

การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ (PERSONALITY NEEDS)
ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

ปริญญาานิพนธ์

ของ

บุญสนอง ไกรเนตร

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

22 สิงหาคม 2515

การเปรียบเทียบบุคลิกภาพตามความต้องการ (PERSONALITY NEEDS)
ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

บทคัดย่อ

ของ

บุญสนอง ไกรเนตร

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

22 สิงหาคม 2515

การศึกษาก่อนหน้านี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาวิศวกรรม และวิชาชีพพยาบาลว่าจะมีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ มีการวัดอันดับความต้องการแตกต่างกันอย่างไร และบุคลิกภาพด้านความต้องการทั้งกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ในสี่ชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร จำนวน 100 คน และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลหญิงแห่งละ 50 คน รวม 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS วัดความต้องการ 15 ประเภท คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ การแสดงออก การพึ่งตนเอง การมีไมตรีสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การอดทน การคบเพื่อนต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า

1. กลุ่มครู มีความต้องการสูงกว่า กลุ่มพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความต้องการพึ่งตนเอง และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความเป็นระเบียบ การอดทน และการขอความช่วยเหลือ
2. กลุ่มครูชาย มีความต้องการสูงกว่า กลุ่มครูหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการพึ่งตนเอง การแสดงออกและการคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการยอมรับผิด และการเปลี่ยนแปลง
3. กลุ่มครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ มีความต้องการ 15 ประเภทไม่ต่างกัน
4. นักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ มีความต้องการ 15 ประเภท ไม่ต่างกัน
5. นักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความต้องการสูงกว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความต้องการอดทน แต่ต่ำกว่า ในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ

6. การจัดอันดับบุคลิกภาพตามความห่วงการ ปรากฏว่า กลุ่มครูจัดอันดับได้ใกล้เคียงกับกลุ่มพยาบาล และกลุ่มครูชายก็จัดอันดับได้ใกล้เคียงกับกลุ่มหญิง

7. บุคลิกภาพด้านความห่วงการ ที่มีความสัมพันธ์ในทางนิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความห่วงการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การพึ่งตนเอง การไม่เกรงกลัว การยอมรับผิด และการมีอำนาจเหนือผู้อื่น และมีความสัมพันธ์ในทางลบ คือ ความห่วงการอดทน และการเปลี่ยนแปลง ส่วนความห่วงการประเภทอื่น ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่สัมพันธ์กัน

A COMPARATIVE STUDY OF THE FIFTEEN PERSONALITY NEEDS
BETWEEN THE TEACHER TRAINING STUDENTS AND
THOSE OF THE NURSING STUDENTS

ABSTRACT

BY

BOONSANONG KRYNETR

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree
at the College of Education
August 22, 1972

The purposes of this study was (1) to compare the 15 personality needs and its rank order of the teacher training students and those of the nursing students ; (2) to investigate if there is any relationship between the personality test scores and the scholastic achievement.

The subjects used in this study consisted of 100 fourth-year students of the College of Education Prasarnmitr, 50 fourth-year nursing students of the Women Hospital and 50 fourth-year nursing students of the Chulalongkorn Hospital.

The instrument used, was the Edwards Personal Preference Schedule (EPPS) in a Thai translated form. This questionnaire was designed to measure : achievement, deference, order, exhibition, autonomy, affiliation, in#tracception, succorance. dominance, abasement, nurturance, change, endurance, heterosexuality and aggression.

The results of the study were as follows :

1. The teacher training students showed significantly higher needs than the nursing students on autonomy, heterosexuality, and lower needs than the nursing students on order, endurance, and succorance.

2. The male teacher training students showed significantly higher needs than the female teacher training students on autonomy, exhibition, and heterosexuality and lower needs than the female teacher training students on abasement, and change.

3. There was no difference between the overachieving and underachieving teacher training students in the 15 personality needs.

4. There was no difference between the overachieving and underachieving nursing students of the Women Hospital in the 15 personality needs.

5. Overachieving nursing students of the Chulalongkorn Hospital showed significantly higher needs than underachieving nursing students on endurance and lower needs than underachieved nursing students on heterosexuality.

6. The rank order of the 15 personality needs as obtained by the teacher training students was similar to that of the nursing students. And the rank order of the 15 personality needs as obtained by the male teacher training students was similar to that of the female teacher training students.

7. The scores on achievement, deference, autonomy, affiliation, abasement, and dominance were positively related to the scholastic achievement at statistically significant level. And the scores on endurance and change were negatively related to the scholastic achievement at statistically significant level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำสำนักนิติคดีพิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

อ.มท. พล.ร.ช. (อ.) ประธาน

ดร. มร. 3

กรรมการ

22 สิงหาคม 2515

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือบางสิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพา โชติงเสถียร อาจารย์โชติ เพชรชื่น ที่กรุณาเป็นกรรมการที่ปรึกษา ไล่ตลอดเวลา เพื่อตรวจแก้ไข ให้แนวคิดและคำแนะนำโดยตลอด รองศาสตราจารย์จรจา สุวรรณทัต ที่กรุณาให้ข้อเกร็ดมือในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และตรวจบทความย่อภาษาอังกฤษ ผู้เขียนรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณและซาบซึ้งในน้ำใจอันดีของอาจารย์ ทั้ง 3 ท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ที่กรุณาให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณจิตต์ กาญจนะวดีศ ที่กรุณาช่วยเหลือในด้านการจัดหาเอกสารประกอบการศึกษาค้นคว้า และอาจารย์ละออ พงษ์พานิช ที่กรุณาให้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณอำพล โฉมเคลือบ ที่ให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า คุณนิเวศน์ ธรรมรักษ์ และคุณมังกร เศรษฐะทัตต์ ที่รับจัดการพิมพ์และโรเนียว นอกจากนี้ก็มีนิสิตและนักศึกษา ที่ไล่ตลอดเวลาในการตอบแบบสอบถาม ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สำเร็จทันตามเวลาที่กำหนด

บุญสนอง ไกรเนตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	10
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	10
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	11
	ข้อตกลงเบื้องต้น	12
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	13
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
	สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	40
2.	วิธีดำเนินการ	42
	กลุ่มตัวอย่าง	42
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	ลักษณะของแบบสอบถาม	43
	เกณฑ์การให้คะแนน และการตรวจนับคะแนน	45
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
3.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล	51
	1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้าน	
	ความถองการ 15 ประเภท และการวิเคราะห์	
	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย	53
	1.1 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	53

1.2	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชายและเพศหญิง	56
1.3	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล	59
1.4	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง และต่ำ	62
1.5	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ	65
1.6	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ	68
2.	ผลการวิเคราะห์การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ และวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับ	71
2.1	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	71
2.2	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชายและเพศหญิง	76
2.3	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล	81
3.	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์สัมพัทธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพตามความต้องการ 15 ประเภท	86
3.1	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	86
3.2	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์	91
3.3	ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง	95

บทที่	หน้า
4. บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	100
ความมุ่งหมาย	100
กลุ่มตัวอย่าง	100
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	100
การวิเคราะห์ข้อมูล	101
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	101
การอภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	118
ข้อเสนอแนะทางการวิจัย	118
ข้อเสนอแนะทางการศึกษา	119
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก ก.	128
ภาคผนวก ข.	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แยกตามวิชาชีพ เพศ อายุเฉลี่ย	42
2. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	53
3. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง	56
4. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล	59
5. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ	62
6. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ	65
7. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ	68

ตาราง	หน้า
8. ค่าคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	72
9. เปรียบเทียบการจัดอันดับของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ตามลำดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	74
10. ค่าคะแนนเฉลี่ย และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับ บุคลิกภาพ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	75
11. ค่าคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง	77
12. เปรียบเทียบการจัดอันดับของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ตามลำดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง	79
13. ค่าคะแนนเฉลี่ย อันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการ และผลการวิเคราะห์ ความแตกต่างของอันดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง	80
14. ค่าคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล	82
15. เปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ตามลำดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล	84

ตาราง	หน้า
16. ค่าคะแนนเฉลี่ย อันดับคุณลักษณะด้านความต้องการ และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล	85
17. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (จากการวัดผลของวิทยาลัย) กับคุณลักษณะด้านความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	87
18. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (จากการวัดผลของวิทยาลัย) กับคุณลักษณะด้านความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์	91
19. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (จากการวัดผลของวิทยาลัย) กับคุณลักษณะด้านความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง	95
20. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคุณลักษณะ EPPS ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย	129
21. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคุณลักษณะ EPPS ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง	130
22. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคุณลักษณะ EPPS ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	131

ตาราง	หน้า
23. คำสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล โรงเรียนพยาบาลหญิง	132
24. คำสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษา วิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ	133
25. คำสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล โรงเรียนพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง และต่ำ	134
26. คำสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล โรงเรียนพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง และต่ำ	135

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. แสดงลักษณะ (traits) ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของบุคลิกภาพตามทัศนะของกิลฟอร์ด	4
2. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล	55
3. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง	58
4. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล	61
5. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง และต่ำ	64
6. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง และต่ำ	67
7. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง และต่ำ	70

บทนำ

ภูมิหลัง

กล่าวโดยสรุปทั่วไป กำลังคนเป็นทรัพยากรที่มีค่าและสำคัญที่สุดของประเทศ
 สิ่งอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากนั้นแล้ว ล้วนแต่เป็นส่วนประกอบ "รอง" จากคนทั้งสิ้น
 คนเป็นผู้กำหนดความเจริญของประเทศ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม
 และเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหลาย เป็นผลมาจากการแสดงออกของความสามารถ
 และความคิดสร้างสรรค์ของคนในสาขาอาชีพต่าง ๆ ทั้งสิ้นดังที่ คร. ภิญโญ สาทร
 (2515 : 29) กล่าวว่า "ถ้าหากคนเสียอย่างหนึ่ง บรรดากิจการต่าง ๆ ไม่อาจ
 ดำเนินไปได้ ไม่ว่าจะมามีเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สักเพียงใดก็ตาม" ฉะนั้นเพื่อให้
 ประเทศมีความเจริญยิ่งขึ้น เราจึงต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ในด้าน
 ความรู้ ความสามารถ ความคิด สติปัญญา และคุณธรรม โดยยึดหลักว่าประเทศจะพัฒนา
 ไปไม่ได้ ถ้าคนไม่ได้รับการพัฒนาเสียก่อน (เพียน อธิกุล, 2514 : 29) - จุดมุ่งหมาย
 ที่สำคัญในการพัฒนาคน ก็คือเพื่อเสริมสร้างหรือปรุงแต่งคนให้มี "บุคลิกภาพ" ที่ดี
 เป็นที่ปรารถนาของสังคม เหมาะสมกับวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียม ประเพณี
 และลักษณะอาชีพในอนาคตต่อไป

"บุคลิกภาพ" เป็นคำที่พูดถึงกันอยู่เสมอ ทั้ง ๆ ที่ความหมายของคำนี้ยาก
 ที่จะให้คำนิยามที่แน่นอนได้ นักจิตวิทยาแต่ละท่านก็ให้ความหมายไว้ต่างกัน แต่ผู้ที่ให้
 ความหมายกระทัดรัดที่สุดคือ แอลพอร์ต (Allport) กล่าวว่า "บุคลิกภาพ คือลักษณะ
 ส่วนรวมที่เปลี่ยนแปลงได้ ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งมีระบบทางกายและทางจิต กำหนดให้
 บุคคลมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากคนอื่น" (Hall and Lindzey,
 1957 : 262) คร. ภิญโญ สาทร (2515 : 29) กล่าวโดยสรุปว่า บุคลิกภาพ
 คือความเป็นตัวเองของบุคคลในกายภาพ และความต้องการ หรือความจำเป็น
 เฉพาะอย่างของบุคคลแต่ละคน ซึ่งมีไม่เหมือนกัน" ดังนั้นแต่ละคนจึงมีบุคลิกภาพ
 ของตนเอง ไม่ซ้ำแบบใคร

ในปัจจุบัน บุคคลทั่วไปยอมรับว่า บุคลิกภาพมีบทบาทสำคัญ ต่อการดำรงชีวิต ในสังคมเป็นอันมาก ความสำเร็จและความล้มเหลวในการประกอบอาชีพของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ (เกโซ สวานานนท์, 2508 : 22) ผู้ที่มี บุคลิกภาพดี จะเป็นที่ยอมรับชมชอบแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ย่อมจะเป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป มากกว่าผู้ที่คอร์รัปชันหรือคคโกง และในทางอ้อม- เกี่ยวกัน บุคลิกภาพที่ไม่ดีถึงปรารถนาของสังคม อวาทาให้บุคคลนั้นไม่ประสบความสำเร็จ ในการทำงาน หรือเป็นที่รังเกียจของผู้อื่น ไม่มีใครอยากสมาคมด้วย เช่น ผู้ที่พูดปด หรือมีจิตใจอิจฉาริษยาผู้อื่น เป็นต้น

* ค่ายเห่ตนเอง เรื่องบุคลิกภาพจึงมีอิทธิพลต่อกิจกรรมของมนุษย์ยิ่งขึ้น แอดเลอร์ (Adler) กล่าวว่า "การศึกษาเรื่องบุคลิกภาพ จะช่วยให้เราเข้าใจ หรือคาดคะเน พฤติกรรมของบุคคลในอนาคต บุคคลใดจะมีลักษณะบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมอย่างไรใน อนาคตนั้น ย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากบุคลิกภาพ ในปัจจุบันของบุคคลนั้น" (Hall and Lindzey, 1957 : 119) จากถ้อยคำนี้แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพในวัยเด็ก ย่อมมีผล ต่อเนื่อง ไปสู่บุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ผู้นั้นเอง กร. กอ ชวส์คีพาดิธย์ (2511 : 176) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ว่า "ปรัชญาการศึกษาในปัจจุบันได้เปลี่ยนไป คือแทนที่จะย้ำความสำคัญทางก้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ก็เปลี่ยนเป็นให้การศึกษา เพื่อ เสริมสร้างบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ของเด็ก ให้มีส่วนร่วมกันทั้งก้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา" ดังนั้น นักการศึกษาจึงให้ความสนใจในเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก ในวัยเรียนกันมากขึ้น เพราะเชื่อคำโบราณ ที่ว่า "ไม้อ่อนคั่งง่าย ไม้แก่ค้ำยาก" เป็นคติเตือนใจของผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอนาคตของ เด็กทั้งได้กระหนกไว้ด้วย

✓ ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล มีใช้เป็นสิ่งที่คงที่หรือเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างสมขึ้นมาตลอดชีวิต ดังที่ กร. ช่างง บัวศรี (ช่างง บัวศรี, 2506 : 32) กล่าวว่า "บุคลิกภาพของบุคคล มีใช้เป็นสิ่งที่เกิดมาพร้อมกับบุคคลนั้น ทั้งหมด ยกเว้นแต่เพียงรูปร่าง หน้าตา สักส่วน สี่นิ้วของร่างกายแล้ว นอกจากนั้น เกิดมาจากการฝึกฝน อบรม เรียนรู้ และมีประสบการณ์ในภายหลังทั้งสิ้น" ซึ่งเป็นคำกล่าว

ที่สอดคล้องกับ 'ศุภางค์' แสงวณิช (2506 : 40) ที่ว่า "บุคลิกภาพของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามวัย มีการเจริญงอกงามได้เหมือนร่างกาย ส่วนโดยพร่องก็สามารถปรุงแต่งให้ดีขึ้นได้" อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพของบุคคลย่อมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับพันธุกรรม (heredity) ที่เขาได้รับมาจากบรรพบุรุษ และสิ่งแวดล้อม (environment) ที่อยู่รอบตัวเขา รวมทั้งแบบการอบรมเลี้ยงดู บรรยากาศของครอบครัวที่บุคคลนั้นเจริญเติบโตขึ้นมา (สุชา จันทน์เอม, 2510 : 5)

การแบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลมีหลายแบบ ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามทัศนะของนักจิตวิทยาแต่ละคน - บางคนเน้นเฉพาะลักษณะพฤติกรรมของบุคคล เช่น จุง (Jung) แบ่งออก 2 ลักษณะ คือ ประเภทแสดงตัว (Extrovert) และประเภทเก็บตัว (Introvert) บางคนแบ่งตามลักษณะรูปร่างและโครงสร้างทางร่างกาย เช่น เครทซ์เมอร์ (Kretschmer) แบ่งออกเป็นประเภทอ้วนเคี้ย ประเภทนักกีฬา ประเภทผอมสูง, และประเภทรูปร่างผิดปกติ (ศุภางค์ แสงวณิช, 2506 : 45) ฯลฯ

กิลฟอร์ด (Guilford, 1959 : 7) ได้แบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลตามลักษณะ (Traits) ต่าง ๆ ได้ 7 ลักษณะ และได้อธิบายความหมายของแต่ละลักษณะไว้ดังนี้

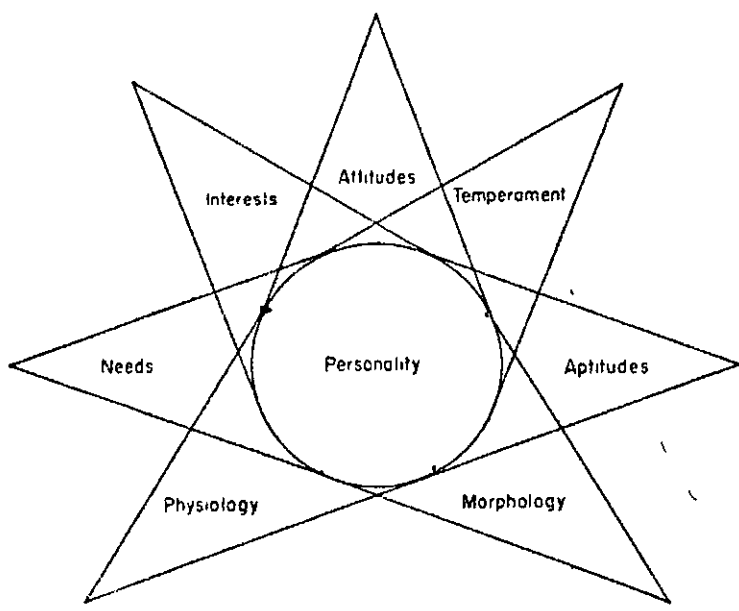
1. ทางด้านความสนใจ (Interests) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การไต่वाที่, การทำงานด้วยมือ ฯลฯ
2. ทางด้านความต้องการ (Needs) เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ชั่วชีวิตของมนุษย์ เช่น ความต้องการยกย่องนับถือ, ต้องการความสะดวกสบาย และอื่น ๆ
3. ทางด้านทัศนคติ (Attitudes) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือวัตถุสิ่งของ และความคิดเห็น เช่น ทัศนคติต่อภามีรายได้ ทัศนคติต่อการคุมกำเนิด ทัศนคติต่อคนจีน เป็นต้น
4. ทางด้านความถนัดตามธรรมชาติ (Aptitudes) เป็นเรื่องของความสามารถของบุคคล ที่จะทำหรือปฏิบัติงานต่าง ๆ

5. ทางด้านสภาพทางอารมณ์ (Temperament) คำนึงคนช่างยาก
ต่อการแก้คำจำกัดความ เคยทวีปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น
ความเชื่อมั่นในตนเอง ราเวียงแจ่มใส

6. ทางด้านสรีรวิทยา (Physiology) เป็นเรื่องของการทำงานของ
ระบบอวัยวะต่าง ๆ เช่น การหายใจ การเผาผลาญอาหารในร่างกาย ฯลฯ

7. ในด้านรูปร่างภายนอก (Morphology) เป็นเรื่องของโครงสร้าง
หรือรูปร่างของร่างกาย เช่น ความสูง น้ำหนัก สีผิวของร่างกาย เป็นต้น

ลักษณะทั้ง 7 ประการ จะประสานสัมพันธ์ (integrated whole)
เป็นหน่วยเดียวกันดังภาพข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 1. แสดงลักษณะ (traits) ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบ
ของบุคลิกภาพ ตามทัศนะของกิลเลอร์ด

ตามลักษณะดังกล่าว ผู้เขียนมีความสนใจลักษณะบุคลิกภาพในด้านความต้องการมากกว่าลักษณะอื่น เพราะเห็นว่า ความต้องการของมนุษย์นั้น เป็นตัวจักรอันสำคัญยิ่งที่จะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นได้, ทราบใดที่มนุษย์ไม่มีความต้องการ ชีวิตมนุษย์จะหยุดนิ่ง ไม่มีความดิ้นรนเริ่มสร้างสรรคความเจริญให้แก่ตนเอง และประเทศชาติ ตามคากล่าวของ เฟรด (Fred, 1958 : 53) ที่ว่า "ความต้องการของมนุษย์ทำหน้าที่เป็นแรงขับ เป็นตัวกำหนดทิศทางการแห่งความคิด และการกระทำของมนุษย์" และถ้ามนุษย์ปราศจากความต้องการแล้ว พฤติกรรมทุกอย่างอาจไม่เกิดขึ้น (Jesse, 1963 : 33)

นักจิตวิทยาผู้ศึกษา และตั้งทฤษฎีความต้องการที่เด่นที่สุด คือ เมอร์เรย์ (Murray) เป็นผู้ศึกษาค้นคว้า เรื่องความต้องการของมนุษย์ได้ลึกซึ้งกว่านักจิตวิทยาคนอื่น ๆ เมอร์เรย์ได้แบ่งลักษณะความต้องการของมนุษย์ไว้ 2 ประเภทใหญ่ คือ (Hilgard, 1962 : 125 - 126)

1. ความต้องการขั้นปฐมภูมิ หรือความต้องการทางกาย (Primary or or Viscerogenic Needs) เป็นความต้องการทางร่างกายโดยตรง ได้แก่ ความต้องการอากาศ น้ำ อาหาร เพศ การพักผ่อน การขับถ่าย ฯลฯ

2 ความต้องการขั้นทุติยภูมิ หรือความต้องการทางจิตใจ (Secondary or Psychogenic Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อร่างกายไม่ได้รับความพึงพอใจ หรือขบวนการของอินทรีย์ไม่สมดุลกัน เมอร์เรย์ ได้ตั้งชื่อลักษณะความต้องการทางจิตใจ ไว้ถึง 28 ชนิด และอธิบายความหมายของแต่ละลักษณะไว้ ดังนี้

ก. ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่มีชีวิต ได้แก่

1. Acquisition . ความต้องการสะสมเก็บหอมรอมริบ
2. Conservation: ความต้องการที่จะสะสมหรือซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ
3. Orderliness . ความต้องการที่จัดระเบียบสิ่งของ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและสะอาด
4. Retention : ความต้องการที่จะเก็บสิ่งของที่เป็นของตนมิให้เสียหาย รู้จักประหยัด มัธยัสถ์

5 Construction : ความต้องการที่จะประคองและก่อสร้าง

ข. ความต้องการที่แสดงถึงความทะเยอทะยาน มีอำนาจ ปรารถนาความสำเร็จ และความมีชื่อเสียง ใดแก่

6. Superiority : ความต้องการอยากเด่น, ได้รับความสำเร็จ และยอมรับนับถือ

7. Achievement : ความต้องการชนะอุปสรรค ได้รับผลสำเร็จ และมีอำนาจ

8. Recognition : ความต้องการได้รับการยกย่อง และรับรอง

9. Exhibition : ความต้องการแสดงตัวให้เป็นจุดเด่น, สนุกสนาน

10. Inviolacy : ความต้องการที่ไม่ถูกฝ่าฝืนสิทธิของตนเอง ป้องกันชื่อเสียงและคุณค่าของตน

11. Avoidance of inferiority : ความต้องการหลีกเลี่ยง ความล้มเหลว, ความอาย และปมค้อย

12. Defensiveness : ความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากการ ถูกตำหนิ

13. Counteraction : ความต้องการต่อต้านและตอบโต้ผู้ที่ทำให้ตน พายแพ

ค. ความต้องการที่จะทำในสิ่งที่เกี่ยวกับอำนาจของกน การต่อต้านหรือการยอมแพ

ใดแก่

14. Dominance : ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

15. Deference : ความต้องการที่จะยกย่องและยอมตามผู้นา

16. Similance : ความต้องการ เลียนแบบหรือทำตนให้ทักเทียมผู้อื่น, เห็นควย หรือเชื่อถือผู้อื่น

17. Autonomy : ความต้องการต่อต้านและต่อสู้เพื่ออิสรภาพ

18. Contrariness : ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่น, เป็นเอกลักษณ์

ง. ความต้องการที่จะก้าวร้าวบุคคลอื่น ๆ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้แก่

19. Aggression : ความต้องการก้าวร้าวผู้อื่น หรือรุกรานผู้อื่น

20. Abasement : ความต้องการที่ยอมตาม หรือยอมรับการลงโทษ
ถอมกน

21. Avoidance of blame : ความต้องการหลีกเลี่ยงการตำหนิ
ประพฤติกฎเกณฑ์และระเบียบ

จ. ความต้องการเป็นมิตรกับผู้อื่น ได้แก่

22. Affiliation : ความต้องการผูกมิตร และสังสรรค์กับผู้อื่น

23. Rejection : ความต้องการแยกตัวเองจากผู้อื่น

24. Nurturance : ความต้องการช่วยเหลือหรือเลี้ยงดูผู้อื่น

25. Succorance : ความต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น
ให้ผู้อื่นเห็นใจ, ป้องกันตน, พึ่งพาผู้อื่น

ด. ความต้องการที่เกี่ยวข้องทางค่านิยม ได้แก่

26. Play : ความต้องการพักผ่อน ทำคนให้สนุกสนาน

27. Cognizance : ความต้องการสำรวจ แสวงหาความรู้
อยากรู้อยากเห็น

28. Exposition : ความต้องการที่จะชี้แจงและสาธิต ให้ความรู้
บรรยาย อธิบาย ตีความหมาย

เอ็ดเวิร์ค (Edwards, 1959 : 5) ได้นำลักษณะความต้องการทางจิตใจ
บางส่วนของเมอร์เรย์ ไปดัดแปลง และสร้างเครื่องมือวัดบุคลิกภาพของบุคคล โดยให้ชื่อว่า
"Personality Needs" (บุคลิกภาพค่านิยมความต้องการ) และตั้งชื่อเครื่องมือวัดนี้ว่า
"The Edwards Personal Preference Schedule" (EPPS) ซึ่งผู้เขียน
จะใช้เครื่องมือ (EPPS) เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษา เปรียบเทียบบุคลิกภาพ
ค่านิยมความต้องการระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

เหตุผลที่ผู้เขียนเลือกศึกษาตามหัวข้อดังกล่าว ก็เพราะเห็นว่า อาชีพครูและ อาชีพพยาบาล เป็นอาชีพที่ประเทศกำลังต้องการมากในก้นกำลั้งคน เพราะมีส่วนช่วย สร้างเสริมความเจริญให้แก่ประเทศ ช่วยพัฒนาชีวิต จิตใจ และความเป็นอยู่ของประชาชน นับแต่แรกเกิดจนกระทั่งตาย "ครู" ทำหน้าที่สั่งสอนฝึกฝนอบรมเยาวชน ให้มีความรู้ ความคิด และความสามารถ เสริมสร้างและพัฒนาคน ทางก้นกำลั้งคนสมอง ความคิด สติปัญญา และอารมณ์ ถือว่าครูเป็นผู้กำหนดอนาคตของบ้านเมือง (กรมการฝึกหัดครู, 2511 : 21) ส่วน "พยาบาล" ทำหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาคนทางก้นกำลั้งร่างกาย และจิตใจ ให้มี สุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง สามารถก้นกำลั้งทานก่อโรคร้ายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น พยาบาล เป็นผู้ที่เชื่อมโยงระหว่างแพทย์และผู้ป่วย รับผิดชอบความเป็นความตายของผู้ป่วยไม่ยิ่งหย่อน ไปกว่าแพทย์ (บ. ประดิษฐ์วิเศษ, ม.ป.ป. : 3 - 4)

เนื่องจากบุคคลทั้งสองอาชีพ ต้องสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กและประชาชนอยู่ตลอดเวลา ผู้ประกอบอาชีพนี้ จึงควรมีบุคลิกภาพที่พึงปรารถนาของสังคม เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ ประสบความสำเร็จ ตามความมุ่งหมายของคน

สมใจ ทิณพงษ์ (2511 : 1) ให้ความเห็นว่ "ในเมื่อครูเป็นผู้มีหน้าที่อบรม สั่งสอนเยาวชน ครูจึงควรมีความสมบูรณ์ในทางบุคลิกภาพ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชน" ผู้เป็นครูต้องใกล้ชิดกับกันเองกับเด็ก บุคลิกภาพของครู ควร เป็นบุคลิกภาพแบบชักจูง ให้เด็กอยากเข้าใกล้ จึงจะช่วยให้การ เป็นครูได้ผลเป็นที่พึงพอใจ (ละเมียด ลิมอักษร, 2502 : 573) ซึ่งก็เป็นความจริงที่ไม่มีผู้ใดปฏิเสธกล่าวนี้

ซิมมอนด์ (Symond, 1947 : 253) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของครู และให้ ความเห็นว่า พฤติกรรมของครู มีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียน นั่นคือ บุคลิกภาพ ของครู มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของนักเรียน ด้วยเหตุนี้จึงมีการศึกษาถึงลักษณะ ของครูกันอย่างกว้างขวาง ยิ่งขึ้น ดังเช่น

วิทที (Witty, 1947 : 662 - 668) ได้ศึกษาถึงบุคลิกภาพของครูที่ดี โดยให้นักเรียน จำนวน 1200 คน เรียงความเรื่อง "ครูที่ไค้ช่วยฉันมากที่สุด" และให้ นักเรียนชั้นปีที่ 2 - 12 เขียนลักษณะของครูที่ดี สรุปไค้ว่า ครูที่มีบุคลิกภาพไค้จะก้อง

ประกอบด้วย ให้ความร่วมมือ มีความเป็นประชาธิปไตย มีความเมตตากรุณา เอาใจใส่นักเรียนทุกคน มีความอดทน มีความรู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป กิริยามารยาทดี มีความยุติธรรม มีอารมณ์ขัน เสมอต้นเสมอปลาย สนใจในปัญหาและความเดือดร้อนของนักเรียน ชมเชยยกย่องให้รางวัลนักเรียนที่เรียนดี มีความสามารถในการสอนแต่ละวิชาอีกด้วย

ถ้าจะพิจารณาถึงบุคลิกภาพของพยาบาลบ้าง ก็นับว่ามีความสำคัญมากทีเดียว เพราะพยาบาลต้องใกล้ชิดกับผู้ป่วยโดยตรง บุคลิกภาพของพยาบาลจะมีส่วนทำให้ผู้ป่วยเกิดความเลื่อมใส ศรัทธา และเชื่อฟัง มีกำลังใจเข้มแข็ง อาการเจ็บไข้จะหายเร็วกว่าปกติ จากประสบการณ์เราพบว่า พยาบาลมีคุณลักษณะบางอย่างเหมือนกับผู้เป็นครู เช่น ความอดทนเสียสละ มีจิตใจเอื้อเฟื้อ เมตตา กรุณา ซอบช่วยเหลือผู้อื่น ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ตอนหนึ่งว่า "พยาบาลต้องเป็นผู้ตั้งมั่นในจริยธรรม มีความเมตตา กรุณา สุภาพอ่อนโยน ซื่อสัตย์สุจริต รู้จักเสียสละ มั่นใจ ว่องไว เข้มแข็ง ขยันหมั่นเพียร อยู่ในระเบียบวินัย" (บ. ประคิษฐวณิช, ม.ป.ป. :11) นอกจากนี้คุณหญิงพิณพาดย์พิทยา เกศ (2511 : 10) ยังได้อธิบายไว้ว่า "บุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นพยาบาล ต้องเป็นคนที่ยิ้มพร้อมด้วยคุณธรรม อุดมคติสูง มีจิตเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เห็นใจและสงสารเพื่อนมนุษย์ ผู้ซึ่งถูกโรคร้ายไข้เจ็บเบียดเบียน ตลอดจนผู้ที่อยู่ในภาวะไม่ปลอดภัยทั้งปวง จัดบริการด้วยน้ำใจ และปราศจากรังเกียจ หรือกลัวเหน็ดเหนื่อย"

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าคุณลักษณะบางประการของครูและพยาบาล จะเหมือนกันก็ตาม แต่ลักษณะของการปฏิบัติงานของอาชีพ วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนจุดหมายปลายทางของการทำงาน ก็ต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลทำให้ความต้องการทางจิตใจของบุคคลทั้งสองอาชีพต่างกัน ซึ่งมีผลทำให้มีบุคลิกภาพต่างกัน ๆ ต่างกันไปด้วย

ตามคำกล่าวของ ดร.กมล เกาวิจิตร (2497 : 178) ที่ว่า "บุคลิกภาพของคนมีปัจจัยมาแต่ความต้องการ (Needs) ของคนเรา บุคลิกภาพที่ต่างกัน ก็เพราะบุคคลมีความแตกต่างกันในค่านิยมความต้องการ" ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ กิ้นซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1965 : 255) ที่ว่า "การเลือกอาชีพของบุคคล ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของสิ่งที่เลือก แต่ละคนจะเลือกตามองค์ประกอบที่ต่างกัน ส่วนมากขึ้นอยู่กับความต้องการ เป็นส่วนใหญ่ ความต้องการทำให้แต่ละคนต่างกันทางบุคลิกภาพ อันมีผลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมเป็นอันมาก"

เพื่อค้นหาคำตอบให้กับปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงใคร่จะศึกษาเปรียบเทียบ
บุคลิกภาพด้านความต้องการ (Personality Needs) ของบุคคลทั้งสองอาชีพเพื่อช่วย
ให้มีข้อเท็จจริง อันเชื่อถือได้เกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูและอาชีพพยาบาล

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อต้องการ เปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ
15 ประเภท ระหว่างผู้ศึกษาวิชาชีพครูและวิชาชีพพยาบาล และศึกษาถึงความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ ในแง่ต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มนิสิตและนักศึกษาที่ศึกษาวิชาชีพครูและวิชาชีพพยาบาล จะมีลักษณะ
บุคลิกภาพด้านความต้องการ แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
2. กลุ่มนิสิตที่ศึกษาวิชาชีพครู ระหว่างเพศชายและเพศหญิง จะมีลักษณะบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
3. กลุ่มนิสิตและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ จะมีบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการต่างกันหรือไม่
4. อันับความสำคัญของลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู
และวิชาชีพพยาบาล มีลักษณะอย่างไร ต่างกันหรือไม่
5. ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพด้านความต้องการของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพครูและวิชาชีพพยาบาล จะมีความสัมพันธ์กันอย่างไรหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษามากประการ
ดังนี้

1. เป็นประโยชน์ต่อครู และผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษ
ได้เข้าใจว่า บุคลิกภาพของบุคคล มีส่วนสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพ และการศึกษาต่อ
ในระดับสูงเป็นอันมาก

2. เป็นประโยชน์กับผู้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา (counselor) ของโรงเรียน และวิทยาลัยโดยตรง ซึ่งจะได้อรรถาธิบายบุคลิกภาพของบุคคลที่จะประกอบอาชีพครู และอาชีพพยาบาล และเพื่อนำไปใช้เป็นข้อสนเทศ (Information) ในบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ในการเลือกอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูง ได้ถูกต้อง และเหมาะสม

3. เป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่ประกอบอาชีพครู และอาชีพพยาบาลทั้งหลาย ได้ทราบว่า บุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูและอาชีพพยาบาล มีลักษณะเป็นอย่างไร และสมควรจะได้นำข้อคิดที่ได้จากผลการวิจัย ไปปรับปรุงแก้ไขบุคลิกภาพของตนในโอกาสต่อไปหรือไม่

4. เป็นแนวทางให้แก่สถาบันการฝึกหัดครู และสถาบันพยาบาล ในการวางแผนทางการฝึกฝนและอบรมนักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับอาชีพ

ขอบเขตของการศึกษากันคว่า

1. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตและนักศึกษา ปีการศึกษา 2515 ดังนี้คือ

1.1 กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาวิชาชีพครู ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร จำนวน 100 คน เป็นนิสิตชาย 50 คน และนิสิตหญิง 50 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล ได้กระทำกับนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลหญิง และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แห่งละ 50 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

- อาชีพ (ครู, พยาบาล)
- เพศ
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท คือ

- ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement),
- ความต้องการยกย่องผู้อื่น (Deference)
- ความต้องการความเป็นระเบียบ (Order)
- ความต้องการแสดงออก (Exhibition)
- ความต้องการพึ่งตนเอง (Autonomy)
- ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ (Affiliation)
- ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Intraseption)
- ความต้องการขอความช่วยเหลือ (Succorance)
- ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)
- ความต้องการยอมรับผิด (Abasement)
- ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance)
- ความต้องการเปลี่ยนแปลง (Change)
- ความต้องการอดทน (Endurance)
- ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (Heterosexuality)
- ความต้องการที่จะก้าวร้าว หรือรุกรานผู้อื่น (Aggression)

3. ข้อตกลงเบื้องต้น

3.1 การศึกษาครั้งนี้ เป็นการ เปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล โดยจะเปรียบเทียบดังนี้

- ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล
- ระหว่างเพศหญิงที่ศึกษาวิชาพฤกษศาสตร์ และวิชาชีพพยาบาล
- ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และ เพศหญิง
- ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
- ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

3.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS (The Edwards Personal Preference Schedule) ที่นำมาใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ สามารถวัดบุคลิกภาพพอที่จะนำข้อมูลนั้น มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติได้

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เลือกกระทำกับนิสิตและนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของหลักสูตรวิชาชีพ เพราะคาดว่าบุคคลที่เข้าศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล จนเกือบจะสำเร็จตามหลักสูตร จะต้องออกไปประกอบอาชีพตามที่ตนได้ศึกษามาอย่างแน่นอน ข้อมูลที่ได้มาก็เหมือนกับได้กระทำกับบุคคลที่เป็นครูหรือพยาบาลจริง ๆ

3.4 ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างตอบด้วยความจริงใจมากที่สุด

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู ในที่นี้ หมายถึงนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2515
2. ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล ในที่นี้ หมายถึงนักศึกษาพยาบาล ที่เรียนหลักสูตร วิชาพยาบาลคุณกรรมและอนามัย ชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลหญิงและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ปีการศึกษา 2515
3. บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในค่านิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและในสังคมทั่วไป เป็นคุณลักษณะทางค่านิจใจ ซึ่งประกอบด้วยความต้องการต่าง ๆ 15 ประเภท วัดได้โดยแบบสอบถาม EPPS นิยามศัพท์ความต้องการ ตามที่ Edwards ได้กำหนดไว้ดังนี้

3.1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึงความต้องการทำอะไรให้ดีที่สุด ต้องการความสำเร็จ ชอบทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยความชำนาญและความพยายาม อยากให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเป็นผู้ชำนาญงาน ต้องการงานชิ้นสำคัญให้สำเร็จหรือทำงานชิ้นยาก ๆ ใดเป็นอย่างดี ต้องการแก้ไขปัญหาที่ยุ่งยาก ชอบทำอะไรให้ดีกว่าคนอื่น และต้องการเขียนนวนิยายหรือบทละครได้

3.7 ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Intracception) หมายถึง ความต้องการวิเคราะห์แรงจูงใจและความรู้สึกของตนเอง ชอบสังเกตผู้อื่น พยายามเข้าใจว่าผู้อื่นรู้สึกอย่างไร เมื่อพบปัญหา มักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มักวิเคราะห์เหตุผลของผู้อื่นว่า เหตุใดเขาจึงทำอย่างนั้นมากกว่า จะดูเพียงแต่สิ่งที่เขาทำ ต้องการวิเคราะห์แรงจูงใจของผู้อื่น และชอบทำนายว่าผู้อื่น จะปฏิบัติอย่างไรในเหตุการณ์หนึ่ง ๆ

3.8 ความต้องการขอความช่วยเหลือ (Succorance) หมายถึง ความต้องการให้ผู้อื่นช่วยเหลือเวลาเกิดครัน ชอบให้ผู้อื่นให้กำลังใจคน ชอบให้ผู้อื่นแสดงความรักความเมตตากรุณาต่อตน ชอบให้ผู้อื่นเข้าใจและเห็นใจเมื่อคนประสบปัญหา อยากให้ผู้อื่นรัก ชอบให้ผู้อื่นทำอะไรให้ควยความเต็มใจ อยากให้ผู้อื่นปล่อยเวลาตนมีความทุกข์ ชอบให้ผู้อื่นเสียใจด้วยเมื่อคนป่วย และอยากให้ผู้อื่นนุ้ยวายเมื่อคนไ้รับอันตราย

3.9 ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance) หมายถึง ความต้องการขัดแย้งความกึกก้องของผู้อื่น ชอบเป็นผู้นำกลุ่ม อยากให้ผู้อื่นนับถือคนเป็นหัวหน้า อยากได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งให้เป็นประธานของกลุ่ม มักชอบคัดสินใจให้กลุ่ม อยากได้รับเชิญให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อถกเถียงของผู้อื่น ต้องการมีอิทธิพลชักจูงให้ผู้อื่นทำคามสิ่งที่ตนปรารถนา ชอบแนะนำและบงการผู้อื่น และชอบบอกผู้อื่นว่าควรทำงานอย่างไร

3.10 ความต้องการยอมรับนิค (Abascment) หมายถึง ความต้องการยอมรับนิคเมื่อทำสิ่งใ้พลาดไป ยอมรับการทำนึเมื่อมีสิ่งนิคพลาดเกิดขึ้น รู้สึกว่าความเจ็บป่วยและความทุกข์ที่ไ้รับนั้น ทำให้เกิดผลคึมากกว่าผลเสีย อยากได้รับการลงโทษเมื่อทำนิค รู้สึกสบายใจเมื่อไ้ยอมแพ้ หรือหลีกเลี่ยงการต่อสู้ อยากสารภาพเมื่อทำนิค รู้สึกเสียใจในการที่ตนเองไม่สามารถทนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ไ้ มักรู้สึกประหม่าเมื่อมีคนที่เหนือกว่าอยู่ควย และรู้สึกว่าตนเองค็อยกว่าทุก้าน

3.11 ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance) หมายถึง ความต้องการช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเคืองครอน มักยกโทษให้แก่เพื่อน ๆ ชอบทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ผู้อื่น ชอบมีน้ำใจต่อผู้อื่น ชอบเห็นใจเวลาผู้อื่นได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย ชอบแสดงความรักใคร่ชอบพอกับผู้อื่น และชอบให้ผู้อื่นเล่าเรื่องหรือปัญหาส่วนตัวให้ฟัง

3.12 ความต้องการเปลี่ยนแปลง (Change) หมายถึงความต้องการทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ชอบท่องเที่ยว ชอบพบปะกับคนแปลกหน้า ชอบเปลี่ยนกิจกรรม ชอบค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ ชอบรับประทานอาหารตามสถานที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ ชอบทดลองทำงานที่ใหม่และไม่ซ้ำกัน ชอบเปลี่ยนที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย ชอบทำอะไรที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ

▷ 3.13 ความต้องการอดทน (Endurance) หมายถึงความต้องการทำงานโดยไม่หยุดจนกว่างานจะสำเร็จ ชอบทำงานตามที่รับมอบหมายจนสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความมานะอดทน ชอบกักเก็บปัญหาไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะแก้ได้ ชอบทำงานชิ้นหนึ่ง ๆ ให้สำเร็จก่อนที่จะทำงานชิ้นอื่นต่อไป ชอบทำงานจนถึงเพื่อให้งานสำเร็จ ไม่อยากให้ใครมารบกวนเวลาทำงาน ชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้จะดูเหมือนว่าไม่มีทางสำเร็จก็ตาม

3.14 ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (Heterosexuality) หมายถึงความต้องการออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับเพื่อนต่างเพศ อยากรักกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง ชอบอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ ชอบให้คนต่างเพศสนใจ และเห็นว่ารูปร่าง หน้าตาของคนชวนมอง ชอบคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศ ชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่ ชอบพูดหรือฟังเรื่องขบขันเกี่ยวกับเพศ และชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้นในเรื่องเพศ

3.15 ความตองการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น (Aggression) หมายถึง ความตองการซัดแยงความกิดเห็นของผู้อื่น ชอบบอกผู้อื่นว่าตนคิดอย่างไรเกี่ยวกับตัวเขา ชอบวิจารณ์ผู้อื่นอย่างเปิดเผย ชอบหัวเราะเยาะผู้อื่น หรือตำหนิผู้อื่นเมื่อไม่เห็นด้วยกับเขา ชอบแกล้งคนที่สปรมาทตน มักโกรธง่ายและชอบวิจารณ์ผู้อื่น เมื่อมีสิ่งใดดิดพลาดกิดขึ้น และชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเรื่องฆาตกรรมและ เรื่องรุนแรงอย่างอื่น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความรู้ และความสามารถ หรือทักษะ ของบุคคลที่ได้รับการพัฒนาขึ้น ด้วยวิชาที่เรียนมาในสถานศึกษา ซึ่งกำหนดด้วยคะแนน สละมเฉลย ของรายวิชาทั้งหมดที่เรียนมาตามหลักสูตร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในต่างประเทศได้นักจิตวิทยาและนักจิตแพทย์หลายท่าน ทำการศึกษาค้นคว้า ทางด้านบุคลิกภาพ และได้สร้างทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพขึ้นมากมายด้วยกัน เช่น Psychoanalytic Theory ของฟรอยด์ (Freud) Analytic Theory ของจุง (Jung) Personology ของเมอร์เรย์ (Murray) และ Field Theory ของเลวิน (Lowin) เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของบุคลิกภาพทั้งสิ้น นอกจากนั้นยังได้ศึกษากันกว่าและจัดทำแบบทดสอบ ใ้วัดบุคลิกภาพขึ้นหลายประเภท และด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน (Hall and Lindzey, 1957 : 376)

บุคลิกภาพ จะประกอบด้วยคุณสมบัตินส่วนรวมที่สำคัญหลายประการ ดังที่สคูวางค์ แสงวณิช (2506 : 37) ได้เสนอความเห็นไว้ว่า "บุคลิกภาพจะประกอบด้วยคุณสมบัตินต่าง ๆ หลายประการ" ได้แก่อลักษณะต่อไปนี้

1. คุณสมบัตินทางกาย รูปร่างเป็นสิ่งแรกที่เรามองเห็น เป็นเครื่องทำให้เรา เห็นบุคลิกภาพก่อนสิ่งอื่น
2. คุณสมบัตินทางสมอง ความเฉลียวฉลาด ความจำ เขาวน ความมีเหตุผล
3. ความมั่นคงตามธรรมชาติ แต่ละบุคคลมีไม่เหมือนกัน
4. อุปนิสัย หมายถึงความประพฤติคิ คีลธรรมจรรรยาที่มีอยู่ในตัวบุคคล เช่น ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน ฯลฯ

5. การสมาคม บางคนชอบทำตัวให้เด่นในสังคม โดยการพูดเสียงดัง แต่งกายได้แปลก บางคนสงบเสถียร แต่งกายเรียบร้อย

6. อารมณ์ อาการแสดงออกต่าง ๆ ของคน เช่น คื่นเค้นตกใจง่าย กล้าหาญ อคติ ร่าเริง แจ่มใส ใจเย็น เฉื่อยชา

7. กำลังใจ คือความสามารถในการควบคุมจิตใจ เช่น บางคนทอดทิ้งในการต่อสู้ประจักษ์ของชีวิต เป็นต้น

สวัสดี สุวรรณอักษร (2512 : 58) ได้เสนอความคิดเห็นซึ่งสอดคล้องกับ ศุภางค์ แสงวณิช ที่ว่า การที่เราจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้น เราจะต้องศึกษาให้ทราบถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของบุคลิกภาพ อันได้แก่ ความสนใจ ความนึกคิด สติปัญญา อารมณ์ ความต้องการ ทักษะ ทลอคจนลักษณะภายนอก คือรูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่ติดตัวอยู่กับบุคคลนั้น ๆ นานพอสมควร จนเราพอจะเข้าใจ และทำนายพฤติกรรมของเขาต่อไป ภายหน้าได้ และไม่ใ้หมายถึงพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกเพียงครั้งเดียว หรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือสร้างแสดงบทบาทนั้นขึ้นเท่านั้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครู

งานของครูสำคัญยิ่งคือสวัสดิภาพของประเทศ และของประชาชน นอกจากนั้น ครูยังมีอิทธิพลโดยตรง ต่อปริมาณและคุณภาพของงานที่จัดอยู่ในทุกอาชีพ ครูจะต้องประพฤติตนเป็นตัวอย่าง และเป็นแบบฉบับที่ดีของนักเรียน พฤติกรรมของครูมีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียน (Symond, 1947 : 253) นั่นคือ บุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง กว๋ยเหตุนี้เอง จึงทำให้มีการศึกษาค้นคว้าถึงบุคลิกภาพของครูอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในต่างประเทศ มีผลการวิจัยในเรื่องนี้ไว้มาก เช่น

✓ บิดเคิล (Biddle, 1967 : 346) ได้กล่าวถึง การศึกษาค้นคว้าคุณลักษณะ หรือบุคลิกภาพของครูว่าจะเน้นอยู่ 3 ประการ คือ ประการแรก ทางด้านการกระทำของครู

ซึ่งอาจจะศึกษาและสังเกตได้จาก กิจกรรมต่าง ๆ ของครูโดยตรง เช่น การยอมรับ ความรู้สึกของนักเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียน รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน สอบถาม ปัญหาที่นักเรียน แนะนำแนวทางแก่นักเรียน วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของนักเรียน คุณลักษณะ ของครูประการที่สอง ได้แก่ คุณลักษณะทางก้ำกักริยามารยาท เช่น สามารถควบคุม ความประพฤติของคนไว้ได้ มีความมั่นคงสม่ำเสมอ มีความสำรวมกิริยาท่าทาง ส่วนคุณลักษณะของครูประการที่สาม ได้แก่ พฤติกรรมของครูขณะสอนในห้องเรียน

เกี่ยวกับพฤติกรรมของครูขณะสอนในห้องเรียนนั้น ไรอันส์ (Ryans, 1960:82) ๕ เป็นผู้ดำเนินการศึกษา โดยการสังเกตพฤติกรรมของครู โดยวิธี Critical Incident Technique เริ่มต้นด้วยสังเกตพฤติกรรมของครู ที่มักจะเกิดขึ้นใน ห้องเรียน (Critical Classroom incident) แล้วรวบรวมพฤติกรรมที่ ดี ของครูไว้หลายประการ ดังเช่น

1. ความกระตือรือร้นอยู่เสมอ
2. สนใจนักเรียน และกิจกรรมของชั้น
3. ำร่าเรีงแจ่มใส และมองคนในแง่ดีอยู่เสมอ
4. ควบคุมตนเองได้ และไม่ผิดหวังง่าย
5. มีอารมณ์ขัน
6. ยอมรับเมื่อคนกระทำผิด
7. มีความยุติธรรม
8. มีความอดทน
9. แสดงความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจนักเรียน
10. แสดงความเป็นเพื่อนและสุภาพต่อนักเรียน
11. ช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาส่วนตัวเท่า ๆ กับปัญหาการเรียน
12. ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดี
13. ยอมรับในความสามารถของนักเรียนด้วยความจริงใจ
14. มีส่วนร่วมกับผู้อื่นในกิจกรรมทางสังคม

15. ส่งเสริมให้กำลังใจนักเรียนทำงานได้ดีที่สุด
 16. เตรียมการสอนอย่างดี
 17. มีการยืดหยุ่นการสอนได้เหมาะสม
 18. รับรู้ในความต้องการของนักเรียน
 19. ใช้อุปกรณ์และวิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน
-
20. ชี้แนวทางการประพฤติปฏิบัติอย่างแจ่มแจ้ง
 21. ให้คำแนะนำอย่างแจ่มแจ้ง
 22. สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาและประเมินผลด้วยตนเอง
 23. มีระเบียบวินัยดี
 24. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้วยความเต็มใจ
 25. สามารถแก้ปัญหาคความยุ่งยากที่เกิดขึ้นได้

นอกจากการศึกษาพฤติกรรมของครูที่กล่าวมาแล้ว ต่อมาในปีเดียวกันนี้เอง

ไรอันส์ (Ryans, 1960 : 389) ยังได้ทำการศึกษาวิจัยถึงคุณลักษณะของครู
ในโครงการของ National Committee on Education โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
ที่เป็นครูทั้งสิ้น 6179 คน พบว่า ครูชายและครูหญิงที่สอนชั้นประถม ไม่มีความแตกต่างกัน
ส่วนครูระดับชั้นมัธยม ครูหญิงมีคะแนนของคุณลักษณะต่าง ๆ สูงกว่าครูชาย อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ในเรื่องความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพที่ดี มีความรับผิดชอบและตั้งใจทำงาน
มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีทัศนคติต่อความเป็นประชาธิปไตย มีความเข้าใจในเรื่องภาษา
ส่วนครูชาย มีคะแนนสูงกว่าครูหญิงในลักษณะความมั่นคงทางอารมณ์

ในปี 1961 คุก (Cook, 1961 : 865) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะ
บุคลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครู โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis)
ใช้แบบสำรวจ บุคลิกภาพ ETPS และ GZTS พบว่า มีคุณลักษณะที่น่าไปใช้
เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาฝึกหัดครูได้ คือ มีความสุภาพอ่อนน้อม เป็นที่เชื่อถือได้
มีความรู้ปฏิบัติคามระเบียบข้อบังคับ คายคุมอารมณ์ได้ และมีความรับผิดชอบงานที่ทำ

ผลการวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง ที่มีลักษณะสอดคล้องกับผลงานของคุณ ก็คือผลการวิจัยของฟูลเลอร์ (Fuller, 1964 : 2799) ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกหัดครู กับผลการฝึกสอนวิชาเกษตรกรรม พบว่าคุณลักษณะที่นักศึกษาประสบความสำเร็จในการสอน คือ มีความยุติธรรม มีความเมตตาากรุณา มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบงาน และมีอารมณ์ขัน

นอกจากนี้ กูดโน (Goodnough, 1957 : 211) ยังได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู โดยการส่งแบบสอบถาม ให้แก่บรรดาครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัยฟลอริดา แจกสันวิลล์ ฟลอเรนซ์ และครูที่มาเรียน ณ มหาวิทยาลัยทรอย จอร์เจีย โดยให้ครูแต่ละคนจัดอันดับคุณภาพและวิจารณ์เพื่อนร่วมงาน 2 คน ที่สอนได้ผล และไม่ไ้ผล และให้ครูในโรงเรียนรัฐบาลที่อัสสัมเปียร์ และฟลอริดา จัดอันดับและวิจารณ์ครู 3 คน ที่สอนดีที่สุด และไม่ดีที่สุด กับที่อยู่ระดับกลาง ซึ่งผลปรากฏว่า ครูดีจะต้องประกอบด้วย เป็นผู้ที่มีระเบียบดี มีความเมตตาากรุณา มีความอดทน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นกันเอง ให้ความเห็นอกเห็นใจ และให้ความร่วมมือกับผู้อื่น เป็นผู้ที่ถ่อมตน

คณะทงอาจารย์ (คณะทงอาจารย์ 2506 : 31 - 32) ได้เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูที่ดี ตามแนวความคิดของผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 160 คน ของประเทศสหรัฐอเมริกา ดังต่อไปนี้

- ก. เกี่ยวกับลักษณะทั่วไป เช่น แต่งตัวดี มีสุขภาพอนามัยดี ใจกว้าง ตรงไปตรงมา อดทน มีอารมณ์ขัน ยุติธรรม มีการศรัทธาที่ รู้วิชาที่สอนดี
- ข. เกี่ยวกับการสอน เช่น ให้ความร่วมมือกับทางบ้านดี เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน/ รักความก้าวหน้า เกรงครัดต่อระเบียบวินัย สอนให้เด็กเจริญงอกงามทุก ๆ ด้าน
- ค. เกี่ยวกับเด็ก เช่น มีความรักเด็ก สนใจในตัวเด็ก ไม่ใช่สนใจในงานของเด็กอย่างเดียว และเป็นคนที่เด็กชอบมาหา
- ง. เกี่ยวกับลักษณะอื่น ๆ เช่น มีความสนใจหลาย ๆ ด้าน ไม่เฉพาะแต่การสอนอย่างเดียว ไม่มีความลำเอียงหรืออิทธิทธิขยา ไม่เอาตัวเด็กเป็นที่ระบายอารมณ์

ในปีเดียวกันนี้เอง คร. ก่อ สวัสดิ์พานิชย์ (ก่ สวัสดิ์พานิชย์, 2506 : 154) ได้เสนอผลงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของครูที่เด็กชอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 12 จำนวน 12,000 คน ในประเทศสหรัฐอเมริกา สรุปลักษณะของครูที่เด็กชอบไว้ดังนี้

1. มีทัศนคติเป็นประชาธิปไตย และให้ความร่วมมือกับนักเรียนเป็นอย่างดี
2. มีความเมตตาและเอาใจใส่ต่อนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. มีความอดทน
4. มีความสนใจอย่างกว้างขวาง
5. มีลักษณะท่าทางและมรรยาทอันงดงาม
6. มีความยุติธรรม
7. มีอารมณ์ขัน
8. ประพฤติตนเหมาะสมและสม่ำเสมอ
9. รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว
10. รู้จักยกย่องชมเชยเมื่อเด็กทำความดี
11. มีสมรรถภาพในการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง

สำหรับคุณลักษณะของครูดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า คงจะเป็นที่พึงพอใจในหมู่นักเรียนในประเทศอื่น ๆ และรวมทั้งนักเรียนในประเทศไทยด้วย หากมีการศึกษาค้นคว้า โดยใช้วิธีการศึกษาชนิดเดียวกัน ผลการศึกษาค้นคว่า น่าจะปรากฏออกมาในลักษณะใกล้เคียงกัน

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ที่ใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล EPPS (The Edwards Personal Preference Schedule) ปรากฏว่า ในต่างประเทศ ได้มีการศึกษาค้นคว่ากันอย่างกว้างขวาง เริ่มต้นด้วย เอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1959 : 10) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพความต้องการ ของนักศึกษารายและนักศึกษาหญิง ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ในสหรัฐอเมริกา จำนวนทั้งสิ้น 1509 คน เป็นชาย 760 คน และหญิง 749 คน กับบุคคลทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่ นักศึกษา จำนวน 8963 คน

เป็นชาย 4031 คน และหญิง 4932 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายและหญิง มีความต้องการต่างกัน คือ นักศึกษาชายมีความต้องการมากกว่านักศึกษาหญิง ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลพึ่งตนเอง มีอำนาจเหนือผู้อื่น การคบเพื่อนต่างเพศ การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น และมีความต้องการน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในด้านความยกย่องผู้อื่น มิไม่ศรีสัมพันธ เข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น และด้านการเปลี่ยนแปลง

ส่วนบุคคลทั่วไปนั้น ปรากฏว่า เพศชายมีความต้องการมากกว่าเพศหญิงในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล การแสดงออก การพึ่งตนเอง มีอำนาจเหนือผู้อื่น การอดทน การคบเพื่อนต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น และน้อยกว่าในด้านความยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ มิไม่ศรีสัมพันธ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น และการเปลี่ยนแปลง

จะเห็นว่า ความต้องการของนักศึกษาชาย มีส่วนใกล้เคียงกับความต้องการของบุคคลทั่วไปที่เป็นชาย และส่วนนักศึกษานหญิงก็มีความต้องการเหมือน ๆ กับความต้องการของบุคคลทั่วไปที่เป็นหญิง แสดงให้เห็นว่า การวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามสภาพที่เป็นจริง ตามลักษณะเพศของบุคคล

ต่อมาในปี ค.ศ. 1963 เคิร์ทฮาาส (Kurthaas, 1963 : 389 - 390) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของนักศึกษาที่เรียนศึกษาศาสตรบัณฑิตของเข โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ณ เมือง Midwestern ที่มีผล การเรียนสูง ใ้รับคะแนนเฉลี่ย 3.60 ขึ้นไป จำนวน 25 คน เป็นชาย 12 คน หญิง 13 คน และบัณฑิตามารคานักศึกษานั้นอีก 50 คน (25 คู่) ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบ แบบสอบถาม EPPS ซึ่งส่งไปทางไปรษณีย์ ผลปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของนักศึกษา และของบัณฑิตามารคา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อนำ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ของความต้องการของนักศึกษาไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ที่ Edwards ได้ศึกษากับนักศึกษารายและหญิง จำนวน 1509 คน ก็ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น เคิร์ตฮาส จึงได้ชี้แจงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น ไม่ใช่เพราะว่า เขามีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ ที่แตกต่างจากบุคคลอื่น หากแต่ว่าเขามีความสามารถ และสติปัญญาสูงกว่านักศึกษาคนอื่น ๆ เป็นประการสำคัญ

ฮามาเชค (Hamachock, 1964 : 158 - 162) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของนักศึกษาฝึกหัดครูชายและหญิง ณ วิทยาลัยมิชิแกน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 246 คน เป็นนักศึกษาหญิงสาขาประถม 77 คน สาขามัธยม 70 คน และนักศึกษาชายสาขามัธยม 99 คน ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS ซึ่งวัดความต้องการ 15 ประเภท และนำคะแนนเฉลี่ยของความต้องการแต่ละประเภท ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่ง Edwards ได้ศึกษากับนักศึกษาชายหญิง คณะต่าง ๆ ผลปรากฏว่า นักศึกษาฝึกหัดครูชายสาขามัธยม มีความต้องการสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่เป็นชาย ในด้านเข้าใจตนเอง และผู้อื่น

ส่วนนักศึกษาฝึกหัดครูหญิงสาขาประถม มีความแตกต่างกับเกณฑ์ปกติที่เป็นชาย คือ มีความต้องการสูงกว่าในด้าน มิไม่ตรีสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด และการเปลี่ยนแปลง แทน้อยกว่าในด้าน ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การพึ่งตนเอง การมีอำนาจเหมือนผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น นอกจากนั้น นักศึกษาฝึกหัดครูหญิงสาขามัธยม ยังมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ น้อยกว่า นักศึกษาคณะต่าง ๆ อีกด้วย

สำหรับนักศึกษาฝึกหัดครูชาย มีความต้องการสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาหญิงที่เป็นเกณฑ์ปกติ ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล การพึ่งตนเอง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น แต่มีความต้องการน้อยกว่า ในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น มิไม่ตรีสัมพันธ์ การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่นและการเปลี่ยนแปลง ส่วนนักศึกษาฝึกหัดครูหญิง มีความต้องการยกย่องผู้อื่น น้อยกว่านักศึกษาหญิงที่เป็นเกณฑ์ปกติ และนอกจากนี้ นักศึกษาฝึกหัดครูหญิง ยังมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่านักศึกษาหญิงที่เป็นเกณฑ์ปกติ อีกด้วย

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นอีกว่า นักศึกษาฝึกหัดครูหญิงมีความต้องการสูงกว่านักศึกษาฝึกหัดครูชาย ในด้านความต้องการมีมิตรสัมพันธ์ การขอความช่วยเหลือ การช่วยเหลือผู้อื่น และการเปลี่ยนแปลง แต่มีความต้องการน้อยกว่า ในด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น และการพึ่งตนเอง สำหรับนักศึกษาฝึกหัดครูหญิง สาขาประถม ยังมีความต้องการค่ากว่านักศึกษายายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล และที่น่าสังเกตคือไม่ก็คือ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนี้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความต้องการ ยกย่องผู้อื่น และการคบเพื่อนต่างเพศ

กรุก (Krug, 1959 : 133 - 136) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่เป็นจริง กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป็นจริง ผู้วิจัยทำการศึกษากับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่หนึ่ง บึงกำลังเรียนอยู่ที่ Carnegie Institute of Technology จำนวน 411 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบความถนัดทางคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบทั้งสองข้างท้ายตามลำดับ แล้วจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 6 กลุ่ม ตามลำดับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้งสอง คือกลุ่มสูง ปานกลาง ต่ำ ในแต่ละกลุ่มยังแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือประเภทที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าที่เป็นจริง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้คะแนนสอบไล่ปลายปีสูงกว่า คะแนนจากแบบทดสอบทั้งสอง และอีกประเภทหนึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่เป็นจริง คือเป็นผู้ที่ได้คะแนนสอบไล่ปลายปี ต่ำกว่าคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับ หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏดังนี้

นักศึกษาที่มีความถนัดวิชาคณิตศาสตร์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่เป็นจริง มีความต้องการมากกว่า นักศึกษาที่มีความถนัดทางคณิตศาสตร์ แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่เป็นจริงในด้านการต้องการสัมฤทธิ์ผล และความเป็นระเบียบ แต่มีความต้องการต่ำกว่า ในด้านการผูกมิตรกับผู้อื่น การออกทน และการคบเพื่อนต่างเพศ

นอกจากนั้นยังปรากฏว่า นักศึกษาที่มีความถนัดทางคณิตศาสตร์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง ต่ำ มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับผิด และการคบเพื่อนต่างเพศ

มีผลการวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS เช่นกัน คือ กูดี้และฮินลีย์ (Coody and Hinly, 1967 : 59 - 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างนักศึกษาฝึกหัดครู จากมหาวิทยาลัยนอร์ท เท็กซัส (North Texas State University) จำนวน 24 คน เป็นกลุ่มที่ชอบใช้อำนาจเหนือผู้อื่น (Dominating group) 12 คน และกลุ่มที่ยอมตามผู้อื่น (Submissive group) 12 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่ชอบใช้อำนาจเหนือผู้อื่น มีความต้องการมากกว่านักศึกษาที่ชอบตามผู้อื่น ในด้านการพึ่งตนเอง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น แต่มีความต้องการน้อยกว่า ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่น การยอมรับผิด และการยกย่องผู้อื่น

ในปีเดียวกันนี้เอง ได้มีผลการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพเกิดขึ้นอีก คือ รีมมีช (Roermich, 1967 : 24 - 26) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของผู้ให้คำปรึกษาหารือ (Counselor) ทั้งชายและหญิง และบุคคลทั่วไปที่เป็นชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้คำปรึกษาหารือชาย 39 คน หญิง 20 คน ซึ่งทำงานอยู่ในวิทยาลัยซานดิเอโก (San Diego State College) ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS แล้วนำผลไปเปรียบเทียบ กับกลุ่มตัวอย่างอีก 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นบุคคลทั่วไป ที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ไร้เป็นเกณฑ์ปกติ (Norm) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นเพศชาย มีความต้องการมากกว่าบุคคลทั่วไปในเพศเดียวกัน ในด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การคบเพื่อนต่างเพศ แต่น้อยกว่าในด้านความเป็นระเบียบ การยอมรับผิด การอดทน และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น

ส่วนผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นหญิง มีความต้องการมากกว่าเกณฑ์ปกติ ที่เป็นเพศเดียวกัน ในด้านการแสดงออก การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง

การคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่าในด้านความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของผู้ให้คำปรึกษาชายและหญิง กับบุคคลทั่วไป พบว่า ผู้ให้คำปรึกษาชายและหญิงมีความต้องการสูงกว่าในด้าน การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือผู้อื่น และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่าในด้านความเป็นระเบียบ และการยอมรับผิด

ผลการวิจัยยังปรากฏต่อไปว่า ผู้ให้คำปรึกษาทั้งชายและหญิงมีความต้องการไม่แตกต่างกันในด้านการยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ การแสดงออก การพึ่งตนเอง การมีมิตรสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การอดทน การคบเพื่อนต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น

ผลปรากฏแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษานั้นมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์และเข้าใจแรงจูงใจและความรู้สึกของผู้อื่น เพื่อจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่สำเร็จผลตามความมุ่งหมาย ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น จึงมีคะแนนสูงกว่าความต้องการด้านอื่น ๆ

ในปี ค.ศ. 1970 ได้มีผู้นำเครื่องมือ EPPS ไปใช้ศึกษานุคลิกภาพของครูอีก คือ อีเบอร์เลน (Eberlein, 1970 : 112 - 114) ได้ศึกษานุคลิกภาพด้านความต้องการของครู ในโรงเรียนประถมศึกษา รัฐมิชิแกน ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูหญิงล้วน จำนวน 293 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS แล้วนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบ กับเกณฑ์ปกติของ Edwards (Edwards, 1957 : 10) ซึ่งเป็นเพศเดียวกัน ผลปรากฏว่า ครูสาขาประถมศึกษา มีความต้องการสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ในด้านการแสดงออก การพึ่งตนเอง การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่า ในด้านความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และการอดทน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังชี้ให้เห็นว่า อายุและประสบการณ์ในการสอนของครูนั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะทำให้นุคลิกภาพของครูเป็นครูต่างกันออกไป

ในปีเดียวกันนี้เอง ได้มีการวิจัยเกิดขึ้นอีก คือ โรเบิร์ตสัน และฮาาส (Robertson and Heaas, 1970 : 133 - 138) ได้ร่วมกันศึกษาค้นคว้า

เกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู ที่สอนวิชาสังคมศึกษาแผนใหม่ ใจกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูชายล้วน จำนวน 77 คน เป็นครูจากโรงเรียนมัธยมในรัฐ Utah จำนวน 15 คน และครูจาก มหาวิทยาลัยยูทา (Utah State University) จำนวน 62 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏว่า ครูที่สอนสังคมศึกษา มีความต้องการสูงกว่า เกณฑ์ปกติ ของ Edwards อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ในด้าน ความต้องการแสดงออก การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีอำนาจเหนือ การคบเพื่อน ทางเพศ แต่ต่ำกว่าในด้าน ความเป็นระเบียบ การยอมรับผิด การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ความอดทน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความต้องการในด้านสัมฤทธิ์ผล การพึ่งตนเอง การยกย่องผู้อื่น การมีไมตรีสัมพันธ์ การขอความช่วยเหลือ การเปลี่ยนแปลง และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสองกลุ่ม

เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู ภายในประเทศในขณะนี้ ยังมีอยู่เป็นจำนวน น้อย ไม่เป็นที่แพร่หลาย เท่าที่ควร และการศึกษาเกินกว่าส่วนมาก เป็นเรื่องของ คุณลักษณะของครู หรืบุคลิกภาพของครูโดยทั่ว ๆ ไป เท่าที่ผู้เขียนได้พยายามศึกษาค้นคว้า จากเอกสารและงานวิจัย ปรากฏว่ายังมีไม่มากนัก เท่าที่ค้นพบบ้างนี้

สุภรณ์ ประคับแก้ว (2504 : 40 - 41) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของครู ที่จะช่วยให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยที่ดี ว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นตัวของตัวเอง เชื่อมั่นในตัวเอง (self control)
2. มีอารมณ์ขัน (sense of humor)
3. แสดงความคุ้นเคยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง
4. เป็นกำลังใจและนำเด็กให้แก้ปัญหา
5. ปฏิบัติก่อนนักเรียนตามพื้นฐานของเด็ก รู้จักใช้ความสามารถของเด็กแต่ละคน ให้เป็นประโยชน์
6. มีความยุติธรรม

7. รู้จักหลีกเลี่ยงการข่มขู่เด็ก

8. มีการสังเกตพิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนที่จะกระทำสิ่งใด

✓ ศุภางค์ แสงวนิช (2506 : 37) ได้อธิบายให้เห็นความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ว่า คนจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ต้องอาศัยว่ามีบุคลิกภาพที่พึงปรารถนาของผู้ปกครอง บุคลิกภาพที่พึงปรารถนาได้แก่ ความร่าเริงแจ่มใจ ความกระตือรือร้น อารมณ์ขัน ความกล้าหาญ ความไม่เห็นแก่ตัว ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความสงบและความสันโดษ ความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ศุภางค์ แสงวนิช ยังได้ให้ความเห็นต่อไปอีกว่า ครูเปรียบเสมือนแม่พิมพ์หรือกระจกเงาของเด็ก บุคลิกภาพของครูจะตีไปหมดทุกด้านนั้นหาได้ยาก โดยมากต้องอาศัยการปรับปรุงให้ดีขึ้น จากสภาพทั่วไปครูควรมีบุคลิกภาพ ดังนี้

1. รูปร่างกิริยา ท่าทางดี
2. การแต่งกายเรียบร้อย
3. มีความประพฤติดีทั้งในที่ลับและที่แจ้ง
4. มีทัศนคติและอุดมคติเป็นประชาธิปไตย
5. มีความสนใจกว้างขวางในสิ่งรอบ ๆ ตัว
6. มีอารมณ์ขัน สนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ
7. มีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจเด็ก
8. มีความมานะพยายาม
9. มีความสามารถในการ เข้าสมาคมกับชนได้ทุกชั้น
10. มีสุขภาพอนามัยดี
11. มีความยุติธรรม
12. มีความรู้ความชำนาญในการสอนวิชาต่าง ๆ และรู้จักค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ
13. มีความคิดริเริ่ม และความเป็นผู้นำในกิจการของโรงเรียน

ในปี 2510 ล้อม ไชยศรี (ล้อม ไชยศรี, 2510 : 43) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะครูที่ดี ในทัศนะของนักเรียนมัธยมต้น โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย ปีการศึกษา 2510 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลปรากฏว่า นักเรียนชายชอบครูที่ลักษณะ ดังนี้

1. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย
2. พูกจาสุภาพอ่อนโยน ชัดเจน เข้าใจง่าย
3. มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. มีคุณวุฒิสูง อย่างน้อยควรจบชั้น ม.ศ.5
5. พูกจริงทำจริง
6. ให้เสรีภาพในการออกความคิดเห็นพอสมควร
7. รักและเมตตาภรรณานักเรียน
8. ใจดี สุขุมเยือกเย็น
9. มีอารมณ์แจ่มใส ร่าเริงอยู่เสมอ
10. เข้มงวดต่อความประพฤติของนักเรียนขณะที่สอน และทำโทษพอสมควร
11. ขยันขันแข็งและอดทน
12. ช่วยเหลือนักเรียนได้ในคราวจำเป็น
13. ส่งเสริมนักเรียนให้รู้จักค้นคว้าหาความรู้
14. ให้สิทธิในการซักถาม และยินดีรับฟังข้อโต้แย้ง
15. รักความก้าวหน้าและสนใจในการสอน และตัวนักเรียน
16. มีสุขภาพสมบูรณ์
17. มีความยุติธรรม
18. วางตัวให้เหมาะสม

ลักษณะครูที่ดี ตามความเห็นของเด็กนักเรียนดังกล่าวมาแล้วนี้ ถ้านำไปเปรียบเทียบกับลักษณะครูที่เด็กชอบ ตามทัศนะของเด็กนักเรียนอเมริกัน ที่ผู้เขียนนำมาอ้างอิงไว้ตอนต้นแล้ว จะเห็นว่า มีลักษณะใกล้เคียงกันอยู่หลายประการ นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของเด็กไทย กับเด็กอเมริกัน ไม่แตกต่างกันมากนัก

ต่อมา มัชฌิมา นิกาย (มัชฌิมา นิกาย, 2511 : 98) ได้สำรวจว่าคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใ้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1406 คน ชาย 415 คน หญิง 991 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจคุณลักษณะของครู 81 ข้อ มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถาม EPPS ประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 9 ลักษณะ คือ การส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน มีเมตตากรุณา การสอนดี การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย มีความยุติธรรม ซื่อตรง บุคลิกภาพดี ให้ความอุปการะแก่นักเรียน มีสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน ผลการสำรวจปรากฏว่า คุณลักษณะของครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง มี 2 ลักษณะคือ การสอนดี และมีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย อันดับรองลงมา มี 5 คุณลักษณะ คือ ความเมตตากรุณา การให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ความยุติธรรม ซื่อตรง บุคลิกภาพดี และสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน ส่วนอันดับสุดท้ายมี 2 ลักษณะ คือ การส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน และการให้ความอุปการะแก่นักเรียน

เมื่อแยกศึกษาตามเพศ พบว่า ครูหญิงมีความเมตตากรุณา และการให้ความอุปการะแก่นักเรียนมากกว่าครูชาย แต่ครูชายมีคุณลักษณะให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และสัมพันธภาพกับนักเรียน สูงกว่าครูหญิง

แยกศึกษาตามวุฒิ พบว่า ครูที่มีปริญญา มีคุณลักษณะในด้านความเมตตากรุณา และการให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียนสูงกว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรี แต่ต่ำกว่าในด้านการสอนความยุติธรรม ซื่อสัตย์ บุคลิกภาพ การให้ความอุปการะแก่นักเรียน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2513 มีผู้ทำแบบสำรวจคุณลักษณะของครู 81 ข้อ ไปใช้ศึกษาอีกครั้งหนึ่ง คือ ละเวียค บุญเกิด (2513 : 23) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใ้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูจันทระเกษม จำนวน 205 คน เป็นนักศึกษาที่มีพื้นความรู้ ม.ศ.5 จำนวน 100 คน และนักศึกษาที่มีพื้นความรู้ ม.ศ.3 จำนวน 105 คน เป็นชาย 68 คน หญิง 137 คน ใ้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจคุณลักษณะ 81 ข้อ ผลปรากฏว่า ลักษณะของครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คือ ในด้านการสอนดี รองลงไปคือ ความยุติธรรม ซื่อตรง มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน มีเมตตากรุณา มีสัมพันธภาพ

อันคึกกับนักเรียน ได้ความอุปการะแก่นักเรียน และอันกับสุดท้ายคือ การส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน

คุณลักษณะของครู ที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในทางบวก คือการสอนที่ การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย และยุติธรรม ชื่อกรง ส่วนคุณลักษณะของครู ที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในทางลบ ได้แก่คุณลักษณะทางค่าน การส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน มีเมตตากรุณา มีบุคลิกภาพที่ ให้ความ อุปการะแก่นักเรียน และมีสัมพันธภาพอันดี แก่นักเรียน

ผลการศึกษาของ ละเอียค บุญเกิด มีส่วนสนับสนุนผลการศึกษาของ มัชฌนา ปิยะมาดา นั่นคือ ลักษณะความสำคัญของครูใกล้เคียงกัน

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพของครู ที่ใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล EPPS ยังไม่เป็นที่ แพร่หลายในประเทศไทย เท่าที่ค้นพบมีผู้นำมาศึกษา คือ ในปี พ.ศ. 2510 ระจิต ศรีพุทธรัตน์ (2510 : 49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนิสิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน กับการรับรู้ที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน หญิง 30 คน และอาจารย์ 12 คน ชาย 4 คน หญิง 8 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS วัดความต้องการของนิสิต 15 ประเภท ผลการศึกษาพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความต้องการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 นิสิตชายมีความต้องการมากกว่านิสิตหญิง ในด้านการแสดงออก การคบเพื่อนต่างเพศ แคน้อยกว่านิสิตหญิง ในด้านการมีไมตรีสัมพันธ์ การขอความช่วยเหลือ การรอกทน และการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

และผลการวิจัยอีกอันหนึ่ง ที่มีผลสอดคล้องกันคือ ละอ อ พงษ์พานิช (2511:47) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพที่ปรากฏในกลุ่มชนบางอาชีพ ได้แก่ครู แพทย์ และวิศวกร กลุ่มตัวอย่างเป็นครูชาย 30 คน ครูหญิง 30 คน แพทย์ชาย 67 คน แพทย์หญิง 33 คน วิศวกรชาย 100 คน ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพในจังหวัดพระนคร ธนบุรี เครื่องมือที่ใช้คือ

แบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏว่า ครูหญิงมีความต้องการ สูงกว่าครูชายในด้านการยกย่องผู้อื่น การขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น แทนน้อยกว่าในด้านความเป็นระเบียบ และการคบเพื่อนต่างเพศ

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มครูมีความต้องการสูงสุดในด้านการมีมิตรสหาย นับ และความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รองลงมาคือ แพทย์ และกลุ่มวิศวกรน้อยที่สุด ความต้องการเป็นระเบียบ สูงสุดในกลุ่มครู รองลงมาคือ วิศวกร และแพทย์น้อยที่สุด ความต้องการพึ่งตนเอง และการคบเพื่อนต่างเพศ สูงสุดในกลุ่มวิศวกร และรองลงมาคือ แพทย์ น้อยที่สุดคือครู ความก้าวร้าว หรือรุกรานผู้อื่น/ สูงสุดในกลุ่มแพทย์ และรองลงมาคือ กลุ่มวิศวกร น้อยที่สุดคือกลุ่มครู

บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างแพทย์หญิงและครูหญิง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว คือแพทย์หญิง มีความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น มากกว่าครูหญิง

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพพยาบาล

โดยเหตุที่งานของพยาบาลเป็นงานหนัก ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และความรับผิดชอบสูง พยาบาลทำงานเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์โดยตรง ต้องเผชิญต่อโรคภัยไข้เจ็บของผู้คลอลเวลา ผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ จึงต้องมีความเสียสละ มีเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจผู้เจ็บป่วย มีความอดทน ถึงแม้ว่าจะต้องเหน็ดเหนื่อยทั้งร่างกายและจิตใจก็ตาม ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความสนใจถึงบุคคล ที่จะประกอบอาชีพนี้เป็นพิเศษ ในต่างประเทศ ได้มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะและบุคลิกภาพของพยาบาลไว้มาก ทางสมาคมพยาบาลแห่งชาติ (The National League of Nursing Education) ได้กำหนด "คุณลักษณะพยาบาลที่ดี" (The Good nurse) ไว้หลายประการ ตามที่รีส (Reece, 1961 : 172) ได้นำมาเสนอด้วยต่อไปนี้ คือ

- รู้จักปรับตัวเอง
- มีความมั่นคงทางอารมณ์
- ว่องไว
- กระจือรื้อน

- มีความสนใจกว้างขวาง
- ไร้เรื่องแหม่ใส
- มีสติรอบคอบ
- ให้ความร่วมมือที่ดี
- กล้าหาญ
- สุขภาพเรียบร้อย
- ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ
- มีแผนในการทำงาน
- เชื่อมั่นในตนเอง
- มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
- มีความกตัญญู
- เป็นที่ไว้วางใจได้
- เบิกเผย
- มีทัศนคติที่ดีต่อคำวิพากษ์วิจารณ์
- มีการตัดสินใจดี
- มีความเป็นอิสระ
- ซื่อสัตย์สุจริต
- มีความเป็นระเบียบ
- สุขภาพสมบูรณ์
- มีความเฉลียวฉลาด
- มีอารมณ์ขัน
- มีความอดทนเสียสละ
- มีไหวพริบดี
- รู้จักการมีขยัสถ์

มีส เค โฟเชล (2513 : 41) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ที่เหมาะสมที่จะเป็นพยาบาลไว้ว่า "ผู้ที่รู้จักบังคับตนเอง มีความสนใจในคนอื่น และปรารถนาจะช่วยเหลือผู้อื่นอย่างอื่นอย่างจริงจัง ย่อมเรียกได้ว่าเป็นผู้มีโอกาสที่จะเป็น "พยาบาลที่ดี" ได้ ความสำเร็จ ความจริงใจ การรู้จักรับผิดชอบ และการอุทิศตน เป็นคุณสมบัติส่วนหนึ่งที่พยาบาลทุกคนควรมี" นอกจากนี้ มีส เค โฟเชล ยังได้เสนอความเห็นของ Virginia Anderson ที่กล่าวถึงพยาบาลไว้ในลักษณะที่ต่างออกไปอีกว่า "พยาบาลเป็นสภคิสัมพันธ์ระหว่างชีวิตคนไข้กับคนเป็นความรักให้กับผู้ที่ทุกข์กาย เป็นขาให้กับผู้ที่ถูกตัดขา เป็นตาให้กับผู้ที่ตาบอด เป็นยานพาหนะให้กับทารกที่เกิดใหม่ เป็นความรู้ความมั่นใจให้แก่มารดาสาว เป็น "ปาก" ให้กับผู้ที่อ่อนแอเกินกว่าจะพูดได้ หรือเก็บตัวไม่อาจจะพูด"

ความค้ำถ่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า พยาบาลจะต้องเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ให้แก่ผู้ป่วยหรือผู้ที่อ่อนแอกว่า พยาบาลจึงต้องยอมอุทิศตนเพื่อความสุขของผู้อื่น ต้องอาศัย ความอดทนเป็นพิเศษ

งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพยาบาล ซึ่งใช้เครื่องมือ EPPS เก็บรวบรวมข้อมูล ในต่างประเทศได้ศึกษากันอย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้เขียนได้พยายามศึกษาและรวบรวมจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เท่าที่ค้นพบมีดังนี้

นาฟรัน และคณะ (Navran, 1958 : 64 - 66) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพยาบาลวิจเวช (Psychiatric Nurse) และพยาบาลคณะอื่น ๆ ซึ่งทำงานอยู่ที่ Veterans Administration Neuropsychiatric Hospital จำนวน 167 คน ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS ผลปรากฏว่าพยาบาลมีความต้องการเป็นระเบียบ การยกย่องผู้อื่น และความต้องการอดทนมาเป็นอันดับแรก ส่วนความต้องการอันดับสุดท้าย คือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การแสดงออก การมีไมตรีสัมพันธ์ การพึ่งตนเอง

ผู้วิจัยนำคะแนนเฉลี่ย ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่ Edwards ได้ศึกษากับนักศึกษาทั่วไป พบว่า มีความแตกต่างทางด้านความต้องการ 8 ประเภท คือ พยาบาลมีความต้องการสูงกว่านักศึกษาอื่น ๆ ในด้าน ความเป็นระเบียบ การยกย่องผู้อื่น การอดทน แต่ต่ำกว่าในด้านมีไมตรีสัมพันธ์ การพึ่งตนเอง การขอความช่วยเหลือ การแสดงออก และการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

ในปี 1961 รีส (Reece, 1961 : 172 - 176) ได้ศึกษาถึงลักษณะบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนพยาบาล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาล จำนวน 87 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ประสบความสำเร็จในการเรียน 55 คน และกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน 32 คน กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS พบว่า พยาบาลที่ประสบความสำเร็จในการเรียน มีความต้องการสูงในด้าน การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การมีไมตรีสัมพันธ์ การยอมรับนิค แต่มีความต้องการต่ำในด้าน การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การพึ่งตนเอง การขอความช่วยเหลือ ความเป็นระเบียบ ความสัมพันธ์

ส่วนพยาบาลที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน มีความต้องการสูงในด้าน การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การช่วยเหลือผู้อื่น การยอมรับนิค

การมีไมตรีสัมพันธ์ และมีความต้องการค่าในค่านความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การพึ่งตนเอง การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การยกย่องผู้อื่น

จะเห็นว่า ความต้องการของพยาบาลทั้ง 2 กลุ่ม มีส่วนใกล้เคียงกันมาก จะต่างกันเพียงการจัดอันดับความสำคัญของความต้องการเท่านั้น แสดงให้เห็นว่า ลักษณะบุคลิกภาพของพยาบาลทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันมากนัก

ผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ที่ Edwards ได้ศึกษาไว้ก่อนกับนักศึกษาทั่วไป พบว่า กลุ่มพยาบาลที่ประสบความสำเร็จ มีความต้องการสูงกว่าในการยกย่องผู้อื่น การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น และการอดทน แต่มีความต้องการต่ำกว่าในค่านับพหุผล การพึ่งตนเอง การขอความช่วยเหลือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น ส่วนพยาบาลที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีความต้องการสูงกว่าในค่าน การยอมรับผิด การเข้าใจตนเองและผู้อื่น แต่ต่ำกว่าในค่าน การขอความช่วยเหลือ และการพึ่งตนเอง

ผลการวิจัยของ ริส ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นาฟรัน ที่เห็นชัด คือ ความต้องการเป็นระเบียบ กลุ่มตัวอย่างที่ ริส นำมาศึกษามีความต้องการค่านนี้ต่ำ แต่กลุ่มตัวอย่างที่ นาฟรัน นำมาศึกษามีความต้องการค่านนี้สูง และมาอันดับแรก

โคเฮน และคณะ (Cohen and other, 1965 : 318 - 321)

ได้วิจัยถึงบุคลิกภาพของพยาบาลจิตเวช ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลอยู่ที่

Northampton Veterans Administration Hospital จำนวน 49 คน

ใช้เครื่องมือ EPPS ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพค่านความต้องการของพยาบาล มีความแตกต่างกันกับของเกณฑ์ปกติ 8 ค่าน คือ พยาบาลจิตเวช มีความต้องการสูงในค่าน ความเป็นระเบียบ การอดทน การยกย่องผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น แต่มีความต้องการค่าต่ำกว่าในค่าน ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การพึ่งตนเอง การขอความช่วยเหลือ และการแสดงออก

จะเห็นว่า ผลการวิจัยของ โคเฮน มีผลสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นาฟรัน ที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะใช้กลุ่มตัวอย่างประเภทเดียวกัน ซึ่งเป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของการวิจัยของ นาฟรัน จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสอง เชื่อมั่นได้ว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของพยาบาลจิตเวชจริง

ในปี ค.ศ. 1969 เบเลย์และคณะ (Bailey and other, 1969 : 320) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพยาบาล ซึ่งกระทำกับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 ณ University of California School of Nursing และ San Francisco Medical Center ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 247 คน ใ้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม EPPS ผู้วิจัยนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของ Edwards พบว่า นักศึกษาพยาบาล มีความต้องการต่างกับเกณฑ์ปกติ 8 ประเภท คือ นักศึกษาพยาบาล มีความต้องการสูงกว่าในค่าน ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยกย่องผู้อื่น การมีไมตรีสัมพันธ์ และมีความต้องการต่ำกว่าในค่าน การพึ่งตนเอง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การแสดงออก และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความต้องการของพยาบาล โดยตรง พบว่า พยาบาลมีความต้องการสูงในค่าน การช่วยเหลือผู้อื่น การมีไมตรีสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลง และการยอมรับผิด และมีความต้องการต่ำในค่าน การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การพึ่งตนเอง ความเป็นระเบียบ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น

อีกหนึ่งปีต่อมา อาดัมและเคลน (Adom and Klein, 1970 : 362 - 365) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักศึกษาพยาบาล ใช้กลุ่มตัวอย่าง 50 คน ซึ่งศึกษาอยู่ที่ South Carolina จากโรงพยาบาล Greenville General Hospital และ Orangeburg Regional Hospital อายุเฉลี่ย 19.5 ปี ใช้เครื่องมือ EPPS ผลปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลมีความต้องการสูงในค่าน การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การมีไมตรีสัมพันธ์ การยอมรับผิด แต่มีความต้องการต่ำในค่าน การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การพึ่งตนเอง ความเป็นระเบียบ และการยกย่องผู้อื่น

เมื่อนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของ Edwards ซึ่งเป็นนักศึกษาทั่วไป พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความต้องการสูงในค่าน การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่มีความต้องการต่ำกว่าในค่าน การยกย่องผู้อื่น การพึ่งตนเอง และการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยของ อาคัมและเกเลน กับผลการวิจัยของ เบเคย์ พบว่า ผลที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งอาจสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของพยาบาล น่าจะมีลักษณะ ความผลการวิจัยทั้ง 2 ครั้ง

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพยาบาล ในประเทศไทยยังไม่ปรากฏว่า มีการนำเครื่องมือ EPPS มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เท่าที่พบเป็นเรื่องการสำรวจ ความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะที่ดีของนักศึกษาพยาบาล คือ วิจิตร ศรีสุพรรณ (2510 : 36) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์และ ศิริราชพยาบาล จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสำรวจ คุณลักษณะ 8 ประเภท ก็คือ มีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น มีความสามารถในการพยาบาล ใฝ่อย่างเหมาะสม มีบุคลิกดี วางตัวได้เหมาะสมน่านับถือ วาจาไพเราะอ่อนหวาน ไม่ถือตัว มีความเสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความรู้ที่ชวนช่วยหาความรู้อยู่เสมอ สุขภาพดี ใจเป็นอกตพณ ผลการสำรวจพบว่า ลักษณะที่ดีของพยาบาล ตามลำดับดังนี้ คือ ควรเป็นผู้มีความเสียสละชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น มีความรู้ที่ ชวนช่วยหาความรู้อยู่เสมอ มีความสามารถในการรักษาพยาบาลได้เหมาะสม มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสมน่านับถือ มีวาจาไพเราะ ไม่ถือตัว สุขภาพดี ใจเป็น อกตพณ

จากเอกสารและงานวิจัย ที่ผู้เขียนได้เสนอไปแล้วนั้น ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ หรือบุคลิกภาพของครู และของพยาบาล ไว้มากมายหลายประการ โดยเฉพาะคุณลักษณะ ของครู ทั้งในต่างประเทศ และในประเทศ ได้พิจารณาคุณลักษณะที่เด่นเป็นพิเศษของครู ไว้ใกล้เคียงกัน ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า บุคคลที่จะดำรงอาชีพครูนั้น ต้องเป็นบุคคลที่มี บุคลิกภาพ หรือลักษณะที่ดี เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม เช่น

- รักความยุติธรรม	- สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- มีความมานะและอกตพณ	- ความคุมอารมณ์ได้ดี สุขุมเยือกเย็น
- สุภาพและอ่อนน้อม	- รักความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- เมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน	- ยอมรับผิดในสิ่งที่ตนกระทำ

- มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียนและผู้อื่น
- กระจกคืออรัน รา เร็งแจมใส่
- มีทัศนเป็นประชาธิปไตย
- มีลักษณะท่าทางที่ มรรยาทงดงาม
- มีความซื่อสัตย์และสุจริต
- มีอารมณ์ขัน
- แต่งกายเรียบร้อยและสะอาด
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- มีความรู้กว้างขวางและรักความก้าวหน้า
- มีความสามารถในการสอน
- ตั้งใจทำงานและรับผิดชอบงาน
- เข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดี
- มีความคิดริเริ่มและความเป็นผู้นำ
- สุขภาพและอนามัยดี

ในทำนองเดียวกัน สำหรับบุคลิกภาพหรือคุณลักษณะของพยาบาล จากเอกสารและงานวิจัย ทั้งของในประเทศและต่างประเทศ ก็ได้กล่าวถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ไว้มากมาย คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้เพราะว่า หน้าที่ของพยาบาลต้องปฏิบัติงานใกล้ชิดกับบุคคลที่เจ็บป่วยทุกเพศทุกวัย ช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขเพื่อนมนุษย์ เสริมสร้างพลังและช่วยชีวิตบุคคลให้ยืนยาว รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ตลอดปฏิบัติตลอด 24 ชั่วโมง และผลัดเปลี่ยนกันเข้าเวร เพื่อดูแลคนไข้ จึงไม่ถอยจะมีเวลาเป็นของตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเสียสละ อุทิศตนเพื่องานอย่างแท้จริง กว้างเหตุนั้นจึงสรุปสาระสำคัญของบุคลิกภาพของพยาบาล ตามความเห็นของนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ใ้ว่า บุคคลที่จะดำรงอาชีพพยาบาลนั้น ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะที่ดี เป็นที่ปรารถนาของสังคม

- มีความเสียสละ
- มีน้ำใจเมตตากรุณาช่วยเหลือผู้อื่น
- มีความมั่นคงทางอารมณ์
- ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ไว้วางใจ
- ขยันหมั่นเพียร
- ใจเย็นอดทน
- มีความสามารถในการรักษาพยาบาล
- กระจกคืออรัน รา เร็งแจมใส่
- สุขภาพและอ่อนโยน
- เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- กล้าหาญและเข้มแข็ง
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- คล่องแคล่วว่องไว
- สุขภาพและอนามัยสมบูรณ์
- วางตัวได้เหมาะสมน่าเชื่อถือ
- ขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ
- รู้จักบังคับตนเอง

- มีความคิดลึกซึ้ง
- ให้ความร่วมมือที่ดี
- มีความจดจำดี
- ตัดสินใจรวดเร็วไคผลดี
- มีไหวพริบดีสนใจกว้างขวาง
- มีอารมณ์ขัน
- มีความไวต่อการสังเกต

สมมุติฐานในการศึกษากันคว้า

จากความมุ่งหมายในการศึกษา และรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ พอที่จะนำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะมีลักษณะดังนี้

1.1 ความต้องการพึ่งตนเอง ความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ ความอดทน และการคบเพื่อนต่างเพศ น่าจะต่างกัน

1.2 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การแสดงออก มีอำนาจเหนือผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น การยกย่องผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีไมตรีสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลง การยอมรับผิด การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น น่าจะไมต่างกัน

2. บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างครูชาย และครูหญิง น่าจะมีลักษณะดังนี้

2.1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก การพึ่งตนเอง การยอมรับผิด การเปลี่ยนแปลง มีไมตรีสัมพันธ์ และการคบเพื่อนต่างเพศ น่าจะต่างกัน

2.2 ความต้องการความเป็นระเบียบ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ มีอำนาจเหนือผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น ความอดทน และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น น่าจะไมต่างกัน

3. บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างเพศหญิง ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะต่างกัน

✓ 4. บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะไมต่างกัน

5. บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
โรงเรียนบาลูวงศ์กรรณ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะแตกต่างกัน
6. บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
โรงเรียนบาลูหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะแตกต่างกัน
7. การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ
 - 7.1 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และ วิชาชีพพยาบาล น่าจะแตกต่างกัน
 - 7.2 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เกษตร และ แพทย์หญิง น่าจะแตกต่างกัน
 - 7.3 ระหว่าง เกษตร ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะแตกต่างกัน
8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับ บุคลิกภาพด้านความต้องการ น่าจะสัมพันธ์กัน

บทที่ 2

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตและนักศึกษา ในปีการศึกษา 2515 ดังนี้

- ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน 100 คน เป็นนิสิตชาย 50 คน และนิสิตหญิง 50 คน
- ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล ได้กระทำกับนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลหญิง จำนวน 50 คน และวิทยาลัยพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย จำนวน 50 คน รวม 100 คน

กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 200 คน มีรายละเอียด ดังตาราง 1 ข้างล่างนี้

ตาราง 1. กลุ่มตัวอย่าง แยกตามวิชาชีพ เพศ และอายุเฉลี่ย

วิชาชีพ	ชาย	หญิง	รวม	อายุเฉลี่ย
วิชาชีพครู	50	50	100	23.17
วิชาชีพพยาบาล	-	100	100	22.22
รวม	50	150	200	

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนได้ใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ซึ่งนางสาวละออ พงษ์พานิช นักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ใ้ดแปลและดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม EPPS (The Edwards Personal Preference Schedule) ซึ่งสร้างขึ้นโดย Allen L. Edwards จากทฤษฎีความต้องการของ Murray และนักจิตวิทยาอื่น ๆ (Edwards, 1959 : 5) ได้หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูที่ประกอบอาชีพในเขตนครหลวง ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของบุคลิกภาพด้านความต้องการแต่ละประเภท ระหว่าง .62 - .98 แสดงว่า แบบสอบถามนี้ มีความเชื่อมั่นสูงพอสมควร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้เขียนนำมาศึกษาครั้งนี้ มีระดับอายุและการศึกษาไม่ต่างกันมาก กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้เขียนจึงไม่ได้อาหาความเชื่อมั่นอีกครั้งหนึ่ง เพราะเห็นว่าถ้านำมาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้งหนึ่งผลที่ได้ ก็น่าจะได้ใกล้เคียงกัน

1. ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 225 ข้อ เป็นข้อจริง 210 ข้อ อีก 15 ข้อ เป็นคำถามซ้ำ เพื่อวัดความคงที่ในการตอบของผู้ตอบ แต่ละข้อจะมีข้อย่อย ก. และข้อย่อย ข. ให้ผู้ตอบเลือกตอบข้อย่อยเพียงข้อเดียว ที่เห็นว่าตรงหรือใกล้เคียงกับลักษณะของตน มากที่สุด ข้อย่อยแต่ละข้อ แทนลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท คือ

- 1.1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement)
- 1.2 ความต้องการยกย่องผู้อื่น (Deference)
- 1.3 ความต้องการความเป็นระเบียบ (Order)
- 1.4 ความต้องการแสดงออก (Exhibition)
- 1.5 ความต้องการพึ่งตนเอง (Autonomy)
- 1.6 ความต้องการมีไมตรีสัมพันธ์ (Affiliation)

- 1.7 ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Intraseption)
- 1.8 ความต้องการขอความช่วยเหลือ (Succorance)
- 1.9 ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)
- 1.10 ความต้องการยอมรับผิด (Abasement)
- 1.11 ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance)
- 1.12 ความต้องการเปลี่ยนแปลง (Change)
- 1.13 ความต้องการอดทน (Endurance)
- 1.14 ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (Heterosexuality)
- 1.15 ความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น (Aggression)

ตัวอย่างแบบสอบถาม

- (0) ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานตามวัตถุประสงค์ที่ใฝ่ฝันไว้เพื่อตนเอง
- (00) ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เขาเดือดร้อน
 ข. เวลาที่ข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด

เมื่ออ่านข้อความทั้งสองประโยคแล้ว ก็พิจารณาว่า ตนเองชอบปฏิบัติตาม
 ข้อไหนมากกว่า ถ้าชอบปฏิบัติตามข้อ ข. มากกว่า ข้อ ก. ให้เขียนเครื่องหมาย X
 ทับตัว ข. ในกระดาษคำตอบ หรือถ้าชอบปฏิบัติตามข้อ ก. มากกว่า ข้อ ข.
 ก็เขียนเครื่องหมาย X ทับตัว ก. ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่างการตอบ ดังนี้

ข้อ (0)	ก.	หรือ	ข้อ (0)	ก.
	ข.			ข.
ข้อ (00)	ก.	หรือ	ข้อ (00)	ก.
	ข.			ข.

2. เกณฑ์การให้คะแนนและการตรวจนับคะแนน

2.1 เกณฑ์การให้คะแนน

ความต้องการแต่ละประเภท ประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ หรือ 30 ข้อย่อย เป็นคำถามจริง 14 ข้อ ที่เพิ่มขึ้นมาอีก 1 ข้อนั้น เป็นคำถามซ้ำ ทั้งนี้เพื่อทดสอบว่า ผู้ตอบได้ตอบด้วยความจริงใจ หรือมีความคงที่ (consistency) ในการตอบหรือไม่ ข้อย่อยหนึ่ง ๆ มี 1 คะแนน ดังนั้น คะแนนสูงสุดสำหรับบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ แต่ละประเภทจะมี 14 คะแนน ทั้งนี้เพราะว่าข้อที่เพิ่มขึ้นมา 1 ข้อนั้น จะต้องหักทิ้ง ไม่นับคะแนนรวมด้วย จึงเหลือข้อย่อยเพียง 28 ข้อ

2.2 การตรวจนับคะแนน

ใช้แผนกระดาษคำตอบที่เจาะเครื่องหมาย สำหรับตรวจนับคะแนน (ดูภาคผนวก ง) วางทาบบนแผนกระดาษคำตอบของผู้ตอบ แล้วขีดฆ่าข้อที่ไม่ได้นับคะแนน แต่มีไว้สำหรับกำหนดค่าความคงที่ (consistency) ของการตอบ จำนวน 15 ข้อ คือข้อ 1, 7, 13, 19, 25, 101, 107, 113, 119, 125, 201, 207, 213, 219 และ 225, คายเส้นเกี่ยว และขีดฆ่าข้อที่ 151, 157, 163, 169, 175, 26, 32, 38, 44, 50, 51, 57, 63, 69 และ ข้อ 75 ซึ่งมีข้อความเหมือนกับข้อ 1, 7, 13, 19, 25, 101, 107, 113, 119, 125, 201, 207, 213, 219 และข้อ 225 คายเส้นคู่

2.3 นับจำนวนข้อที่ผู้ตอบเลือกข้อ ก. ในแถว (row) ด้านบนสุดของ กระดาษคำตอบ ตั้งแต่ข้อ 1 - ข้อ 71 โกวเท่าไรให้ใส่ตัวเลขไว้ที่อักษร r ถัดจากคำว่า "ach" แล้วนับจำนวนข้อที่ผู้ตอบเลือกข้อ ก. ในแถว 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 ใส่จำนวนเลขที่นับได้ของแต่ละแถวให้ตรงกับแถวแรก ที่อักษร r โดยไม่นับรวมข้อที่มีเส้นเกี่ยวขีดฆ่า

2.4 นับจำนวนข้อที่ผู้ตอบเลือกข้อ ข. ในคอลัมน์ (column) แรก ด้านซ้ายมือสุดของกระดาษคำตอบ ตั้งแต่ข้อ 1 - ข้อ 155 โกวเท่าไร ให้ใส่ตัวเลขไว้ที่อักษร c แล้วนับจำนวนข้อที่ผู้ตอบเลือกข้อ ข. ในคอลัมน์ที่ 2, 3, 4, 5, 6,

7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 ใส่จำนวนเลขที่นับได้ ของแต่ละคอลัมน์ ให้ตรงกับคอลัมน์แรก ในอักษร c ตามลำดับ โดยไม่นับข้อที่มีเส้นเกี่ยวซ้ำ

2.5 รวมเลขในแถวเดียวกัน ในอักษร r และ c ใส่ในอักษร s

ในแถวเดียวกันตามลำดับ จนครบ 15 แถว ตัวเลขที่ได้ของแต่ละแถว คือคะแนนดิบ ของบุคลิกภาพด้านความต้องการแต่ละประเภทนั่นเอง ถ้ารวมคะแนนทั้ง 15 ตัว เข้าด้วยกันจะเท่ากับ 210 ถ้าหากรวมแล้วผลลัพธ์ได้ไม่เท่า (210) แสดงว่า มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น จะต้องไปตรวจสอบตัวเลขในบุคลิกภาพ แต่ละด้านอีกครั้งหนึ่ง

2.6 ตรวจนับความคงที่ของการตอบ โดยการนับจำนวนข้อที่ได้ถามด้วย ข้อความเหมือนกัน และจัดไว้ในลักษณะเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1	7	13	19	25	26	32	38
151	157	163	169	175	101	107	113
44	50	51	57	63	69	75	
119	125	201	207	213	219	225	

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถาม ้วยความคงที่สม่ำเสมอแล้ว เมื่อเลือกข้อ ก. (หรือข้อ ข.) ในข้อ 1 ก็จะต้องเลือกข้อ ก. (หรือข้อ ข.) ในข้อ 151 ด้วย เพื่อที่จะทราบคะแนนความคงที่ ก็เขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในวงกลม ○ ข้างล่างกระดาษคำตอบ เมื่อผู้ตอบเลือกข้อความเดียวกัน แต่ถ้าผู้ตอบไม่ได้เลือกข้อความเดียวกัน ก็เว้นว่างไว้ จากนั้นนับจำนวนเครื่องหมาย ✓ ที่ของ ○ ได้เท่าไร ใส่จำนวนเลขที่นับได้ ไว้ที่รอยประ (.....) มุมล่างขวามือของกระดาษคำตอบ ตรงคำ "con" ในการตอบแบบสอบถาม นับคะแนนได้ ตั้งแต่ 10 คะแนนขึ้นไป ถ้ากระดาษคำตอบใดไม่สมบูรณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้จัดการคัดออก จากนั้นได้สุ่มตัวอย่าง (Random sampling) จากข้อมูลที่ใช้การได้ ออกมากลุ่มละ 50 คน คือ ครูชาย 50 คน ครูหญิง 50 คน พยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย 50 คน

และพยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาล โรงพยาบาลหญิง พญาไท 50 คน ต่อจากนั้นได้
ดำเนินการตรวจนับคะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สูตรคำนวณ

1. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการ
แต่ละประเภท คำนวณได้จากสูตร (Guilford, 1950 : 44)

สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบ

N แทน จำนวนนิสิตหรือนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อดู
การกระจายของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง แต่ละกลุ่ม คำนวณได้จากสูตร (Ferguson,
1966 : 67)

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนิสิตหรือนักศึกษาในกลุ่ม

ใช้สูตรอีก

3. การทดสอบความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ
ระหว่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test เพื่อดูว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ คำนวณได้จากสูตร (McNemar, 1969 : 115)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -distribution

\bar{x}_1, \bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนนิสิตหรือนักศึกษาในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

7/2/07

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนบุคลิกภาพ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณได้จากสูตร (Garrett, 1967 : 143)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนบุคลิกภาพกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนบุคลิกภาพ

$\sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนเกรดเฉลี่ย

N แทน จำนวนนิสิตหรือนักศึกษาในกลุ่ม

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างอันดับของบุคลิกภาพด้านความต้องการ โดยวิธี H-test เพื่อดูว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ คำนวณได้จากสูตร The Kruskal Wallis One-Way Analysis of Variance by Ranks (Siegel, 1956 : 185)

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n_j แทน จำนวน cases ในแต่ละแถว (column)

N แทน จำนวนของ cases ทั้งหมดในทุก ๆ กลุ่มหรือมีค่าเท่ากับ $\sum n_j$

$\sum R_j$ แทน ผลรวมของผลบวกของอันดับ (Rank) ในแต่ละแถว
(column)

6. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่าง มีอันดับบุคคลิกภาพกันความต้องการเท่ากัน (Tied Rank) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับ โดยวิธี H-test เช่นเดียวกับข้อ 5. แต่ใช้สูตร (Siegel, 1956 : 188)

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)$$

$$1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}$$

เฉพาะ $1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}$

เมื่อ T แทน $t^3 - t$

t แทน จำนวนบุคคลิกภาพที่อยู่ในอันดับเท่ากันของกลุ่มคะแนนที่มีอันดับเท่ากัน

N แทน จำนวนของ cases ทั้งหมดในทุก ๆ กลุ่มหรือมีค่าเท่ากับ $\sum n_j$

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้ จะกล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทาง ๆ พร้อมทั้งการแปลความหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้การแปลความหมาย เป็นที่เข้าใจได้ตรงกัน จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนคน (Subject)
\bar{X}	แทน คะแนนเฉลี่ย (Mean)
s	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Product moment correlation)
R	แทน อินทรีย์ของบุคลิกภาพกับความต้องการแต่ละประเภท
H	แทน ค่าความแตกต่างของการจัดอันดับบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการทดสอบแบบ H-test
ความสำเร็จ	แทน ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement need)
ยกย่องผู้อื่น	แทน ความต้องการยกย่องผู้อื่น (Deference need)
เป็นระเบียบ	แทน ความต้องการความเป็นระเบียบ (Order need)
แสดงออก	แทน ความต้องการแสดงออก (Exhibition need)
พึ่งตนเอง	แทน ความต้องการพึ่งตนเอง (Autonomy need)
ไมตรีสัมพันธ์	แทน ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ (Affiliation need)
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	แทน ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Intrareception need)
ขอความช่วยเหลือ	แทน ความต้องการขอความช่วยเหลือ (Succorance need)

มีอำนาจเหนือผู้อื่น	แทน ความต้องการมีอำนาจผู้อื่น (Dominance need)
ยอมรับผิด	แทน ความต้องการยอมรับผิด (Abasement need)
ช่วยเหลือผู้อื่น	แทน ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance need)
เปลี่ยนแปลง	แทน ความต้องการเปลี่ยนแปลง (Change need)
อดทน	แทน ความต้องการอดทน (Endurance need)
คบเพื่อนต่างเพศ	แทน ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (Heterosexuality need)
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	แทน ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น (Aggression need)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จะเสนอโดยแบ่งเป็นตอน ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย ที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท และการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ซึ่งจะแบ่งวิเคราะห์ตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล
- 1.2 ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง
- 1.3 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
- 1.4 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ
- 1.5 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ
- 1.6 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ

2. ผลการวิเคราะห์การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการจัดอันดับของบุคลิกภาพ ซึ่งแบ่งวิเคราะห์ตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

2.2 ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง

2.3 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท โดยแบ่งวิเคราะห์ตามลักษณะดังนี้

3.1 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

3.2 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

3.3 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท และการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

1.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล กำหนดค่าสถิติ ไคกำลังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

ความต้องการ	ครู (N = 100)		พยาบาล (N = 100)		t	p
	\bar{X}	s	\bar{X}	s		
15010808 สัมฤทธิ์ผล	14.29	3.47	15.34	3.12	-1.63	-
ยกย่องผู้อื่น	10.69	3.51	10.68	2.83	.02	-
เป็นระเบียบ	14.60	4.13	15.68	2.40	-2.03	.05*
แสดงออก	10.62	3.81	9.81	3.36	1.74	-
พึ่งตนเอง	12.71	4.20	11.24	3.72	2.63	.05*
ไม่ตรีสัมพันธ	14.23	3.88	13.74	3.05	.79	-
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.70	4.36	17.66	3.33	-1.76	-
ขอความช่วยเหลือ	12.92	4.20	16.13	4.46	-5.25	.01**
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.14	4.41	14.44	4.26	-.49	-
ยอมรับผิด	16.34	3.97	16.72	3.89	-.69	-
ช่วยเหลือผู้อื่น	18.24	4.26	17.78	3.89	.80	-
เปลี่ยนแปลง	13.78	4.50	13.94	4.74	-.25	-
อดทน	16.04	4.58	17.38	4.51	-2.09	.05*
คบเพื่อนต่างเพศ	10.75	6.10	6.25	4.62	5.89	.01**
ก้าวร้าวหรือถูกรานผู้อื่น	13.36	3.68	12.99	3.99	.68	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

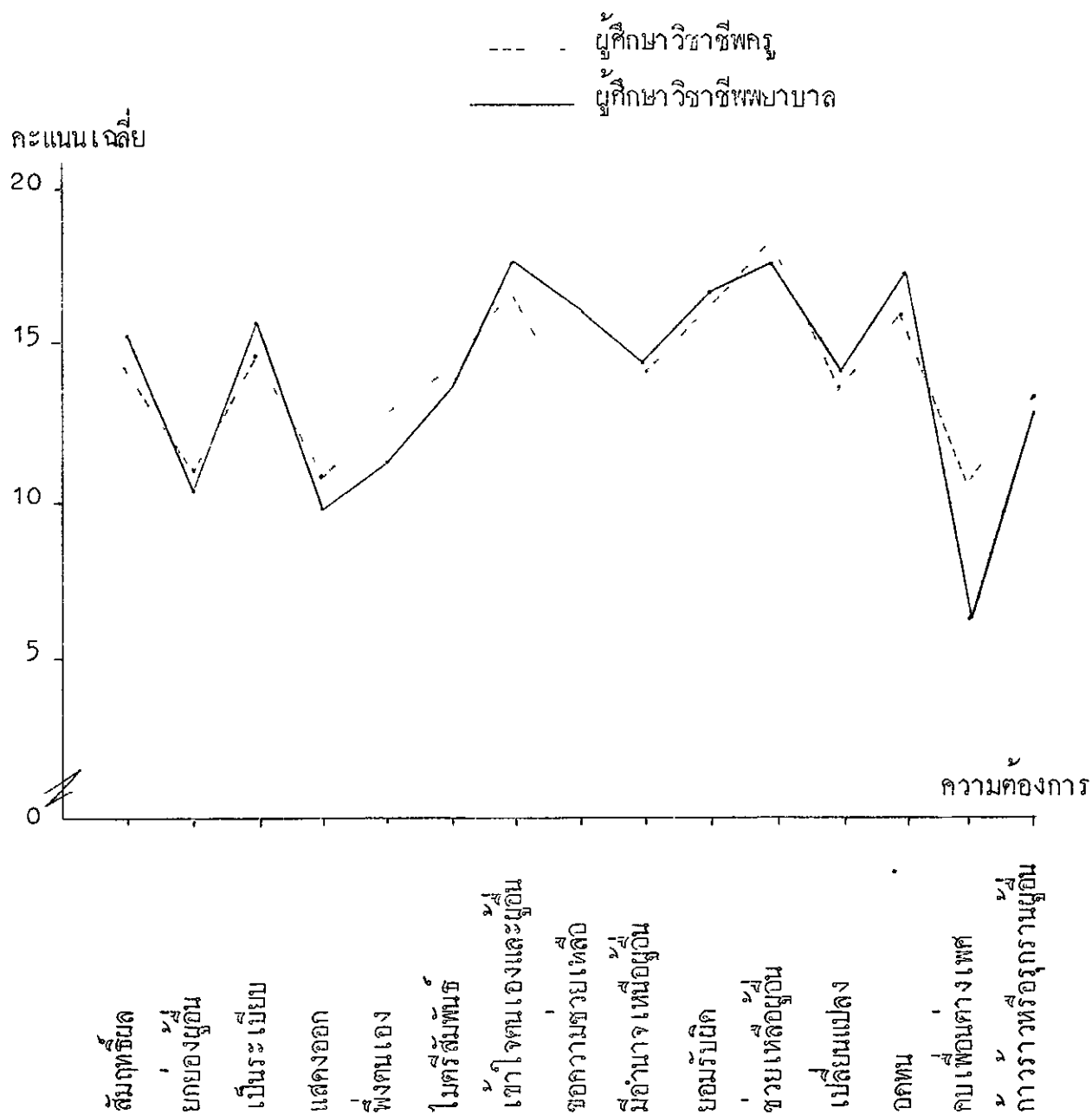
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่าง ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ในด้านความต้องการเป็นระเบียบ การพึ่งตนเอง การอดทน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ และการคบเพื่อนต่างเพศ นั่นคือ ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล มีความต้องการสูงกว่าผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู ในด้านความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การอดทน และมีความต้องการต่ำกว่า ในด้าน การพึ่งตนเอง และการคบเพื่อนต่างเพศ

ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1.2 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะต่างกัน ในด้าน การพึ่งตนเอง ความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การอดทน และการคบเพื่อนต่างเพศ"

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะไม่ต่างกัน หรือใกล้เคียงกัน คือความต้องการยกย่องผู้อื่น การแสดงออก มีไมตรีสัมพันธ์ เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น ยอมรับผิด ช่วยเหลือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น และสัมฤทธิ์ผล

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคลิกภาพอย่างชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทาง เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไว้ในภาพ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ
ของผู้ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

1.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู, เพศชาย และ เพศหญิง คำนวณค่าสถิติได้ ดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และ เพศหญิง

ความต้องการ	ครูชาย (N = 50)		ครูหญิง (N = 50)		t	p
	\bar{X}	s	\bar{X}	s		
สัมฤทธิ์ผล	14.52	3.20	14.06	3.74	.66	—
ยกย่องผู้อื่น	10.50	3.62	10.88	3.43	-.54	—
เป็นระเบียบ	14.74	3.99	14.46	4.31	.34	—
แสดงออก	11.96	3.44	9.28	3.71	3.75	.01**
พึ่งตนเอง	13.44	3.58	11.98	4.63	2.01	.05*
ไมตรีสัมพันธ์	14.00	3.78	14.46	4.01	-.59	—
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	15.90	4.61	17.50	3.98	-1.86	—
ขอความช่วยเหลือ	13.32	4.14	14.52	4.57	-1.38	—
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.58	4.80	13.70	3.99	.99	—
ยอมรับผิด	15.50	3.94	17.18	3.86	-2.16	.05*
ช่วยเหลือผู้อื่น	17.50	4.22	18.98	4.22	-1.76	—
เปลี่ยนแปลง	12.84	4.70	14.72	4.12	-2.13	.05*
อดทน	15.38	4.23	16.70	4.85	-1.45	—
คบเพื่อนต่างเพศ	13.36	5.57	8.14	5.51	4.72	.01
ก้าวร้าวหรือถูกรานผู้อื่น	13.36	3.96	13.36	3.42	—	—

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

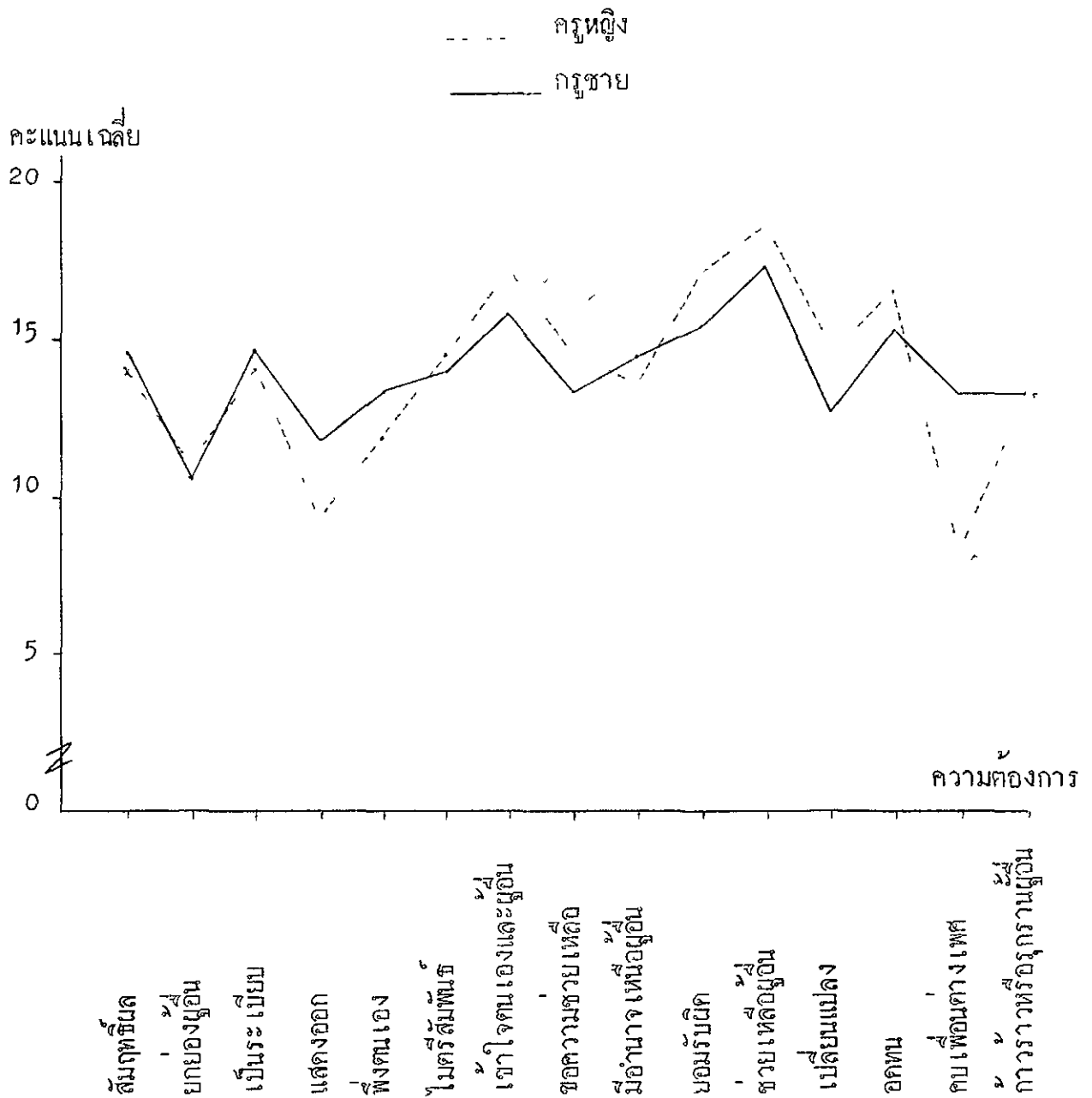
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และ เพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ประเภท คือ การพึ่งตนเอง การยอมรับผิด การเปลี่ยนแปลง และที่ระดับ .01 มี 2 ประเภท คือ การแสดงออก และการคบเพื่อนต่างเพศ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย ปรากฏว่า ครูชาย มีความต้องการสูงกว่าครูหญิง ในด้านการแสดงออก การพึ่งตนเอง การคบเพื่อนต่างเพศ แต่มีความต้องการต่ำกว่าครูหญิง ในด้านการยอมรับผิด และการเปลี่ยนแปลง

ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อ 2.1 ยกเว้นด้านความสัมพันธ์ลดการยกย่องผู้อื่น การมีไมตรีสัมพันธ์ ผู้เขียนตั้งสมมุติฐานไว้ว่า ทั้งสองกลุ่มจะมีความต้องการต่างกัน แต่ผลที่ได้ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

บุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ที่ทั้งสองกลุ่ม มีลักษณะไม่ต่างกันหรือใกล้เคียงกัน นอกจากที่กล่าวแล้วคือ ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ มีอำนาจเหนือผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น การอดทน การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ความเป็นระเบียบ ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อ 2.2

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคลิกภาพอย่างชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทางภาพ เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มครูชาย และครูหญิงไว้ในภาพ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ
 ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง

1.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท
ระหว่างเพศหญิง ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล จำนวนค่าสถิติ ได้ค่าตาราง 4
 กิ่งนี้

ตาราง 4. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง
 และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล

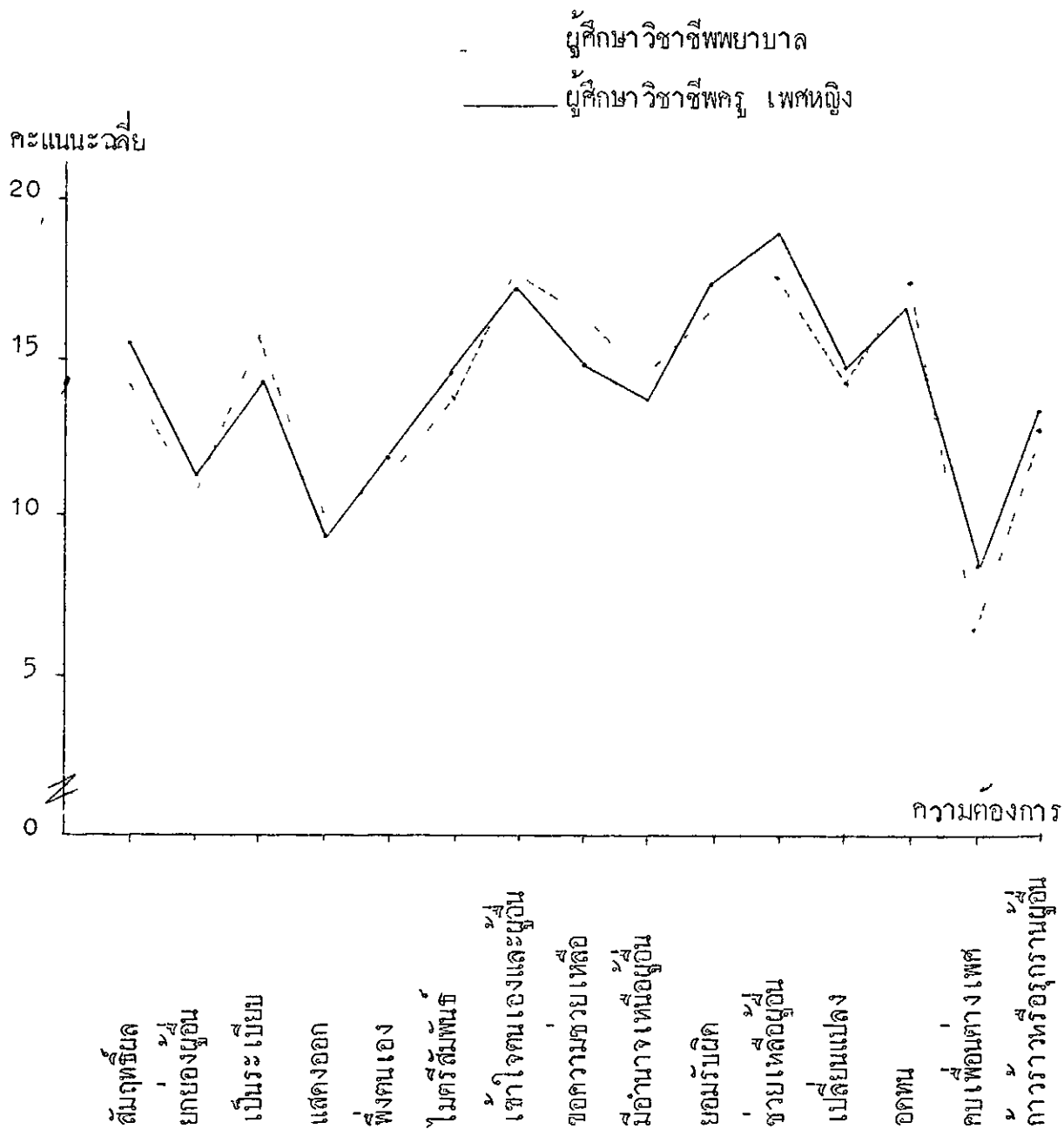
ความต้องการ	ครูหญิง (N = 50)		พยาบาล (N = 100)		t	p
	\bar{X}	s	\bar{X}	s		
สัมฤทธิ์ผล	14.06	3.74	15.34	3.12	-1.83	-
ยกย่องผู้อื่น	10.88	3.43	10.68	2.83	.36	-
เป็นระเบียบ	14.46	4.31	15.68	3.40	-1.75	-
แสดงออก	9.28	3.71	9.81	3.36	-.85	-
พึ่งตนเอง	11.98	4.63	11.24	3.72	.72	-
ไม่ตรีสัมพันธ	14.46	4.01	13.74	3.05	.96	-
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	17.50	3.98	17.66	3.33	-.25	-
ขอความช่วยเหลือ	14.52	4.57	16.13	4.46	-2.35	.05*
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.70	3.99	14.44	4.26	-1.05	-
ยอมรับผิด	17.18	3.86	16.72	3.89	.69	-
ช่วยเหลือผู้อื่น	18.98	4.22	17.78	3.89	1.69	-
เปลี่ยนแปลง	14.72	4.12	13.94	4.74	1.04	-
อดทน	16.70	4.85	17.38	4.51	-.75	-
คบเพื่อนต่างเพศ	8.14	5.51	6.25	4.62	2.09	.05*
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	13.36	3.42	12.99	3.99	.59	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างเพศหญิงที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท คือ การขอความช่วยเหลือ การคบเพื่อนต่างเพศ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย ปรากฏว่า พยาบาลมีความต้องการสูงกว่าครูหญิงในด้านการขอความช่วยเหลือ เกินกว่าในค่าน การคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนบุคลิกภาพประเภทอื่น ๆ นอกจากนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างเพศหญิงที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะต่างกัน"

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคลิกภาพอย่างชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทางเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาลไว้ในภาพ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคคลิกภาพด้านความต้องการ
 ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล

1.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่
ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ จำนวนค่าสถิติ ไคค่า
ตาราง 5

ตาราง 5. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

ความต้องการ	กลุ่มสูง (N = 25)		กลุ่มต่ำ (N = 25)		t	p
	\bar{X}	s	\bar{X}	s		
สัมฤทธิ์ผล	14.08	4.31	14.32	3.38	-.22	-
ยกย่องผู้อื่น	10.36	2.60	11.36	4.06	-1.04	-
เป็นระเบียบ	15.08	4.62	14.36	5.58	.50	-
แสดงออก	10.48	3.82	10.48	3.33	-	-
พึ่งตนเอง	12.40	4.94	13.76	3.10	-1.17	-
ไมตรีสัมพันธ์	13.64	3.36	14.00	4.03	-.34	-
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	17.44	3.14	16.52	2.91	1.08	-
ขอความช่วยเหลือ	12.36	4.29	12.28	5.08	.06	-
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.68	4.11	14.72	4.95	-.03	-
ยอมรับนิค	16.92	3.21	16.16	3.79	.77	-
ช่วยเหลือผู้อื่น	19.24	4.68	17.88	3.85	1.12	-
เปลี่ยนแปลง	12.72	3.63	13.72	3.54	-.99	-
อดทน	16.12	4.08	15.00	6.79	.71	-
คบเพื่อนต่างเพศ	11.80	6.42	11.24	6.69	.30	-
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	12.32	3.42	13.16	3.41	.47	-

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่
ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ นั่นคือ ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ ไม่แตกต่างกัน หรือ
ใกล้เคียงกัน นั่นเอง

ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อ 4 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ
ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคลิกภาพอย่างชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทาง
เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ไว้ในภาพ 5
ดังนี้

ภาพประกอบ 5. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคคลิกภาพด้านความต้องการ
 ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู, กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

1.5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพพยาบาล โรงเรียนพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
และต่ำ จำนวนค่าสถิติ ได้ค่าดังตาราง 6

ตาราง 6. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
 โรงเรียนพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

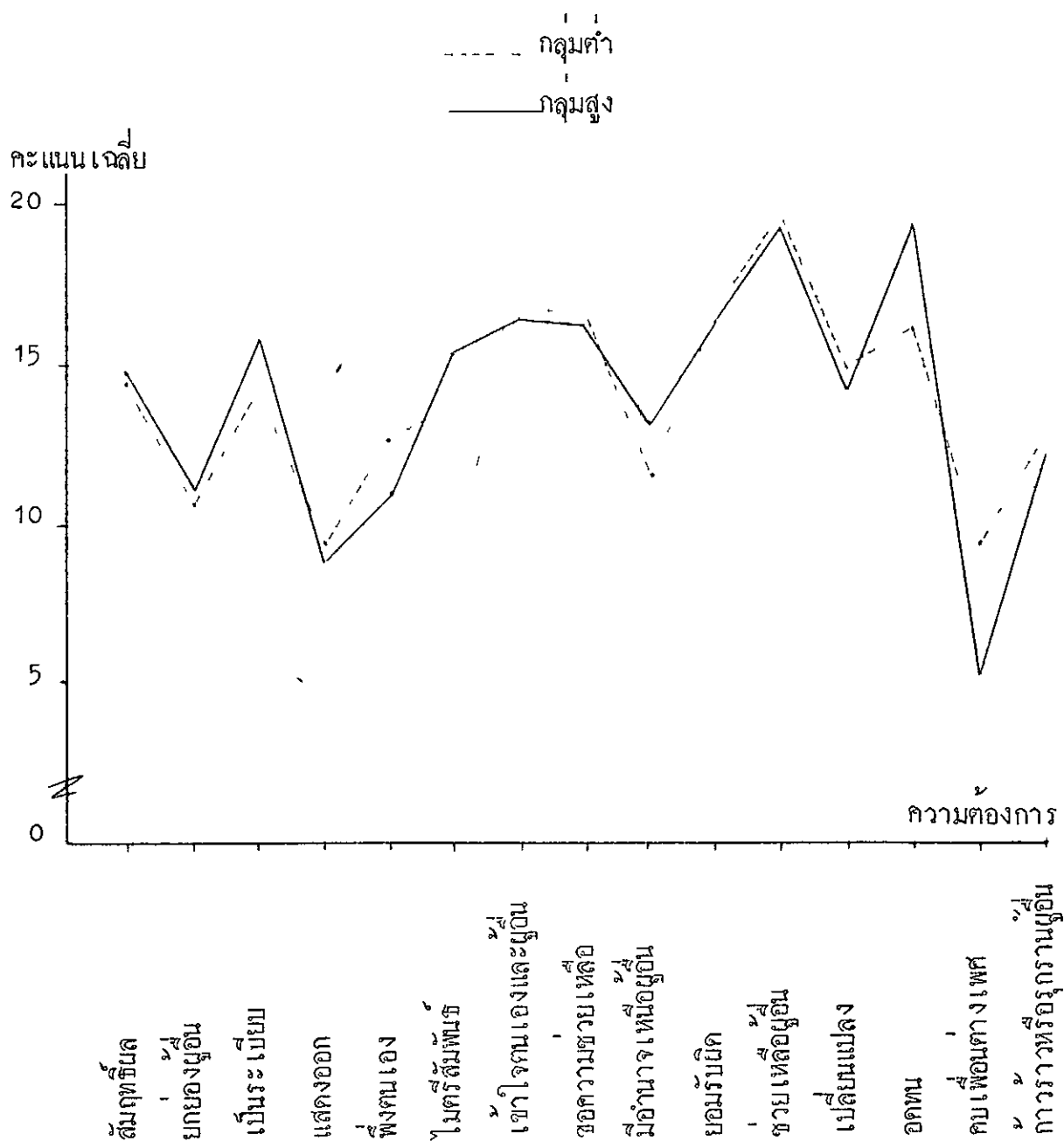
ความต้องการ $N = 15$	กลุ่มสูง (N = 13)		กลุ่มต่ำ (N = 13)		t	p
	\bar{X}	s	\bar{X}	s		
สัมฤทธิ์ผล	14.62	3.12	14.54	3.07	.05	-
ยกย่องผู้อื่น	11.00	3.18	10.54	2.88	.39	-
เป็นระเบียบ	15.92	4.64	14.08	3.12	1.19	-
แสดงออก	8.85	2.61	9.08	4.46	-.16	-
พึ่งตนเอง	10.92	2.78	12.77	3.96	-1.38	-
ไม่ตรีสัมพันธ	15.38	3.38	13.62	2.81	1.44	-
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.46	1.48	16.69	3.50	-.22	-
ขอความช่วยเหลือ	16.38	4.42	16.54	4.99	-.09	-
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.00	3.66	11.62	6.11	.70	-
ยอมรับผิด	16.38	5.16	16.46	5.46	-.09	-
ช่วยเหลือผู้อื่น	19.23	3.32	19.38	4.44	-.10	-
เปลี่ยนแปลง	14.23	4.11	14.77	4.15	-.33	-
อดทน	19.23	2.95	16.15	4.45	2.08	.05*
คบเพื่อนต่างเพศ	5.08	4.21	9.38	4.56	-2.48	.05*
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	12.23	2.13	12.77	3.77	-.45	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท คือ การอดทน และการคบเพื่อน ต่างเพศ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มสูงมีความต้องการมากกว่า กลุ่มต่ำ ในด้านความอดทน แต่มีความต้องการต่ำกว่า ในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ

ผลที่ได้ขัดแย้งกับสมมุติฐาน ข้อ 5 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะไม่ต่างกัน"

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคลิกภาพอย่างชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทาง เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ไว้ในภาพ 6 ดังนี้

ภาพประกอบ 6. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ
 ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนสูง และต่ำ

1.6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า
คำนวณค่าสถิติ ไคกำลังตาราง 7 ต่อไปนี้

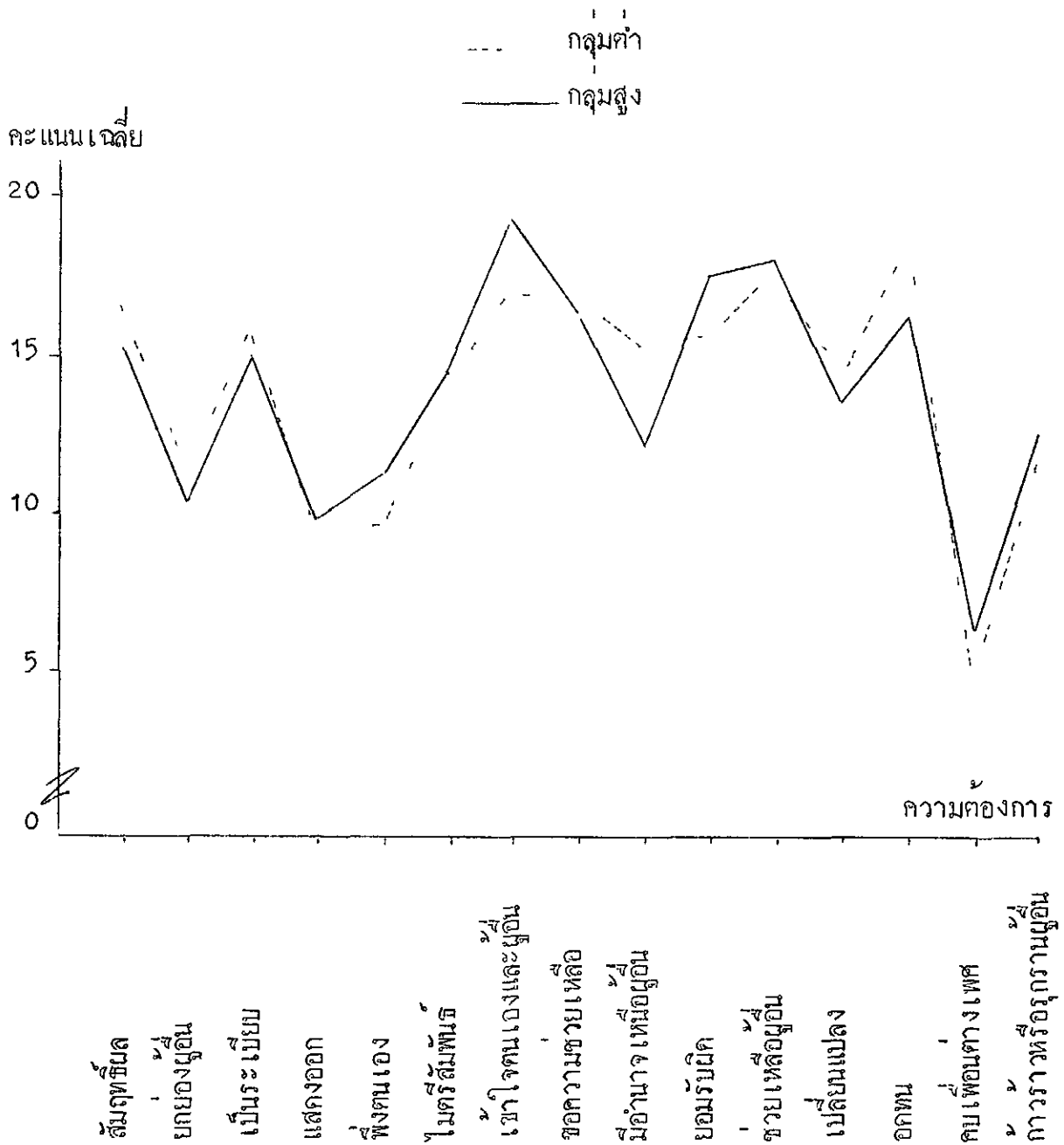
ตาราง 7. ค่าสถิติ และผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
บุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า

ความต้องการ	กลุ่มสูง (N = 13)		กลุ่มต่ำ (N = 13)		t	p
	\bar{X}	s	\bar{X}	s		
สัมฤทธิ์ผล	15.31	3.57	16.46	3.15	-.87	-
ยกย่องผู้อื่น	10.31	2.53	11.23	3.27	-.80	-
เป็นระเบียบ	16.08	3.35	15.85	3.65	.17	-
แสดงออก	9.92	4.61	9.46	3.31	.29	-
พึ่งตนเอง	11.31	3.33	9.62	1.93	1.58	-
ไมตรีสัมพันธ์	14.46	3.36	14.15	3.53	.23	-
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	19.08	2.53	17.00	2.65	2.05	-
ขอความช่วยเหลือ	16.38	3.09	16.92	3.07	-.61	-
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	12.31	3.09	15.38	4.81	-1.95	-
ยอมรับผิด	17.54	3.15	15.69	3.15	1.50	-
ช่วยเหลือผู้อื่น	18.00	3.76	17.92	3.62	.06	-
เปลี่ยนแปลง	13.85	5.29	14.46	4.75	-.31	-
อกทน	16.08	5.45	18.77	3.00	-1.56	-
คบเพื่อนต่างเพศ	6.23	5.72	5.00	2.89	.69	-
ก้าวร้าวหรือรุนแรงผู้อื่น	12.77	4.53	12.08	2.93	.46	-

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษา วิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า มีบุคลิกภาพด้านความต้องการไม่แตกต่างกัน หรือใกล้เคียงกัน นั่นเอง

ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า น่าจะไม่ต่างกัน"

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคลิกภาพอย่างชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทาง เพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า ไว้ในภาพ 7 ดังนี้

ภาพประกอบ 7. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพด้านความต้องการ
 ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 สูงและต่ำ

2. ผลการวิเคราะห์การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ และวิเคราะห์ความแตกต่าง ระหว่างอันดับของบุคลิกภาพ ดังนี้

2.1 คะแนนเฉลี่ย การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ และผลวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับบุคลิกภาพ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

เพื่อให้ทราบว่า ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล มีคะแนนเฉลี่ย และจัดอันดับบุคลิกภาพทั้ง 15 ประเภท เป็นอย่างไร และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ได้ทำการทดสอบความแตกต่างโดยวิธี H-test ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังแสดงไว้ในตาราง 8, 9 และ 10 ต่อไปนี้

ตาราง 8. ค่าคะแนนเฉลี่ยและการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

ความต้องการ	ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู		ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล	
	\bar{X}	อันดับ	\bar{X}	อันดับ
สัมฤทธิ์ผล	14.29	6	15.34	7
ยกย่องผู้อื่น	10.69	14	10.68	13
เป็นระเบียบ	14.60	5	15.68	6
แสดงออก	10.62	15	9.81	14
* ฟังตนเอง	12.71	12	11.24	12
ไมตรีสัมพันธ์	14.23	7	13.74	10
* เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.70	2	17.66	2
ขอความช่วยเหลือ	12.92	11	16.13	5
* มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.14	8	14.14	8
ยอมรับผิด	16.34	3	16.72	4
* ช่วยเหลือผู้อื่น	18.24	1	17.78	1
* เปลี่ยนแปลง	13.78	9	13.94	9
อดทน	16.04	4	17.38	3
คบเพื่อนต่างเพศ	10.75	13	6.25	15
ก้าวร้าวหรือถูกรานผู้อื่น	13.36	10	12.99	11

* ความต้องการที่เหมือนกัน

จากตาราง 8 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ
ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ลักษณะการจัดอันดับความสำคัญ
ของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทั้งนี้สังเกตจากการที่ทั้งสองกลุ่ม จัดอันดับความสำคัญของ
บุคลิกภาพด้านความต้องการ ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่น มาเป็นอันดับหนึ่ง และการเข้าใจ
ตนเองและผู้อื่น มาอันดับสอง ถึงแม้ว่าจะแนบชิดจะต่างกันก็ตาม แต่เมื่อทดสอบ
ความแตกต่างแล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บุคลิกภาพประเภทอื่น ๆ ที่ทั้งสองกลุ่ม จัดอันดับไว้ตรงกันอีกก็คือ อันดับ 8, 9
และ 12 ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง และการพึ่งตนเอง
ถ้าพิจารณาต่อไปอีกจะพบว่า ทั้งสองกลุ่ม จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความ
ต้องการ 4 อันดับแรกไว้เหมือนกัน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น
การอดทน และการยอมรับผิด ส่วน 4 อันดับสุดท้าย ทั้งสองกลุ่ม ก็จัดอันดับความสำคัญ
ของบุคลิกภาพไว้เหมือนกันอีก ได้แก่ ความต้องการพึ่งตนเอง การคบเพื่อนต่างเพศ
การยกย่องผู้อื่น และการแสดงออก ส่วนบุคลิกภาพด้านความต้องการประเภทอื่น ๆ
ก็ถูกจัดไว้ในอันดับกลาง ๆ มีทั้งอยู่ในอันดับเดียวกันและสลับที่กัน

เพื่อให้เห็นลักษณะการเปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญ ของบุคลิกภาพ
ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้เสนอตาราง
เปรียบเทียบการจัดอันดับ ไว้ดังตาราง 9 ต่อไปนี้

ตาราง 9. เปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความ
ต้องการ ตามลำดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

อันดับ	ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู	ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
1*	ช่วยเหลือผู้อื่น	ช่วยเหลือผู้อื่น
2*	เข้าใจตนเองและผู้อื่น	เข้าใจตนเองและผู้อื่น
3	ยอมรับผิด	อดทน
4	อดทน	ยอมรับผิด
5	เป็นระเบียบ	ขอความช่วยเหลือ
6	สัมฤทธิ์ผล	เป็นระเบียบ
7	ไม่ตรีสัมพันธ	สัมฤทธิ์ผล
8*	มีอำนาจเหนือผู้อื่น	มีอำนาจเหนือผู้อื่น
9*	เปลี่ยนแปลง	เปลี่ยนแปลง
10	ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	ไม่ตรีสัมพันธ
11	ขอความช่วยเหลือ	ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น
12*	พึ่งตนเอง	พึ่งตนเอง
13	คบเพื่อนต่างเพศ	ยกย่องผู้อื่น
14	ยกย่องผู้อื่น	แสดงออก
15	แสดงออก	คบเพื่อนต่างเพศ

* ความต้องการที่มีอันดับ เท่ากัน

ตาราง 10. ค่าคะแนนเฉลี่ย อันดับคุณลักษณะด้านความต้องการ
และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับคุณลักษณะ ของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

ความต้องการ	ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู		ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล		df	H
	\bar{X}	N	\bar{X}	N		
สัมฤทธิ์ผล	14.29	17	15.34	20	1	0.1552
ยกย่องผู้อื่น	10.69	5	10.68	4		
เป็นระ เมีเยบ	14.60	19	15.68	21		
แสดงออก	10.62	3	9.81	2		
ฟังตนเอง	12.71	8	11.24	7		
ไมตรีสัมพันธ์	14.23	16	13.74	12		
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	16.70	25	17.66	28		
ขอความช่วยเหลือ	12.92	9	16.13	23		
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.14	15	14.44	18		
ยอมรับผิด	16.34	24	16.72	26		
ช่วยเหลือผู้อื่น	18.24	30	17.78	29		
เปลี่ยนแปลง	13.78	13	13.94	14		
อดทน	16.04	22	17.38	27		
คบเพื่อนต่างเพศ	10.75	6	6.25	1		
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	13.36	11	12.99	10		

จากตาราง 10 ค่า $H = 0.1552$ ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
อันดับคุณลักษณะด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล ซึ่งเป็น
ค่าที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นทางชี้ให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จาก
การวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมุติฐาน ข้อ 7.1 ที่ตั้งไว้ว่า "การจัดอันดับความสำคัญ

ของบุคลิกภาพด้านความต้องการระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล
น่าจะไม่ต่างกัน" นั่นคือ อันดับของการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความ
 ต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล มาจากอันดับของมวลหมู่ประชากร
 เกี่ยวกัน

2.2 คะแนนเฉลี่ย การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ
และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชายและ
เพศหญิง

เพื่อให้ทราบว่า ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง
 มีคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการทั้ง 15 ประเภท เป็นอย่างไร
 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ได้ทำการทดสอบความแตกต่าง
 โดยวิธี H-test ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังแสดงไว้ในตาราง 11, 12 และ 13
 ต่อไปนี้

ตาราง 11. ค่าคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และ เพศหญิง

ความต้องการ	ครูชาย		ครูหญิง	
	\bar{X}	R	\bar{X}	R
สัมฤทธิ์ผล	14.52	7	14.06	9
ยกย่องผู้อื่น	10.50	15	10.88	13
เป็นระเบียบ	14.74	5	14.46	8
แสดงออก	11.96	13	9.28	14
ฟังตนเอง	13.44	9	11.98	12
ไมตรีสัมพันธ์	14.00	8	14.46	7
* เข้าใจตนเองและผู้อื่น	15.90	2	17.50	2
ขาดความช่วยเหลือ	13.32	14	14.52	6
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.58	6	13.70	10
* ยอมรับนิค	15.50	3	17.18	3
* ช่วยเหลือผู้อื่น	17.50	1	18.98	1
เปลี่ยนแปลง	12.84	12	14.72	5
* อคทน	15.38	4	16.70	4
คบเพื่อนต่างเพศ	13.36	10.5	8.14	15
* ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	13.36	10.5	13.36	11

* ความต้องการที่เหมือนกัน

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของครูชาย และครูหญิง ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ลักษณะการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของทั้งสองกลุ่ม มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะสังเกตจาก

การที่ครูชาย และครูหญิง จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ
ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิด การอดทน
ไว้ในอันดับ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ ทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ทั้งสองกลุ่มยังจัด
บุคลิกภาพด้านความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่นไว้ในอันดับที่ 11 เช่นเดียวกัน

การจัดอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการที่ต่างกันมาก มี 4 ประเภทคือ

1. การขอความช่วยเหลือ ครูชาย จัดไว้ในอันดับ 14 ส่วนครูหญิง
จัดไว้ในอันดับ 6

2. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น ครูชาย จัดไว้ในอันดับ 6 ส่วนครูหญิง
จัดไว้ในอันดับ 10

3. การเปลี่ยนแปลง ครูชาย จัดไว้ในอันดับ 12 ส่วนครูหญิง
จัดไว้ในอันดับ 5

4. การคบเพื่อนต่างเพศ ครูชาย จัดไว้ในอันดับ 10.5 ส่วนครูหญิง
จัดไว้ในอันดับ 15

ส่วนการจัดอันดับบุคลิกภาพที่อยู่ในอันดับสุดท้ายนั้น ของครูชาย คือ การยกย่อง
ผู้อื่น ส่วนครูหญิง คือ การคบเพื่อนต่างเพศ

เพื่อให้เห็นลักษณะการเปรียบเทียบ การจัดอันดับของบุคลิกภาพ ของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้เสนอตารางเปรียบเทียบ
การจัดอันดับไว้ ดังตาราง 12 ดังต่อไปนี้

ตาราง 12. เปรียบเทียบการจัดอันดับกับความสำคัญของบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ ตามลำดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย
และ เพศหญิง

อันดับ	ครูชาย	ครูหญิง
1 *	ช่วยเหลือผู้อื่น	ช่วยเหลือผู้อื่น
2 *	เข้าใจตนเองและผู้อื่น	เข้าใจตนเองและผู้อื่น
3 *	ยอมรับผิด	ยอมรับผิด
4 *	อดทน	อดทน
5	เป็นระเบียบ	เปลี่ยนแปลง
6	มีอำนาจเหนือผู้อื่น	ขอความช่วยเหลือ
7	สัมฤทธิ์ผล	ไมตรีสัมพันธ์
8	ไมตรีสัมพันธ์	เป็นระเบียบ
9	พึ่งตนเอง	สัมฤทธิ์ผล
10	คบเพื่อนต่างเพศ	มีอำนาจเหนือผู้อื่น
11 *	ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น
12	เปลี่ยนแปลง	พึ่งตนเอง
13	แสดงออก	ยกย่องผู้อื่น
14	ขอความช่วยเหลือ	แสดงออก
15	ยกย่องผู้อื่น	คบเพื่อนต่างเพศ

* ความต้องการที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง 13. ค่าคะแนนเฉลี่ย อันกับบุคลิกภาพด้านความต้องการ
และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันกับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู
เพศชาย และ เพศหญิง

ความต้องการ	ครูชาย		ครูหญิง		df	H
	\bar{X}	R	\bar{X}	R		
สัมฤทธิ์ผล	14.52	18.5	14.06	15	1	.0154
ยกย่องผู้อื่น	10.50	3	10.88	4		
เป็นระเบียบ	14.74	22	14.46	16.5		
แสดงออก	11.96	6	9.28	2		
พึ่งตนเอง	13.44	12	11.98	7		
ไม่ตรีสัมพันธ	14.00	14	14.46	16.5		
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	15.90	25	17.50	28		
ขอความช่วยเหลือ	13.32	5	14.52	18.5		
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	14.58	20	13.70	13		
ยอมรับผิด	15.50	24	17.18	27		
ช่วยเหลือผู้อื่น	17.50	29	18.98	30		
เปลี่ยนแปลง	12.84	8	14.72	21		
อกทน	15.38	23	16.70	26		
คบเพื่อนต่างเพศ	13.36	10	8.14	1		
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	13.36	10	13.36	10		

จากตาราง 13 จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับบุคลิกภาพ คำนวณความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง ได้ค่า $H = .0154$ ซึ่งเป็นค่าที่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมุติฐาน ข้อ 7.2 ที่ตั้งไว้ว่า "การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพคำนวณความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง จะไม่ต่างกัน" นั่นคือ อันดับของการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพคำนวณความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู ทั้งชายและหญิง มาจากอันดับของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

2.3 คะแนนเฉลี่ย การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพคำนวณความต้องการ และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล

เพื่อให้ทราบว่า ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล มีคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับบุคลิกภาพคำนวณความต้องการ ทั้ง 15 ประเภท เป็นอย่างไร และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือไม่ ได้ทำการทดสอบความแตกต่าง โดยวิธี H -test ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังแสดงไว้ในตาราง 14, 15 และ 16 ต่อไปนี้

ตาราง 14. กาคะแนนเฉลี่ย และการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพ
พยาบาล

ความต้องการ	ครูหญิง		พยาบาล	
	\bar{X}	R	\bar{X}	R
สัมฤทธิ์ผล	14.06	9	15.34	7
* ยกย่องผู้อื่น	10.88	13	10.68	13
เป็นระเบียบ	14.46	7.5	15.68	6
* แสดงออก	9.28	14	9.81	14
* ฟังตนเอง	11.98	12	11.24	12
ไม่ศรีสัมพันธ	14.46	7.5	13.74	10
* เข้าใจตนเองและผู้อื่น	17.50	2	17.66	2
ขอความช่วยเหลือ	14.52	6	16.13	5
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.70	10	14.44	8
ยอมรับผิด	17.18	3	16.72	4
* ช่วยเหลือผู้อื่น	18.98	1	17.78	1
เปลี่ยนแปลง	14.72	5	13.94	9
อดทน	16.70	4	17.38	3
* คบเพื่อนต่างเพศ	8.14	15	6.25	15
* ก้าวร้าวหรือถูกรานผู้อื่น	13.36	11	12.99	11

* ความต้องการที่เหมือนกัน

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าลักษณะการให้ความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะสังเกตจากการที่ทั้งสองกลุ่ม จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่น มาเป็นอันดับหนึ่ง และการเข้าใจตนเอง และผู้อื่น มาเป็นอันดับสอง คะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกันมากนัก

การจัดอันดับความต้องการที่ทั้งสองกลุ่มจัดไว้เท่ากันอีก ก็คืออันดับ 11, 12, 13, 14 และ 15 ตามลำดับ ได้แก่ความต้องการในด้านการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การพึ่งตนเอง การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก การคบเพื่อนต่างเพศ และถ้าพิจารณาต่อไปอีกจะพบว่า ทั้งสองกลุ่มจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ 4 อันดับแรกไว้เหมือนกัน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิด และการรอทน ส่วน 5 อันดับสุดท้าย ทั้งสองกลุ่มได้จัดอันดับความสำคัญไว้เหมือนกัน และมีอันดับตรงกันอย่างน้อยาส่งเกตอีกด้วย ได้แก่ การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การพึ่งตนเอง การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก การคบเพื่อนต่างเพศ

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ทั้งสองกลุ่มจัดไว้ในอันดับกลาง ๆ อันดับที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้นเฉพาะด้านการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น ปรากฏว่าครูหญิงจัดไว้ในอันดับที่ 5 และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาลจัดไว้ในอันดับ 9

เพื่อให้เห็นลักษณะการเปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้เสนอตารางเปรียบเทียบการจัดอันดับบุคลิกภาพไว้ ดังตาราง 15 ต่อไปนี้

ตาราง 15. เปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ ตามลำดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิชาชีพครู
และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล

อันดับ	ครูหญิง	พยาบาล
1 *	ช่วยเหลือผู้อื่น	ช่วยเหลือผู้อื่น
2 *	เข้าใจตนเองและผู้อื่น	เข้าใจตนเองและผู้อื่น
3	ยอมรับผิด	อดทน
4	อดทน	ยอมรับผิด
5	เปลี่ยนแปลง	ขอความช่วยเหลือ
6	ขอความช่วยเหลือ	เป็นระเบียบ
7	ไม่ตรีสัมพันธ	สัมฤทธิ์ผล
8	เป็นระเบียบ	มีอำนาจเหนือผู้อื่น
9	สัมฤทธิ์ผล	เปลี่ยนแปลง
10	มีอำนาจเหนือผู้อื่น	ไม่ตรีสัมพันธ
11 *	ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น
12 *	พึ่งตนเอง	พึ่งตนเอง
13 *	ยกย่องผู้อื่น	ยกย่องผู้อื่น
14 *	แสดงออก	แสดงออก
15 *	คบเพื่อนต่างเพศ	คบเพื่อนต่างเพศ

* ความต้องการที่มีอันดับ เท่ากัน

ตาราง 16. ค่าคะแนนเฉลี่ย อันดับคุณลักษณะด้านความต้องการ
และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู
เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล

ความต้องการ	ครูหญิง		พยาบาล		df	H
	\bar{X}	R	\bar{X}	R		
สัมฤทธิ์ผล	14.06	14	15.34	18	1	0.0038
ยกย่องผู้อื่น	10.88	6	10.68	5		
เป็นระเบียบ	14.46	16.5	15.68	21		
แสดงออก	9.28	3	9.81	4		
พึ่งตนเอง	11.98	8	11.24	7		
ไม่ศรีสัมพันธ์	14.46	16.5	13.74	12		
เข้าใจคนและผู้อื่น	17.50	27	17.66	28		
ขอความช่วยเหลือ	14.52	19	16.13	22		
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	13.70	11	14.44	15		
ยอมรับผิด	17.18	25	16.72	24		
ช่วยเหลือผู้อื่น	18.98	30	17.78	29		
เปลี่ยนแปลง	14.72	20	13.94	13		
อดทน	16.70	23	17.38	26		
คบเพื่อนต่างเพศ	8.14	2	6.25	1		
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	13.36	10	12.99	9		

จากตาราง 16 จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับบุคลิกภาพ
 ด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
 ได้ค่า $H = 0.0038$ ซึ่งเป็นค่าที่ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 เป็นการชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สนับสนุนสมมติฐาน ข้อ 7.3 ที่ตั้งไว้ว่า
 "การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู
 เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล น่าจะไม่ต่างกัน" ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า
 อันดับที่ ของการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการของผู้ที่ศึกษา
 วิชาชีพครู เพศหญิง และผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล มาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากร
 เคียวกัน

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กับลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการ แบ่งวิเคราะห์ตามลักษณะ ดังนี้

3.1 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับลักษณะ
บุคลิกภาพด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
 คำนวณค่าสถิติ ได้ค่าดังแสดงไว้ในตาราง 17

ตาราง 17. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(จากการวัดผลของวิทยาลัย) กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท
ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับความต้องการด้านต่าง ๆ	ค่า r
ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	.4986 **
ความต้องการยกย่องผู้อื่น	.3737 **
ความต้องการความเป็นระเบียบ	.0212
ความต้องการแสดงออก	.0141
ความต้องการพึ่งตนเอง	.2942 **
ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์	.3469 **
ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น	.0164
ความต้องการขอความช่วยเหลือ	.0076
ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น	.0114
ความต้องการยอมรับนิค	.4433 **
ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น	.0949
ความต้องการเปลี่ยนแปลง	.0978
ความต้องการอดทน	-.2909 **
ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ	.0606
ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	.1027

** ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพ
 ด้านความต้องการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์กัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ประเภท มีความสัมพันธ์ทางนิมาน 5 ประเภท
 ได้แก่ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการพึ่งตนเอง
 ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ และความต้องการยอมรับนับถือ และมีความสัมพันธ์ทางลบ
 1 ประเภท ได้แก่ ความต้องการอดทน ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ มีความสัมพันธ์
 กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะไ้แปลผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ แต่ละประเภท
 ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ
 .4986 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง
 ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย นั่นคือ ลักษณะทั้งสองแบบนี้ มีความสัมพันธ์กันไป
 ในทิศทางเดียวกัน

2. ความต้องการยกย่องผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าสหสัมพันธ์
 เท่ากับ .3737 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่าถ้าบุคคลใดมีความ
 ต้องการยกย่องผู้อื่นสูง ในขณะที่เดียวกัน ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไปด้วย แสดงว่า
 ลักษณะทั้งสองแบบนี้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

3. ความต้องการความเป็นระเบียบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าสหสัมพันธ์
 เท่ากับ .0212 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าบุคคลใดมีความต้องการ
 ความเป็นระเบียบสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงด้วย และในทำนอง
 เดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการความเป็นระเบียบต่ำ จะมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

4. ความต้องการแสดงออก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0141$
 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการแสดงออกสูง
 ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า
 บุคคลใดที่มีความต้องการแสดงออกต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

5. ความต้องการพึ่งตนเอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .2942$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ หมายความว่า บุคคลที่มีความต้องการพึ่งตนเองสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไปด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

6. ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .3469$ สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้าบุคคลใดมีความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์สูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไปด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0164$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าถ้าบุคคลใดมีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า ถ้าบุคคลใดมีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นต่ำ ก็จะมี ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำไปด้วย

8. ความต้องการขอความช่วยเหลือ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0076$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการขอความช่วยเหลือสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงด้วย ในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดมีความต้องการขอความช่วยเหลือต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำไปด้วย

9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0114$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำไปด้วย

10. ความต้องการยอมรับผิด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .4433$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ หมายความว่าบุคคลใดที่มีความต้องการยอมรับผิดสูง

ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0949$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

12. ความต้องการเปลี่ยนแปลง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0978$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

13. ความต้องการออกทน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.2909$ ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แสดงว่าบุคคลที่มีความต้องการออกทนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน บุคคลใดที่มีความต้องการต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นั่นคือ ทั้งสองลักษณะมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0606$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

15. ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .1027$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

3.2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวนค่าสถิติ
ได้ค่าคงแสดงไว้ในตาราง 18 ดังนี้

ตาราง 18. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(จากการวัดผลของวิทยาลัย) กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท
ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับความต้องการด้านต่าง ๆ	ค่า r
ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	.3131*
ความต้องการยกย่องผู้อื่น	.0720
ความต้องการความเป็นระเบียบ	.1831
ความต้องการแสดงออก	-.0497
ความต้องการพึ่งตนเอง	-.1112
ความต้องการไม่ครีสัมพันธ์	-.1235
ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น	-.0049
ความต้องการขอความช่วยเหลือ	.0120
ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น	.2757*
ความต้องการยอมรับนิค	-.0267
ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น	.0331
ความต้องการเปลี่ยนแปลง	-.3297*
ความต้องการอคทน	-.5455**
ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ	.0892
ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	-.0101

** ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ
 ด้านความต้องการ 15 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 มี 1 ประเภท ได้แก่ ความต้องการอดทน และที่ระดับ .05 มี 3 ประเภท ได้แก่
 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความต้องการเปลี่ยนแปลง
 ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะได้
 แปลผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ แต่ละประเภท ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .3131$
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนสูงไปด้วย และในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ ก็จะมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

2. ความต้องการยกย่องผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0720$
 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลที่มีความต้องการยกย่องผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า
 จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า
 บุคคลที่มีความต้องการยกย่องผู้อื่นต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

3. ความต้องการเป็นระเบียบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .1831$
 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลที่มีความต้องการความเป็นระเบียบสูง
 ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกันก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า
 บุคคลใดที่มีความต้องการความเป็นระเบียบต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

4. ความต้องการแสดงออก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.0497$
 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการแสดงออกสูง ก็ไม่แน่ว่า
 จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกันก็กล่าวยืนยันไม่ได้ว่า บุคคลใดที่มี
 ความต้องการแสดงออกต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

5. ความต้องการพึ่งตนเอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.1112$
 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการพึ่งตนเองสูง ก็ไม่แน่ว่า

จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการพึ่งตนเองต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

6. ความต้องการโมครีสัมพันธ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.1235$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการโมครีสัมพันธสูง ก็ไม่แน่ว่าเขาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการโมครีสัมพันธต่ำ ก็จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0049$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า เขาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

8. ความต้องการขอความช่วยเหลือ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0120$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการขอความช่วยเหลือสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการขอความช่วยเหลือต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .2757$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลใดมีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

10. ความต้องการยอมรับผิด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.0267$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการยอมรับผิดสูง ก็ไม่แน่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการยอมรับผิดต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใค้ค่า $r = .0331$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า เขาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

12. ความต้องการเปลี่ยนแปลง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใค้ค่า $r = -.3299$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือระดับความเชื่อมั่นได้ 95 เปอร์ เซ็นต์ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ถ้าบุคคลใดมีความต้องการเปลี่ยนแปลงต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

13. ความต้องการออกทนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใค้ค่า $r = -.5455$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์ เซ็นต์ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการออกทนสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน บุคคลใดที่มีความต้องการออกทนต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใค้ค่า $r = .0892$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศสูง ก็ไม่แน่ว่า เขาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

15. ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใค้ค่า $r = -.0101$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพ
ด้านความต้องการ 15-ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง
คำนวณค่าสถิติ ไคค่าคงแสดงไว้ในตาราง 19 ดังนี้

ตาราง 19. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(จากการวัดผลของวิทยาลัย) กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท
ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับความต้องการด้านต่าง ๆ	ค่า r
ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	.2781 *
ความต้องการยกย่องผู้อื่น	.3854 **
ความต้องการความเป็นระเบียบ	.2074
ความต้องการแสดงออก	-.0299
ความต้องการพึ่งตนเอง	.2662
ความต้องการไมตรีสัมพันธ์	.1832
ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น	.2639
ความต้องการขอความช่วยเหลือ	-.0643
ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น	-.2085
ความต้องการยอมรับผิด	.0028
ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น	-.2577
ความต้องการเปลี่ยนแปลง	-.3096 *
ความต้องการออกหน้า	-.5099 **
ความต้องการเพื่อนต่างเพศ	.0990
ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	-.1367

** ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพ
 ด้านความต้องการ 15 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
 โรงพยาบาลหญิง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือระดับ
 ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ มี 2 ประเภท ได้แก่ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล และ
 ความต้องการเปลี่ยนแปลง และที่ระดับ .01 หรือระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์
 มี 2 ประเภท ได้แก่ ความต้องการยกย่องผู้อื่น และความต้องการออกชน ส่วนความ
 ต้องการประเภทอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะได้แปลผล
 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ แต่ละประเภท ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .2781$
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า บุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง
 ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทางตรงกันข้าม บุคคลใดที่มีความต้องการ
 สัมฤทธิ์ผลต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความ
 สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
2. ความต้องการยกย่องผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .3854$
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการยกย่องผู้อื่นสูง
 ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองตรงกันข้าม ถ้าบุคคลใดมีความต้องการ
 ยกย่องผู้อื่นต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์
 ในทิศทางเดียวกัน
3. ความต้องการความเป็นระเบียบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า
 $r = .2074$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการ
 ความเป็นระเบียบสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนอง
 เดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลใดที่มีความต้องการความเป็นระเบียบต่ำ จะมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย
4. ความต้องการแสดงออก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.0299$
 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการแสดงออกสูง ก็ไม่แน่ว่า

จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการแสดงออกต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

5. ความต้องการพึ่งตนเอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.1112$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการพึ่งตนเองสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการพึ่งตนเองต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

6. ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.1235$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการไมตรีสัมพันธ์สูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการไมตรีสัมพันธ์ต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.0049$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

8. ความต้องการขอความช่วยเหลือ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0120$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการขอความช่วยเหลือสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการขอความช่วยเหลือต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.2085$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

10. ความต้องการยอมรับผิด กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0028$ ไม่นับสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการยอมรับผิดสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการยอมรับผิดต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.2577$ ไม่นับสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

12. ความต้องการเปลี่ยนแปลง กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.3096$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือมีระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน บุคคลที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

13. ความต้องการออกทน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = -.5099$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการออกทนสูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในทำนองเดียวกัน บุคคลที่มีความต้องการต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นั่นคือ ทั้งสองลักษณะ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่า $r = .0990$ ไม่นับสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย

15. ความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ได้ค่า $r = -.1367$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า บุคคลใดที่มีความ
ต้องการที่จะก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่นสูง ก็ไม่แน่ว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
และในทำนองเดียวกัน ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการที่จะก้าวร้าวหรือ
รุกรานผู้อื่นต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

บทที่ 4

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ (Personality Needs) ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาในด้านอาชีพ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อจะดูว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไรหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2515 จำนวน 100 คน เป็นนิสิตชาย 50 คน นิสิตหญิง 50 คน และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 โรงพยาบาลหญิง และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ปีการศึกษา 2515 แห่งละ 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ EPPS (The Edwards Personal Preference Schedule) ประกอบด้วยความต้องการทางจิตใจ 15 ประเภท ได้แก่ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ แสดงออก ฟุ้งคนเอง ไม่ศรีสัมพันธ เข้าใจตนเอง และผู้อื่น ขอความช่วยเหลือ มีอำนาจเหนือผู้อื่น ยอมรับผิด ช่วยเหลือผู้อื่น เปลี่ยนแปลง อดทน คนเพื่อนต่างเพศ และก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วย คำถามทั้งสิ้น 225 ข้อ แต่ละข้อมีชื่อย่อ ก และ ข ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงชื่อย่อ เพียงข้อเดียวเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม และคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มาคำนวณเพื่อหาค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คะแนนเฉลี่ย
2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

โดยใช้ t-test

4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างอันดับบุคลิกภาพด้านความต้องการ

โดยวิธี H-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ แยกตามลักษณะดังนี้

1.1 ระหว่างกลุ่มผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล พบว่า ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครูมีความต้องการสูงกว่า ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพึ่งตนเอง และที่ระดับ .01 ในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ และมีความต้องการต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความเป็นระเบียบ ความต้องการออกทุน และที่ระดับ .01 ในด้านการขอความช่วยเหลือ (ตาราง 2.)

1.2 ระหว่างกลุ่มผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู ชายและหญิง พบว่า ครูชาย มีความต้องการสูงกว่าครูหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านพึ่งตนเอง และที่ระดับ .01 ในด้านการแสดงออก และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่มีความต้องการต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการยอมรับผิด และการเปลี่ยนแปลง ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 3.)

1.3 ระหว่างกลุ่มผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง กับผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล พบว่า พยาบาลมีความต้องการสูงกว่า ครูหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการขอความช่วยเหลือ แต่มีความต้องการต่ำกว่าครูหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ พบว่า มีลักษณะใกล้เคียงกัน (ตาราง 4.)

1.4 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ทั้งสองกลุ่มมีความต้องการทุกประเภท ใกล้เคียงกัน (ตาราง 5.)

1.5 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ประเภท นั่นคือ กลุ่มสูง มีความต้องการสูงกว่า กลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการอดทน แต่มีความต้องการต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ทั้งสองกลุ่มมีความต้องการใกล้เคียงกัน (ตาราง 6.)

1.6 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ภูเก็ต กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ทั้งสองกลุ่ม มีความต้องการทุกประเภท ใกล้เคียงกัน (ตาราง 7.)

2. การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ และการทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับ ดังนี้

2.1 การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ และการทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับ ระหว่างกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล พบว่า ทั้งกลุ่มครูและกลุ่มพยาบาล จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือ ใกล้เคียงกันมากที่สุด 4 อันดับแรก ไว้เหมือนกัน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิด การอดทน และจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ 4 อันดับท้าย

ไว้เหมือนกันอีก ได้แก่ การฟังตนเอง การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก การคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนอันค้ำกลาง ๆ ก็คล้ายคลึงกัน (ตาราง 8, 9.)

เมื่อทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับกับความสำคัญของทั้งสองกลุ่ม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มครูและกลุ่มพยาบาล จัดอันดับความสำคัญและมีคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการที่ใกล้เคียงกันมาก (ตาราง 10.)

2.2 การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง พบว่า ทั้งครูชายและครูหญิง จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ 4 อันดับแรก ไว้เหมือนกันและอันดับตรงกัน คือ การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิด การออกหน้า ส่วนความต้องการ 4 อันดับท้ายจัดไว้ไม่เหมือนกันของครูชาย ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง การแสดงออก การขอความช่วยเหลือ การยกย่องผู้อื่น ส่วนครูหญิง ได้แก่ การฟังตนเอง การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก และการคบเพื่อนต่างเพศ (ตาราง 11, 12.)

เมื่อทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับของทั้งสองกลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทั้งครูชายและครูหญิง จัดอันดับความสำคัญ และมีคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ใกล้เคียงกัน (ตาราง 13.)

2.3 การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศหญิง กับผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล พบว่า ทั้งครูหญิงและพยาบาล จัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ 4 อันดับแรก ไว้เหมือนกันคือ การช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิด การออกหน้า ส่วนความต้องการ 5 อันดับท้ายทั้งสองกลุ่มจัดไว้เหมือนกัน และอันดับตรงกัน คือ การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น การฟังตนเอง การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก และการคบเพื่อนต่างเพศ (ตาราง 14, 15.)

เมื่อทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับทั้งสองกลุ่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทั้งครูหญิง และพยาบาล จัดอันดับความสำคัญ และมีคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ใกล้เคียงกัน (ตาราง 16.)

3. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพด้านความต้องการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

3.1 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ ในทางนิมิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การพึ่งตนเอง การมีไมตรีสัมพันธ์ การยอมรับผิด และมีความสัมพันธ์ ในทางนิเสธ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความต้องการออกนอก

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ คือ ความเป็นระเบียบ การแสดงออก การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การคบเพื่อนต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 17.)

3.2 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ ในทางนิมิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล และมีอำนาจเหนือผู้อื่น และมีความสัมพันธ์ในทางนิเสธ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ได้แก่ ความต้องการเปลี่ยนแปลง และความต้องการออกนอก

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ คือ การยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ การแสดงออก การพึ่งตนเอง และการมีไมตรีสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น การคบเพื่อนต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 18.)

3.3 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านความต้องการในทางนิมาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ได้แก่ ความต้องการ สัมฤทธิ์ผล และความต้องการยกย่องผู้อื่น และมีความสัมพันธ์กันในทางนิเสธ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ได้แก่ ความต้องการเปลี่ยนแปลง และความต้องการออกทน

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ คือ ความต้องการความเป็นระเบียบ การแสดงออก การพึ่งตนเอง การมีไมตรีสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอ ความช่วยเหลือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับผิด การช่วยเหลือผู้อื่น การคบเพื่อน ต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับค่า อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 19.)

การอภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความต้องการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 5 ประเภท คือ ความต้องการ ความเป็นระเบียบ ความต้องการพึ่งตนเอง ความต้องการขอความช่วยเหลือ ความต้องการออกทน และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (ตาราง 2.) ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานข้อ 1.1 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษา วิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล ทางด้านความต้องการพึ่งตนเอง ความเป็นระเบียบ การขอความช่วยเหลือ การออกทน และการคบเพื่อนต่างเพศ น่าจะต่างกัน" ซึ่งอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ความต้องการความเป็นระเบียบ ปรากฏว่า พยาบาลมีความต้องการ ด้านนี้ สูงกว่าครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ นาฟรัน (Navran, 1958 : 64) ที่นำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของ

เอ็ดเวิร์ด ที่เป็เช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า การประกอบอาชีพของพยาบาล ต้องอาศัย ความตรงต่อเวลา และความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่มาก เช่น การกำหนดเตรียมยา หรือเทคนิคของการเตรียม เครื่องมือเครื่องใช้หรือเครื่องเวชภัณฑ์ ในการรักษาพยาบาล คนไข้ ต้องมีกรรมวิธีอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการวางแผนเตรียมงานล่วงหน้า เพื่อรับผิดชอบอาการเจ็บป่วยของคนไข้ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากมาย หากพยาบาลไม่ได้ เตรียมการล่วงหน้าไว้อย่างเรียบร้อย อาจทำให้เกิดความสับสน ผิดพลาด จำยากผิด หรือเกินขนาด อาจเป็นอันตรายต่อคนไข้พยาบาลต้องคำนึงถึงในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก คุณสมบัติข้อหนึ่งของพยาบาลก็ได้อำหนดไว้ว่า "พยาบาลต้องเป็นผู้มีระเบียบ การมี ระเบียบทำให้เป็นผู้มีจิตใจสบาย ไม่ยุ่งเหยิง และทำให้ทำงานกระฉับกระเฉง การทำงาน ให้เป็นระเบียบ ต้องฝึกหัดทำงานอย่างประณีต ไม่ทิ้งขว้าง เก็บของใช้ให้เป็นที่ เพื่อหยิบ ใช้ได้ง่าย เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน" (บ. ประดิษฐ์วิเศษ, ม.ป.ป. : 27) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้เป็นพยาบาลมีความต้องการค่านี้นสูง

1.2 ความต้องการพึ่งตนเอง ปรากฏว่า ครูมีความต้องการค่านี้นสูงกว่า พยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรีส (Reece, 1961 : 172) และผลการวิจัยของโคเฮน (Cohen, 1965 : 318) ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ลักษณะการทำงานตามหน้าที่ของครู มีความเป็นตัวของ ตัวเองมากกว่าพยาบาล ขณะที่ทำการสอนในห้องเรียน ครูย่อมมีอำนาจเหนือนักเรียนอย่าง เต็มที่ มีสิทธิ์ในการสั่งการ กำหนดกฎเกณฑ์ให้นักเรียนประพฤติและปฏิบัติตาม เมื่อมีปัญหา เกิดขึ้น ครูก็สามารถแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้โดยลำพังตนเอง ยกเว้นเฉพาะปัญหาที่รุนแรง ครูไม่สามารถจะแก้ไขได้ จึงจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากครูใหญ่หรือผู้ร่วมงานอื่น ๆ ส่วนพยาบาลทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยแพทย์ในการรักษาพยาบาล ปฏิบัติตามคำสั่งของนายแพทย์ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาพยาบาลคนไข้ นายแพทย์เป็นผู้วินิจฉัยโรค และสั่งการรักษา พยาบาลเป็นผู้รับคำสั่งไปดำเนินการจนถึงตัวคนไข้ ด้วยเหตุนี้เอง ความเป็นอิสระ และเป็นเจ้าของตัวของตนเองของพยาบาล จึงมีน้อยกว่าครู

1.3 ความต้องการขอความช่วยเหลือ ปรากฏว่า พยาบาลมีความต้องการ ค่านี้น สูงกว่าครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นาฟราน (Navran, 1958 : 64) ที่นำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของ

เอ็คเวิร์ค ที่พบว่า พยาบาลมีความต้องการค่าน้ำค่ากว่า นักศึกษาทั่วไป แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบเลย์ (Bailey, 1969 : 320) ที่พบว่า พยาบาลมีความต้องการขอความช่วยเหลือ สูงกว่าเกณฑ์ปกติของเอ็คเวิร์ค ผลการวิจัยของเบเลย์น่าจะเชื่อถือได้ เพราะเป็นการวิจัยครั้งล่าสุด ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าการปฏิบัติหน้าที่ของพยาบาลนั้นปกติ มิได้คัดสินปัญหาในการรักษาพยาบาล โดยลำพังตนเอง จะต้องอาศัยการคัดสินหรือลงความเห็น โภชนาแพทย์ เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับคนไข้รายใด พยาบาลต้องรายงานให้นายแพทย์ทราบ เพื่อวินิจฉัยสั่งการ ค่วยเหตุที่พยาบาลได้รับการฝึกฝนมา เพื่อเป็นผู้ช่วยแพทย์ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่การรักษาพยาบาลคนไข้ ฉะนั้น เมื่อประสบปัญหาใด ๆ ในการปฏิบัติงาน จึงมิได้คัดสินใจโดยลำพังตนเอง ต้องขอความช่วยเหลือ หรือข้อเสนอแนะจากผู้อยู่บังคับบัญชา โดยเฉพาะนายแพทย์อยู่เสมอ ค่วยเหตุนี้เอง จึงทำให้พยาบาล มีความต้องการค่าน้ำค่าสูง

1.4 ความต้องการอดทน ปรากฏว่า พยาบาลมีความต้องการค่าน้ำค่า สูงกว่า ผู้เป็นครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ ผลที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของรีส (Reecc, 1961 : 172) และของนาฟรัน (Navran, 1958 : 64) ที่เปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของเอ็คเวิร์ค ที่พบว่า พยาบาลมีความต้องการอดทน สูงกว่านักศึกษาทั่วไป ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า อาชีพพยาบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องใกล้ชิดกับคนไข้ ทุกประเภท ทุกวัน และรวมตลอดทั้งญาติพี่น้องของคนไข้ อีกมากมาย ต้องมีความเสียสละ อดทน อุทิศตน เพื่อทำงานที่ต่อเนื่องตลอดเวลา การรักษาพยาบาลคนไข้นั้น ต้องดำเนินอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง ความต่อเนื่องนี้ เป็นคุณสมบัติของการพยาบาล ถ้าปราศจากสิ่งนี้แล้ว การพยาบาล ก็จะไม่ขาดลักษณะอันสำคัญไป และทำให้ไม่แตกต่างกับวิชาชีพอื่น ๆ (มิส เค ไฟเซล, 2513 : 45 - 46)

หน้าที่ของพยาบาล เป็นหน้าที่ของผู้เสียสละ ประกอบคุณธรรม เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ทรมาน งานของพยาบาลจึงเป็นงานของนักบุญ อุทิศพลังกายพลังใจให้แก่งาน เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ค่วยความอดทน (บ. ประดิษฐาภิธ, ม.ป.ป. : 504) พยาบาลต้องอยู่เวรกับผู้ที่เจ็บป่วย ต้องทนค่อสิ่งที่ไม่มีใครทนได้

เช่น ความสกปรก และเชื้อโรคต่าง ๆ นับว่าเป็นความเสียสละ และออกทนอย่างใหญ่หลวง จากสถานการณ์ทำงานดังกล่าว จึงทำให้พยาบาลมีความต้องการค่านับสูง

1.5 ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ปรากฏว่า ครูมีความต้องการค่านับสูงกว่า พยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ อาคัม และเกลน (Adom and Klen, 1970 : 362) ที่นำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของ เดอเวิร์ค และพบว่า นักศึกษาพยาบาล มีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ สูงกว่านักศึกษาทั่วไป แต่ผลการศึกษาคครั้งนี้ พบว่า พยาบาลมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศน้อยกว่าครู ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า อาชีพครูนั้น สังคม ตลอดจนวัฒนธรรมและประเพณีของไทย ไม่เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงออกในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศอย่างอิสระ ถ้าครูประพฤติเช่นนั้น จะถือว่าเป็นความประพฤติที่เสื่อมเสียชื่อเสียงต่ออาชีพ จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างเสียหาย ดังนั้นครูจะต้องประพฤติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ไม่ประพฤติเสียหายทางชู้สาว ครูไม่มีสิทธิ์ประพฤติตนนอกกรอบความนึกคิดของสังคมที่วางคครูไว้ (จินตนา ยศสุนทร, 2513 : 483) เพราะ เหตุที่ครูต้องถูกกักกันจากสังคมมิให้มีโอกาสได้แสดงออกได้อย่างอิสระนี้เอง ก็น่าจะทำให้ยิ่งเพิ่มความต้องการค่านับให้สูงขึ้น ส่วนพยาบาลนั้น โดยหน้าที่แล้วมีโอกาสได้พบปะสังสรรค์กับบุคคล ทุกเพศ ทุกวัย อยู่ตลอดเวลา การคบเพื่อนต่างเพศก็แสดงออกได้โดยอิสระ มีก้องประพฤติตนเป็นตัวอย่างกับเด็กเหมือนอย่างที่คุณครูจะเป็น เมื่อบุคคลได้รับความอิสระ ไม่ถูกขังกับหรือกักกันในเรื่องความประพฤติอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ย่อมจะทำให้ความต้องการค่านับนั้นลดน้อยลง ด้วยเหตุนี้ พยาบาลจึงมีความต้องการค่านับต่ำกว่าผู้เป็นครู

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล ปรากฏว่า มีลักษณะใกล้เคียงกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีทั้งหมด 10 ประการ คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การแสดงออกไมตรีสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การวิ้อานาจเหนือผู้อื่น การยอมรับนิค การช่วยเหลือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ความต้องการดังกล่าว เป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลทุกคน

อันเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น ดังนั้น แมว่ากลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม จะค่า อาชีพเท่ากัน แต่ก็อาจมีความต้องการพื้นฐานบางประการเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.2 ที่ตั้งไว้ว่า "ความต้องการ ค้างกล่าวของทั้งสองกลุ่ม น่าจะไม่แตกต่างกัน"

2. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างผู้ที่ ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และ เพศหญิง

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ .01 มี 5 ประเภท คือ ความต้องการแสดงออก การพึ่งตนเอง การยอมรับนิค การเปลี่ยนแปลง การคบเพื่อนต่างเพศ (ตาราง 3.) ซึ่งสนับสนุน ตามสมมติฐานข้อ 2.1 ยกเว้นความต้องการสัมฤทธิ์ผล และการยกย่องผู้อื่น ผลที่ได้ ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกัน ซึ่งผู้เขียนตั้งสมมติฐานไว้ว่า "บุคลิกภาพด้าน ความต้องการ ระหว่างครูชาย และครูหญิง ทางด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การแสดงออก การพึ่งตนเอง การยอมรับนิค การเปลี่ยนแปลง การมีมิตรสัมพันธ์ และการคบเพื่อนต่างเพศ น่าจะต่างกัน" ซึ่งอภิปรายผล ได้ดังนี้

X 2.1 ความต้องการแสดงออก ปรากฏว่านิสิตชาย มีความต้องการค่านนี้ สูงกว่านิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ระจิต ตรีพุทธรัตน์ (2510 : 49) และของ สุวิทย์ สังกโยคะ (สุวิทย์ สังกโยคะ, 2514 : 47) ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ สภาพของ ชายและหญิง ต่างกันโดยธรรมชาติ ซึ่งบุคลิกภาพแบบนี้ แสดงออกในรูปของการ ชอบสมาคม ติดต่อกับผู้อื่น สนุกสนาน ร่าเริง เข้ากับบุคคลอื่นได้ดี เปิดเผย ตรงไปตรงมา มีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเพศชาย มักจะมีลักษณะดังกล่าวนี้มากกว่าหญิง ลักษณะของ เพศหญิงที่เห็นได้ชัด ก็คือ เก็บตัว ไม่ชอบการคุยอวดคำว เยี่ยมเฉย ซลาดาย ไม่สนใจ ผู้อื่น เกรงขริ้ม เอาจริงเอาจัง ขาคความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ชอบการสมาคม ไม่ชอบเป็นจุดเด่น จึงทำให้เพศหญิงมีความต้องการแสดงออกต่ำกว่า เพศชาย

2.2 ความต้องการพึ่งตนเอง ปรากฏว่า นิสิตชาย มีความต้องการค่าน้ำ สูงกว่า นิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เอ็คเวิร์ค ที่ศึกษากับนักศึกษาทั่วไป ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ ผู้ชายจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่เข้มแข็ง ออกทน กล้าหาญ ยอมรับว่าเป็นผู้มีความสามารถในค่าน้ำอื่น ๆ มากกว่าหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำ ทั้งกฎหมายก็ได้บัญญัติให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้พิจารณาเลือกที่อยู่ หรือโยกย้ายไปยังที่ได้มีหน้าที่หาเงินมาเลี้ยงครอบครัวให้ยู่ดีกินดี (ภัทรารักษ์, 2507 : 317) เมื่อสังคมยอมรับเช่นนี้ จึงจำเป็นที่เพศชายจะต้องมีความต้องการค่าน้ำ สูงกว่า เพศหญิง

2.3 ความต้องการยอมรับนิค ปรากฏว่า นิสิตหญิงมีความต้องการค่าน้ำ สูงกว่า นิสิตชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ็คเวิร์ค ที่ศึกษากับนักศึกษาทั่วไป ที่เป็นเช่นนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่า น่าจะเป็นเพราะธรรมชาติของเพศหญิงมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าเพศชาย จิตใจไม่เข้มแข็งเหมือนเพศชาย หรือทำสิ่งใดผิดพลาด ก็มักจะครุ่นคิดเป็นทุกข์และเกิดความไม่สบายใจ ตรงกันข้ามกับเพศชาย เมื่อมีสิ่งผิดพลาด ก็ไม่นำมาคิดเป็นทุกข์ แต่จะพยายามแก้ไขสิ่งผิดพลาดนั้น ๆ ให้สิ้นไป ในวัฒนธรรมและประเพณีของไทย ผู้ใหญ่มักจะสั่งสอนเด็กให้ยอมรับสารภาพเมื่อหาสิ่งใดผิด เด็กหญิงมักจะอ่านอนสอนง่าย เชื่อฟัง เมื่อทำอะไรผิดก็ยอมรับนิค เพื่อให้เลิกความสบายใจ ฝ่ายชายมักจะไมยอมแพ้อุปสรรคง่าย ๆ คอสูเออาชนะ ควบเหตุนี้เองความต้องการนี้ เพศหญิง จึงมีความต้องการค่าน้ำสูงกว่า เพศชาย

2.4 ความต้องการเปลี่ยนแปลง ปรากฏว่า นิสิตหญิงมีความต้องการค่าน้ำ สูงกว่า เพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ็คเวิร์ค ที่ศึกษากับนักศึกษาทั่วไป และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ละออ พงษ์พานิช (2514 : 47) ที่ศึกษากับแพทย์ชาย และแพทย์หญิง พบว่า แพทย์หญิง มีความต้องการเปลี่ยนแปลงมากกว่าแพทย์ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้ ผู้เขียนคิดว่า น่าจะเป็นเพราะธรรมชาติของหญิงชอบ

เปลี่ยนแปลง มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย เสื้อผ้า เครื่องประดับ ทรงผม และอื่น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ประคิษฐ์ เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ฝ่ายชายมักไม่นิยมในเรื่องความเปลี่ยนแปลงมากนัก ด้วยเหตุนี้นิสัยหญิงจึงมีความต้องการค่านนี้ สูงกว่า นิสิตชาย

2.5 ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ปรากฏว่า นิสิตชายมีความต้องการค่านนี้ สูงกว่า นิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ละออ พงษ์พานิช (2514 : 50) ที่ศึกษาระหว่าง ครูชาย และ ครูหญิง พบว่า ครูชายมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ สูงกว่า ครูหญิง ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า อิทธิพลของวัฒนธรรม ประเพณีไทย บิดามารคามีคำสั่งสอนอบรม ให้บุตรหญิง มีความสงบเสงี่ยม เรียบร้อย ไม่เปิดโอกาสให้คบเพื่อนต่างเพศอย่างอิสระ ถือว่าการแสดงออก ในการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดี จะถูกตำหนิจากผู้ใหญ่ อย่างรุนแรง เป็นหญิงต้องรักษาวลสงวนตัว กังสุภานุสอนหญิง บทหนึ่งที่ว่า "ผู้ใดเกิด เป็นสตรีวันมีศักดิ์ บำรุงร่างกายไว้ได้เป็นผล สงวนงามตามระบอบให้ชอบกล จึงจะ พ้นภัยพลงนินทา" (กรมพระยาคลังราชนาฎภาพ, 2466 : 32) ส่วนผู้ชายมีโอกาส ที่จะแสดงออกทางการคบเพื่อนต่างเพศได้อิสระมากกว่าหญิง ไม่ถูกตำหนิจากผู้ใหญ่ ไม่ถือว่าเป็นเรื่องเสียหาย จากเหตุผลดังกล่าว จึงพอจะเข้าใจว่า เหตุใดนิสิตชาย จึงมีความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ มากกว่านิสิตหญิง และจากผลที่ได้ครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Edwards ที่พบว่า นักศึกษาชาย มีความต้องการ คบเพื่อนต่างเพศ มากกว่านักศึกษาหญิง

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ของนิสิตชาย และนิสิตหญิง ปรากฏว่า มีลักษณะใกล้เคียงกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีทั้งหมด 10 ประเภท คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ ไม่ตรีสัมพันธ เข้าใจตนเองและผู้อื่น ขอความช่วยเหลือ มีอำนาจเหนือผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น การออกทน การก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ที่เป็นเช่นนี้ ผู้เขียนคิดว่า น่าจะเป็นเพราะความต้องการ ดังกล่าว เป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลที่จะประกอบอาชีพครู ถึงแม้ว่าทั้งสองกลุ่ม

จะต่างเพศกัน แต่มีอาชีพเดียวกัน มีหน้าที่ความรับผิดชอบคล้ายกัน ก็มีแนวโน้มที่จะมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน ผลที่ได้จึง ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างเพศหญิง ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท คือ ความต้องการขอความช่วยเหลือ และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (ตาราง 4.) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างเพศหญิงที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะต่างกัน" อภิปรายผล ที่ได้ดังนี้

3.1 ความต้องการขอความช่วยเหลือ ปรากฏว่า พยาบาลมีความต้องการด้านนี้ สูงกว่า ครูหญิง ซึ่งสนับสนุนผลการศึกษารังนี้ ในข้อ 1.3 ที่ได้อภิปรายผลไปแล้วข้างต้น ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะลักษณะเด่นของอาชีพพยาบาล ที่ต้องทำงานร่วมกับนายแพทย์ และเพื่อนพยาบาลอีกหลายคน เมื่อประสบปัญหา พยาบาลไม่ได้ตัดสินใจหรือวินิจฉัยปัญหาได้โดยลำพัง ต้องขอความช่วยเหลือจากนายแพทย์อยู่เป็นประจำ ส่วนครูนั้น โดยปกติจะทำงานร่วมกับนักเรียน แต่ครูก็มีอำนาจเหนือนักเรียนอย่างเต็มที่ นักเรียนต้องขอความช่วยเหลือจากครู ครูจึงทำตนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาให้แก่ นักเรียนอยู่ตลอดเวลา เหตุผลดังกล่าว จึงช่วยสนับสนุนผลการศึกษารังนี้

3.2 ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ปรากฏว่า ครูหญิงมีความต้องการด้านนี้ สูงกว่า พยาบาล ซึ่งไปสนับสนุนผลการอภิปราย ข้อ 1.5 ให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นความแตกต่างในเรื่องนี้ อย่างชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้ ผู้เขียนคิดว่า น่าจะเป็นเพราะลักษณะเด่นของการประกอบอาชีพครู ครูถูกหวงห้ามจากสังคม และวัฒนธรรมอย่างจริงจัง เมื่อถูกกีดกันหรือชักขวางมากขึ้นเท่าไร ความต้องการภายในก็ย่อมจะทวีขึ้น เพราะคนไม่สามารถแสดงออกในเรื่องคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างอิสระ

ผู้เขียนจึงขอยืนยันการอภิปรายข้อ 1.5 นอกจากนั้นผลการศึกษาค้างนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อีเบอร์เลน (Eberlein) ที่นำผลไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่เป็นเพศหญิง ที่เอ็ดเวิร์ด ไลค์ศึกษาไว้

ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ที่ครูหญิง และพยาบาล มีความต้องการใกล้เคียงกัน คือความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การเป็นระเบียบ การแสดงออก การพึ่งตนเอง การมีมิตรสัมพันธ์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับนิค การช่วยเหลือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การอดทน และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ที่เป็นเช่นนี้ ผู้เขียนคิดว่า น่าจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม เป็นเพศเดียวกัน จึงมีความต้องการสิ่งเหล่านี้ ใกล้เคียงกัน บุคลิกภาพบางคนจึงปรากฏว่า กล้ายคล้ายกัน โดยไม่คำนึงในเรื่อง ความแตกต่างทางอาชีพ

4. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

จากการศึกษาค้างนี้ พบว่า ลักษณะความต้องการของกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่ได้สนับสนุนสมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะไม่ต่างกัน" และสนับสนุนสมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะไม่ต่างกัน" สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เคิร์ทฮาธ (Kurthass, 1963 : 389) ที่นำผลการวิจัยของนักศึกษาที่เรียนค้ำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ของเอ็ดเวิร์ด ที่เป็นนักศึกษาทั่วไป ซึ่งเคิร์ทฮาธ ไลค์อธิบายว่า ที่เป็นเช่นนั้น น่าจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่ใช่เพราะว่า เขาจะมีบุคลิกภาพด้านความต้องการที่แตกต่างจากคนอื่น หากแต่ว่าเขามีความสามารถ และสติปัญญาสูงกว่าคนอื่นเท่านั้น

แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทางด้านความอดทน และการคบเพื่อนต่างเพศ นั่นคือ กลุ่มสูงมีความต้องการ สูงกว่า กลุ่มต่ำ ในด้านความอดทน แต่ต่ำกว่า ในด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ผลที่ได้ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้ว่า "บุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ น่าจะไม่ต่างกัน" ผลที่ได้ครั้งนี้ ยังขัดแย้งกับกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพครู และกลุ่มที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง ตามที่อภิปรายไปแล้ว ผู้เขียนจึงไม่อาจกล่าวได้ว่า ผลที่ได้ของนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์นั้น จะถูกต้องและน่าเชื่อถือได้ จึงสมควรจะจัดทำการศึกษาซ้ำ เพื่อทราบข้อเท็จจริงที่เป็นข้อยืนยันได้ ต่อไป

5. การทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ แยกอภิปรายได้ดังนี้

5.1 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล พบว่า ได้ค่า $H = 0.1552$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าทั้งสองกลุ่มจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการใกล้เคียงกัน หรือไม่แตกต่างกันมากนัก ผลที่ได้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7.1 ที่ตั้งไว้ว่า "การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล น่าจะไม่ต่างกัน" ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า สภาพของการประกอบอาชีพของบุคคลทั้งสองกลุ่มนี้ ไม่แตกต่างกัน ต้องอาศัยลักษณะพิเศษของบุคคลที่จะมาประกอบอาชีพคล้ายคลึงกัน นั่นเอง และอีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่าง มีฐานะทางสังคมและสภาพแวดล้อม ไม่ต่างกัน ความเป็นอยู่ทางครอบครัว และวิทยาลัยที่ศึกษาอยู่ ก็ไม่ต่างกันมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มตัวอย่างปัจจุบันอาศัยอยู่ในชุมชนที่เหมือนกัน คือ อยู่ในเขตนครหลวงฯ ฉะนั้นจึงมีค่านิยมที่คล้ายคลึงกัน ถ้าหากจะพิจารณาอันดับของความ ต้องการ เป็นรายประเภทแล้ว จะพบว่า มีอันดับแตกต่างกันไปบ้าง และความต้องการ

บางประเภท มีอันดับทรงกันก็มี เช่นทั้งสองกลุ่มจัดอันดับความสำคัญของความต้องการ 2 อันดับแรกเหมือนกัน ตามลำดับ คือ ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น อันดับแรก และ อันดับสอง คือ ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น อันดับต่อไป คือ ความต้องการยอมรับนับถือ และความต้องการออกหน้า ก็คล้ายกัน และจัดอันดับ 4 อันดับท้าย ก็คล้ายคลึงกัน ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้ผลการจัดอันดับ ไม่มีความแตกต่างกัน

5.2 ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง พบว่า ค่า $H = .0154$ ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านิสิตชาย และนิสิตหญิง จัดอันดับความสำคัญของบุคลิภาพด้านความต้องการ ใกล้เคียงกันหรือไม่ต่างกัน ผลที่ได้ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7.2 ที่ตั้งไว้ว่า "การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิภาพด้านความต้องการ ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู เพศชาย และเพศหญิง น่าจะไม่ต่างกัน" ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าทั้งสองกลุ่มประกอบอาชีพเดียวกัน ย่อมจะมีค่านิยมของตนคล้ายคลึงกัน ลักษณะบุคลิภาพส่วนใหญ่จึงออกมาในแบบใกล้เคียงกัน และอีกประการหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะว่า ทั้งนิสิตชาย และนิสิตหญิง อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ศึกษาอยู่ในสถาบันเดียวกัน ย่อมจะได้รับการฝึกฝนอบรมและปลูกฝังค่านิยมให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เกิดผลดีต่อการประกอบอาชีพของตน ถ้าพิจารณาการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิภาพด้านความต้องการ จะพบว่า ทั้งนิสิตชาย และนิสิตหญิง จัดอันดับความต้องการ 4 อันดับแรกไว้เหมือนกัน ตามลำดับ คือ ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นอันดับแรก ต่อไปเป็นความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ความต้องการยอมรับนับถือ และความต้องการออกหน้า ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ มีอันดับไม่ต่างกันมากนัก เมื่อทดสอบความแตกต่างของการจัดอันดับ จึงไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ระหว่างเพศหญิง ที่ศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพพยาบาล พบว่า ค่า $H = .0038$ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ทั้งครูหญิง และพยาบาล จัดอันดับความสำคัญของบุคลิภาพด้านความต้องการ ใกล้เคียงกันหรือไม่ต่างกัน ผลที่ได้ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7.3 ที่ตั้งไว้ว่า "การจัดอันดับความสำคัญของบุคลิภาพด้านความต้องการ ระหว่างเพศหญิงที่ศึกษาวิชาชีพครู

และวิชาชีพพยาบาล น่าจะไม่ต่างกัน" ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า ทั้งสองกลุ่ม เป็นเพศเดียวกัน ย่อมจะมีความต้องการในด้านต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน และประกอบด้วย ทั้งสองกลุ่มจะประกอบอาชีพ ที่มีลักษณะการทำงานตามหน้าที่คล้ายคลึงกัน จึงทำให้มี ค่านิยมต่าง ๆ เหมือน ๆ กัน ถ้าจะพิจารณาการจัดอันดับความสำคัญของบุคลิกภาพ จะพบว่า ทั้งครูหญิง และพยาบาล จัดอันดับ 4 อันดับแรก ใกล้เคียงกัน คือความต้องการ ช่วยเหลือผู้อื่น ความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่น ความต้องการยอมรับผิด และ ความต้องการอดทน และจัดอันดับ 5 อันดับท้าย ใกล้เคียงกัน ตามลำดับ คือ ความต้องการ ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น ความต้องการพึ่งตนเอง ความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการ แสดงออก และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ก็จัดไว้ ไม่ต่างกัน จึงสรุปได้ว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการของครูหญิง และของพยาบาล มีส่วนใกล้เคียงกันมาก

6. การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพด้านความต้องการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนตั้งสมมติฐาน ในข้อ 8 ไว้ว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ น่าจะไม่สัมพันธ์กัน" แต่ผลการวิจัยปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กัน ในบางประเภท ซึ่งจำแนกรายละเอียดได้ ดังนี้

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู (ตาราง 17.) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางนิมิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ประเภท คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล การยกย่องผู้อื่น การพึ่งตนเอง การมีไมตรีสัมพันธ์ การยอมรับผิด และมีความสัมพันธ์ทางตรงกันข้าม มี 1 ประเภท คือ ความต้องการอดทน ส่วนความต้องการประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ความต้องการความเป็นระเบียบ การแสดงออก การเข้าใจตนเองและผู้อื่น การขอความช่วยเหลือ มีอำนาจเหนือผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น การเปลี่ยนแปลง การคบเพื่อนต่างเพศ และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น มีความสัมพันธ์ทางนิมิต เช่นกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก่าที่ใดไม่อาจกล่าวยืนยันได้ว่า

มีความสัมพันธ์กันจริง จึงไม่อาจสรุปเป็นข้อยุติเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องนี้ได้ ประกอบกับ
ยังไม่มีนักวิจัยคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้โดยตรง ที่พอจะนำมาประกอบการอภิปราย
ครั้งนี้

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพด้าน
ความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
(ตาราง 18.) พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางนิมาน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ประเภท คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการ
มีอำนาจเหนือผู้อื่น และที่มีความสัมพันธ์ในทางนิมาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5
ประเภท คือ ความต้องการยกย่องผู้อื่น ความเป็นระเบียบ ขอความช่วยเหลือ ช่วยเหลือ
ผู้อื่น คบเพื่อนต่างเพศ

นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กันในทางนิเสธ คือเป็นไปในทางลบ อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 2 ประเภท คือ ความต้องการเปลี่ยนแปลง
และความต้องการออกทน และที่มีความสัมพันธ์กันในทางนิเสธ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
มี 6 ประเภท คือ การแสดงออก การพึ่งตนเอง การมีไมตรีสัมพันธ์ การเข้าใจตนเอง
และผู้อื่น การยอมรับผิด และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น

ค่าที่ได้ยังไม่อาจกล่าวยืนยันได้ว่า มีความสัมพันธ์กันในทางนิมานหรือทางนิเสธ
จริง จึงไม่อาจสรุปเป็นข้อยุติเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องนี้ได้ ตามเหตุผลเกี่ยวกับที่กล่าว
มาแล้วในข้อ 6.1

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับบุคลิกภาพด้าน
ความต้องการ 15 ประเภท ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง
(ตาราง 19.) พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางนิมาน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 2 ประเภท คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล และ
ความต้องการยกย่องผู้อื่น และที่มีความสัมพันธ์ในทางนิมาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
มี 6 ประเภท คือ ความเป็นระเบียบ การพึ่งตนเอง การมีไมตรีสัมพันธ์ การเข้าใจ
ตนเองและผู้อื่น การยอมรับผิด และการคบเพื่อนต่างเพศ

นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางนิเสธ ก็เป็นไปในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 2 ประเภท คือ ความต้องการเปลี่ยนแปลงและความต้องการอดทน และที่มีความสัมพันธ์กันในทางนิเสธ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ประเภท คือ การแสดงออก การขอความช่วยเหลือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น และการก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น

ค่าที่ได้ยังไม่อาจกล่าวยืนยันได้ว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันจริง ผู้เขียนจึงไม่อาจสรุปเป็นข้อยุติเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องนี้ได้ และประกอบกับยังไม่มีการวิจัยคนอื่น ๆ ทั้งไทยและต่างประเทศ ทำการศึกษาเรื่องนี้โดยตรง พอที่จะนำมาประกอบการอภิปรายได้ ดังนั้นแนวทางที่ควรจะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็คือน่าจะไต่หาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองซ้ำอีก แยกวรร เลือกรศึกษา เฉพาะสถาบันที่มีระบบการให้เกรดผลการเรียนที่เป็นระบบเดียวกัน จากการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากสถาบันทั้ง 3 แห่ง มีระบบการให้เกรดผลการเรียนไปคนละแนวทาง ดังนั้นผลที่ได้จึงยังไม่ค่อยจะสอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ได้เลือกศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในสถาบันบางแห่งเท่านั้น ผลการศึกษาที่ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูและอาชีพพยาบาลเฉพาะกลุ่ม ยังมีใช้ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของครู และของพยาบาลทั้งประเทศ ฉะนั้น จึงควรได้มีการศึกษาเพิ่มเติม กับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอื่น ๆ หรือกับครูและพยาบาลที่ประกอบอาชีพแล้วโดยตรง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรทั่วประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตรวจสอบความเชื่อมั่นได้ของผลการศึกษาครั้งนี้ด้วย และเพื่อจะได้สรุปเป็นข้อยุติของบุคลิกภาพด้านความต้องการ ของบุคคลในอาชีพครู และอาชีพพยาบาลที่เชื่อถือได้มากขึ้นต่อไป

2. ในการศึกษากันคว่าครั้งต่อไป ควรจะได้พิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่สำคัญประกอบด้วย เพื่อจะได้ผลการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป เช่น อายุ ระดับการศึกษา ความสำเร็จในการทำงาน ประสบการณ์และระยะเวลาการทำงาน ความถนัดทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

3. ควรจะได้นำเครื่องมือวัดบุคลิกภาพด้านความต้องการชุดนี้ ไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในอาชีพต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จะได้เปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพให้เห็นชัด เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องหรือเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพนั้น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1. ผลการศึกษารั้วนี้ น่าจะเป็นแนวทางให้ครูแนะแนวหรือผู้ให้คำปรึกษาประจำโรงเรียนมัธยมทั่วไป ได้ใช้ผลการศึกษาเป็นข้อสนเทศ (Information) ในการแนะแนวทางในการเลือกสายการเรียน หรือการเลือกศึกษาในสายอาชีพ ครูควรจะได้ชี้แจงให้นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพครู และอาชีพพยาบาล ได้ทำความเข้าใจกับตนเองถึงเรื่องอุปนิสัย และคุณลักษณะส่วนตัวของนักเรียน ว่ามีลักษณะสอดคล้องกับผลการศึกษารั้วนี้ หรือไม่ เพื่อให้การตัดสินใจของนักเรียนได้ถูกต้อง และตรงกับสภาพที่เป็นจริง ไม่เกิดความผิดพลาดในภายหลัง

2. สถาบันการศึกษา โดยเฉพาะวิทยาลัยครู และวิทยาลัยพยาบาล น่าจะได้นำผลการศึกษารั้วนี้ ไปเป็นแนวทางในการฝึกฝนอบรม และปลูกฝังคุณลักษณะให้แก่ นักเรียน นิสิต และนักศึกษา ให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม สอดคล้องตามผลการศึกษารั้วนี้

3. ผลการศึกษารั้วนี้ น่าจะเป็นแนวทางให้แก่บุคคลผู้ประกอบอาชีพครู และอาชีพพยาบาลมีโอกาสได้ฝึกหัดสำรวจ ลักษณะบุคลิกภาพด้านความต้องการของตน ว่ามีลักษณะโดยทั่วไปเป็นอย่างไร สอดคล้องกับผลการศึกษารั้วนี้ หรือไม่ ประการใด และสมควรจะได้นำข้อคิดที่ได้จากการศึกษารั้วนี้ ไปปรับปรุงและแก้ไขบุคลิกภาพของตน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพยิ่ง ๆ ขึ้นไป หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล เกาวิจิตร, คร. จิตวิทยา สำนักพิมพ์อภัยชนบุรี 2497, 310 หน้า.

การฝึกหัดครู, กรม เรื่องนารัฐของกรมการฝึกหัดครู โรงพิมพ์คุรุสภา 2511.

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ และนางเนติยา สุมาวงศ์ จิตวิทยา (วิชาชุดครู ป.ม. วิชาครูตอน 3) คุรุสภา 2511, 270 หน้า.

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, คร. คู่มือสอบวิชาชุดครู พ.กศ. โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2506 หน้า 154.

คณะทอจารย์ (นามแฝง) คู่มือสอบวิชาชุดครู ป.ม. โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2506, หน้า 31-32.

เดโช สวานนท์ "บุคลิกภาพกับความสำเร็จในการทำงาน" วิทยาสาร 51 : 22-23 15 ตุลาคม 2508.

ดำรง ราชานุภาพ, สมเด็จพระยา ประชุมกลอนภานุสสุนทรภู โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร 2466, หน้า 71-81.

ดำรง บัวศรี, คร. หลักการศึกษ แพรพิทยา 2506, 376 หน้า.

บ. ประภษฐาวิช (นามแฝง) คู่มือการพยาบาลภาคปฏิบัติ โอเคียนสโตร์ ✓
ม.ป.ป., 522 หน้า.

พิงพากย์พิทยาเกท คุณหญิง "จริยศึกษาของพยาบาล" พยาบาลประกาศนียบัตร ✓
รุ่น พ.ศ. 2482 และบันทึกเหตุการณ์ของชาวพเจ้า หน้า 10-17
พิมพ์เป็นอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นางเต็มจิตร คิสสะมาน
28 มกราคม 2513.

ภิญโญ สาร, ดร. "เรื่องของคน" วารสารวิสามันท์ 9 : 29-33
มิถุนายน 2515.

ภัทราวดี "การหมั่นและการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย" คู่มือกุลสตรี สำนักพิมพ์
อุดมศึกษา 2507, 317 หน้า.

↓ มีส เค ไฟเชล "เราจะมีวิธีปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลได้อย่างไร" พยาบาล
ประกาศนียบัตรรุ่น พ.ศ. 2482 และบันทึกเหตุการณ์ของข้าพเจ้า
หน้า 41-56 พิมพ์เป็นอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นางเต็มจิตร
คิสสะมาน 28 มกราคม 2513.

มันทนา ปิยะมาศ การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2511,

ระจิต ศรีพุทธรัตน์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนิสิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา/หมู่บ้านกับการรับรู้ของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน
วิทยานิพนธ์ คม. แผนกจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 90 หน้า.

ละออ พงษ์พานิช การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะที่ปรากฏในกลุ่มชนบางอาชีพ
วิทยานิพนธ์ คม. แผนกจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511, 90 หน้า.

ลอม ไชยศรี ลักษณะของครูที่ดีในทัศนะของนักเรียนชายมัธยมต้น วิทยานิพนธ์
คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 57 หน้า.

ละเอียก บุญเกิด คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปริญญาโท
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513.

ละเมียด ลิมอักษร "บุคลิกภาพของครู" วิทยจารย์ 58 : 573-581
สิงหาคม 2502.

✓ วิจิตร ศรีสุพรรณ การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย คณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล
วิทยานิพนธ์ คบ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510.

ศุภางค์ แสงวณิช "บุคลิกภาพ" ศูนย์ศึกษา 4 : 37-45 เมษายน 2506.

สุชา จันทน์เอม "เด็กกับการพัฒนาบุคลิกภาพ" วารสารเนะแนว 1 : 5-
พฤษภาคม - สิงหาคม 2510.

สมใจ นิลพงษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้น ป.กศ.ชั้นสูง
ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2511 ปรินฎยานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2512, 94 หน้า.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร "อาชีพหลัก" วารสารเนะแนว 3 : 58-63 กรกฎาคม -
กันยายน 2512.

สุวิทย์ สังคโยคะ การศึกษามุขลิกภาพของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 และประกาศนียบัตรชั้นสูงปีที่ 2 ณ วิทยาลัยครู
ในภาคศึกษา 6 ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
2514, 70 หน้า.

สุภรณ์ ประทับแก้ว ถาม-ตอบวิชาการศึกษาแบบใหม่ หางหุ้นส่วนจำกัดอุตสาหกรรม
สิ่งพิมพ์ 2504, 119 หน้า

Adom, Jerry and Klein, Lilyan R., "Student in Nursing School:
Consideration in Assessing Personality Characteristics"
Nursing Research, 19 : 362-365, July-August 1970.

Bailey, June, T. and Claus, Karen E., "Comparative Analysis
of the Personality Structure of Nursing Student" Nursing
Research 18 : 320-326, July-August 1969

Biddle, Bruce J., "Methods and Concepts in Classroom Research"

Review of Educational Research 37 : 346-347, June 1967.

✓ Cohen, Stuart J., Trehub, Arnold, and Morrison, Frank G.,
"Edwards Personal Preference Profiles of Psychiatric
Nurses" Nursing Research 18 : 318-321, Fall 1965.

Cook, Desmond L., Linden, James D. and McKay, Morrison E.

"A Factor Analysis of Teacher Trainee Responses to
Selected Personality Inventories", Educational and
Psychological Measurement 21 : 865-872, Winter 1961.

Coody, Ben E., and Henely, Reginald T., "A Validity of Selected

EPPS Subscales for Determining Need Structure of
Dominating and Submissive Student Teachers, The Journal
of Educational Research, 61 : 56-61, October 1967.

Eberlein, E. Larry, "The EPPS Need Structure of In-Service

Elementary School Teachers", The Journal of Educational
Research, 64 : 112-114, November 1970.

Fred, Mackinney, Counseling for Personal Adjustment (Boston :

Houghton Mifflin Co., 1958 p. 53.

Fuller, General R., "The Relationship of Characteristics
of Prospective Student Teacher and Student Teaching
Effective in Agricultural Education", Dissertation
Abstract 24 : 2779-2800, 1964.

- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Co., New York, 1966, 466 pp.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education
Vakins, Feffer and Simons Privated Ltd., New York,
1966, 491 pp.
- Ginzberg, S.N. Herma, J.L., "Occupational Choice in Values
and Occupational Preference of Junior High School Girl,"
The Personal and Guidance Journal 44 : 254-257,
November 1965.
- Goodnough, Eva., "The Forced Choice Technique as a Method
for Discovering Effective Teacher Personality",
The Journal of Educational Research, XXVII : 51,
September 1957.
- Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Co., New York, 1950,
633 pp.
- Guilford, J.P., Personality, McGraw-Hill Book Co, Inc.,
New York, 1959, 561 pp.
- Hall, Calvin S. and Lindzey, Gardner, Theories of Personality,
New York : John Wiley and Sons, Inc., 1967, 572 pp.

Hamacheck, Don E., and Mori, Takako, "Need Structure Personal Adjustment and Academic Self Concept and Beginning Educational Student," The Journal of Educational Research 58 : 158-162, December 1964.

Hilgard, Ernest R., Introduction to Psychology, Harcourt, Brace and World, Inc., 1957, 678 pp.
1962

Jesse, E. Gordon, Personality and Behavior, New York : The Macmillan Co., 1963, p. 33.

Krug, Robert E., "Over and Under Achievement and the Edwards Personal Preference Schedule," Journal of Applied Psychology, XLIII : 133-136, April 1959.

Kurthaas, "Personality Needs of Academically Superior Student and Their Parents," The Journal of Educational Research, 56 : 389-390, March 1963.

McNemar, Quinn, Psychological Statistics, (Forth edition) John Wiley and Son, Inc., New York, 1969, 529 pp.

Navran, Leslie and Stauffacher Jame, C., "A Comparative Analysis of the Personality Structure of Psychiatric and Nonpsychiatric Nurses," Nursing Research 7 : 64-67, June 1958.

✓ Reece, Michael M., "Personality Characteristic and Success in a Nursing Program" Nursing Research 10 : 172-176, Summer 1961.

- Robertson, Jame R., and Haas, John D., "Teacher Personality and the New Social Studies" The Journal of Educational Research, 64 : 133-138, November 1970.
- Roemmich, Herman, "The Need Structure of Public" The Journal of Educational Research, 61 : 24-26, September 1967.
- Ryans, David G., Characteristics of Teacher, George Banta Co., Manasha, 1960, 416 pp.
- Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences, McGraw-Hill Book Co., Inc., New York, 1956, 312 pp.
- Symonds, P.M., "Personality of Teachers" The Journal of Educational Research, 40 : 253
- Whitty, Paul, "An Effective Teacher" Journal of Educational Research, 27 : 662-668, May 1947.

ภาคผนวก ก.
(ค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล)

ตาราง 20. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคุณลักษณะ EPPS ของผู้ศึกษา
วิชาชีพครู เพศชาย (N = 50)

ความต้องการ	$\sum X$	$\sum X^2$	\bar{X}	s^2	s
สัมฤทธิ์ผล	726	11044	14.52	10.254	3.202
ยกย่องผู้อื่น	525	6153	10.50	13.071	3.615
เป็นระเบียบ	737	11645	14.94	15.951	3.993
แสดงออก	598	7734	11.96	11.875	3.445
พึ่งตนเอง	672	9656	13.44	12.782	3.575
ไม่ศรีสัมพันธ์	700	10500	14.00	14.285	3.779
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	795	13680	15.90	21.214	4.605
ขอความช่วยเหลือ	566	7316	13.32	17.158	4.192
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	729	11757	14.58	23.024	4.798
ยอมรับผิด	775	12774	15.50	15.540	3.942
ช่วยเหลือผู้อื่น	875	16185	17.50	17.805	4.219
เปลี่ยนแปลง	642	9326	12.84	22.096	4.700
อกทน	769	12705	15.38	17.913	4.232
คบเพื่อนต่างเพศ	668	10444	13.36	31.010	5.568
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	668	9692	13.36	15.663	3.957

ตาราง 21. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพครู เพศหญิง (N = 50)

ความต้องการ	Σx	Σx^2	\bar{x}	s^2	s
สัมฤทธิ์ผล	703	10571	14.06	14.010	3.743
ยกย่องผู้อื่น	544	6494	10.88	11.740	3.426
เป็นระเบียบ	723	11363	14.46	18.539	4.305
แสดงออก	464	4980	9.26	13.756	3.708
พึ่งตนเอง	599	7989	11.98	21.440	4.630
ไมตรีสัมพันธ์	723	11241	14.46	16.049	4.006
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	875	16087	17.50	15.806	3.975
ขอความช่วยเหลือ	726	11564	14.52	20.866	4.567
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	685	10165	13.70	15.928	3.990
ยอมรับผิด	859	15487	17.18	14.885	3.858
ช่วยเหลือผู้อื่น	949	18885	18.98	17.815	4.220
เปลี่ยนแปลง	736	11666	19.72	16.981	4.120
อดทน	835	15097	16.70	23.520	4.849
คบเพื่อนต่างเพศ	407	4801	8.14	30.367	5.510
ก้าวร้าวหรือถูกรานผู้อื่น	668	9496	13.36	11.663	3.415

ตาราง 22. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามนุคลิกภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษา
วิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (N = 50)

ความต้องการ	$\sum x$	$\sum x^2$	\bar{x}	s^2	s
ดื่มฤทธิ์แอลกอฮอล์	747	11583	14.94	8.628	2.937
ยกย่องผู้อื่น	552	8486	11.04	7.998	2.828
เป็นระเบียบ	762	12254	15.24	13.084	3.617
แสดงออก	474	5038	9.48	11.111	3.333
พึ่งตนเอง	581	7693	11.62	19.220	4.384
ไมตรีสัมพันธ์	698	10354	13.96	12.447	3.528
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	862	15273	17.24	8.410	2.900
ขอความช่วยเหลือ	849	15320	16.98	18.468	4.297
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	721	11101	14.42	20.215	4.496
ยอมรับนิค	836	15012	16.72	21.103	4.593
ช่วยเหลือผู้อื่น	912	17366	18.24	14.920	3.862
เปลี่ยนแปลง	692	10638	13.84	18.243	4.271
อดทน	868	15601	17.36	11.575	3.402
คบเพื่อนต่างเพศ	301	2911	6.02	22.428	4.735
ร่าร่าหรือรุกรานผู้อื่น	641	8867	12.82	13.252	3.640

ตาราง 23. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามบุคลิกภาพ EPPS ของนักศึกษา
วิชาชีพพยาบาล โรงพยาบาลหญิง (n = 50)

ความถี่	$\sum x$	$\sum x^2$	\bar{x}	s^2	s
สัมฤทธิ์ผล	787	12915	15.74	10.767	3.281
ยกย่องผู้อื่น	516	5712	10.32	7.915	2.813
เป็นระเบียบ	806	13476	16.12	9.862	3.140
แสดงออก	507	5527	10.14	11.569	3.401
พึ่งตนเอง	543	6313	10.86	8.490	2.913
ไมตรีสัมพันธ์	676	9724	13.72	6.368	2.523
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	904	17012	18.08	13.626	3.691
ขอความช่วยเหลือ	764	12664	15.28	20.205	4.494
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	733	11549	14.66	16.392	4.048
ยอมรับผิด	836	14442	16.72	9.471	3.077
ช่วยเหลือผู้อื่น	866	15779	17.32	15.283	3.909
เปลี่ยนแปลง	706	11022	14.12	21.495	4.636
อดทน	871	16055	17.12	18.003	4.242
คบเพื่อนต่างเพศ	324	3145	6.48	20.662	4.545
ก้าวร้าวหรือรุกรานผู้อื่น	658	9586	13.16	18.912	4.348

ตาราง 24. คาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคุณลักษณะภาพ EPPS ของผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู
กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

▼ ความต้องการ	↑ กลุ่มสูง			↑ กลุ่มต่ำ		
	$\sum X$	\bar{X}	s^2	$\sum X$	\bar{X}	s^2
↓ สัมผัสชีวิต	352	14.08	18.576	358	14.32	11.476
↓ ยกย่องผู้อื่น	259	10.36	6.740	284	13.36	16.490
↓ เป็นระเบียบ	377	15.08	21.326	359	14.36	31.115
↓ แสดงออก	262	10.48	14.593	262	10.48	11.093
↓ พึ่งตนเอง	311	12.40	24.423	344	13.76	9.606
↓ ไมตรีสัมพันธ์	341	13.64	11.323	350	14.00	16.250
↓ เข้าใจตนเองและผู้อื่น	436	17.44	9.840	413	16.52	8.468
↓ ขอความช่วยเหลือ	306	12.36	18.406	307	12.28	25.460
↓ มีอำนาจเหนือผู้อื่น	367	14.68	16.893	368	14.72	24.543
↓ ยอมรับผิด	423	16.92	10.326	404	16.16	14.390
↓ ช่วยเหลือผู้อื่น	481	19.24	21.940	447	17.88	14.860
↓ เปลี่ยนแปลง	318	12.72	13.210	343	13.72	12.543
↓ ออกทน	403	16.12	16.693	375	15.00	46.166
↓ คบเพื่อนต่างเพศ	295	11.80	41.250	281	11.24	44.773
↓ การวางหรือถูกรานผู้อื่น	308	12.32	11.726	329	13.16	11.640

ตาราง 25. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามมคอคศึกษา EPPS ของผู้ศึกษาวิชาชีพพยาบาล
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และค่า

ความตกลงการ	กลุ่มสูง				กลุ่มต่ำ			
	$\sum x$	$\sum x^2$	\bar{x}	s	$\sum x$	$\sum x^2$	\bar{x}	s
สัมฤทธิ์ผล	190	2894	14.62	3.123	189	2861	14.54	3.071
ยากของผู้เรียน	143	1695	11.00	3.188	137	1543	10.54	2.875
เป็นระเบียบ	207	3555	15.92	4.644	183	2693	14.08	3.121
แสดงออก	115	1099	8.85	2.609	118	1310	9.08	4.462
ฟังตนเอง	142	1644	10.92	2.782	166	2308	12.77	3.961
ไม่ศรีสัมพันธ	200	3214	15.38	3.379	177	2505	13.62	2.814
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	214	3549	16.46	1.478	217	3769	16.69	3.497
ขอความช่วยเหลือ	213	3725	16.38	4.425	215	3855	16.54	4.993
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	191	2967	13.00	3.660	151	2203	11.62	6.117
ยอมรับผิด	213	3809	16.38	5.156	214	3880	16.46	5.456
ช่วยเหลือผู้อื่น	250	4940	19.23	3.320	252	5122	19.38	4.444
เปลี่ยนแปลง	185	2835	14.23	4.105	192	3042	14.77	4.146
อดทน	250	4912	19.23	2.948	210	3630	16.15	4.450
คบเพื่อนทางเพศ	66	548	5.08	4.212	122	1394	9.38	4.555
การวางหรือกรงการผู้อื่น	159	1999	12.23	2.127	166	2290	12.77	3.767

ตาราง 26. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคุณลักษณะ EPPS ของผู้ศึกษาวิชาชีววิทยา
 โรงเรียนบางหญิง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

ความถี่	กลุ่มสูง			กลุ่มต่ำ		
	$\sum x$	\bar{x}	s^2	$\sum x$	\bar{x}	s^2
สัมฤทธิ์ผล	199	15.31	12.730	214	16.46	9.935
ยกย่องผู้อื่น	134	10.31	6.397	146	11.23	10.692
เป็นระเบียบ	209	16.08	11.243	206	15.85	13.307
แสดงออก	120	9.92	21.275	123	9.46	10.935
พึ่งตนเอง	147	11.31	11.064	125	9.62	3.756
ไม่ศรีสัพันธ์	188	14.46	11.269	184	14.15	12.474
เข้าใจตนเองและผู้อื่น	248	19.08	6.410	221	17.00	7.000
ขอความช่วยเหลือ	213	16.38	9.589	220	16.92	9.410
มีอำนาจเหนือผู้อื่น	160	12.31	9.230	200	15.38	23.089
ยอมรับนิค	228	17.54	9.935	204	15.69	9.897
ชายเหลือผู้อื่น	234	18.00	14.166	233	17.92	13.076
เบียดเบียนแปลง	180	13.85	27.974	188	14.46	22.602
ฉกฉน	209	16.08	29.743	244	18.77	9.025
คบเพื่อนต่างเพศ	81	6.23	32.692	65	5.00	8.333
ก้าวร้าวหรือถูกรานผู้อื่น	166	12.77	20.525	157	12.08	8.576

ภาคผนวก ข.
(แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพ EPPS)

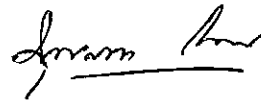
แผนกการแนะแนว วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

เรียน นิสิต นักศึกษาทุกท่าน

คว้าน้ำใจ มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ลักษณะบุคลิกภาพ ความต้องการ (Personality Needs) ระหว่างผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครู และ วิชาชีพพยาบาล จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและความคิดเห็นจากท่าน เพื่อประโยชน์แก่วิทยาลัย นิสิต นักศึกษา รุ่นหลัง ๆ จะได้อาศัยเป็นแนวทางปฏิบัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาทั้งสองอาชีพสืบไป จึงขอความกรุณาจากท่านได้ โปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

ทั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านจะยินดีให้ความร่วมมือและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ด้วยดี

ขอได้รับความขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

(นางสาวอนุชิต ภัทรเนตร)

บัณฑิตปริญาโท สาขากการแนะแนว

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

หมายเหตุ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อยู่ในความควบคุมของ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพา โชคิทธิเสถียร
อาจารย์โชติ เพชรชื่น

คำชี้แจงสำหรับการตอบแบบสอบถาม EPPS

1. แบบสอบถามชุดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 225 ข้อ ในแต่ละข้อประกอบด้วยข้อความ 2 ชนิด ให้ท่านเลือกข้อความใดข้อความหนึ่ง ดังตัวอย่าง
 - (0) ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าให้คนอื่นฟัง
 - ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานตามจุดประสงค์ที่โล่งกว้างไว้เพื่อตนเอง

ท่านคงพิจารณาว่า ในข้อ ก. และ ข. นั้น ท่านชอบปฏิบัติสิ่งไหนมากกว่า คือ ชอบเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวท่านให้คนอื่นฟัง หรือชอบทำงานตามจุดประสงค์ที่วางไว้เพื่อตนเอง ถ้าท่านชอบปฏิบัติตามข้อ ข. มากกว่าข้อ ก. ให้เขียนเครื่องหมาย ทับตัว ข. ในกระดาษคำตอบ ดังนี้

 - (0) ก.
 - ~~ข.~~
2. แบบสอบถามทั้ง 225 ข้อ จะประกอบไปด้วยข้อความประเภทเดียวกันกับตัวอย่างข้างบนทั้งสิ้น ขอให้ท่านพิจารณาเปรียบเทียบในแต่ละข้อว่า ชอบปฏิบัติชอบปฏิบัติอย่างใดมากกว่า ตั้งแต่ข้อ 1 – 225 โดยไม่ควรกลับมาอ่านข้อความที่เลือกไปแล้วในข้ออื่น ๆ เพราะอาจเกิดความยุ่งยากในการเลือกข้อหลัง ๆ
3. แบบสอบถามนี้ ไม่ใช่การทดสอบ จึงไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ขอให้ท่านตอบด้วยความจริงใจที่สุด และเลือกตอบเพียงข้อความเดียว คือข้อความ ก. หรือข้อความ ข.
4. ในกรณีที่ท่านไม่ชอบปฏิบัติทั้งข้อ ก. และ ข. ขอให้ไปรูดคัสสินใจเลือกข้อใดข้อหนึ่ง ถ้าท่านเว้นว่างไว้จะทำให้แบบสอบถามนี้จะไม่สมบูรณ์ และใช้การไม่ได้
5. ไปรูดตอบทุกข้อ และตรวจสอบลงในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้

1. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน
ข. เวลาที่ข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
2. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่า บุคคลสำคัญได้เกิดอย่างไร เกี่ยวกับปัญหาที่ข้าพเจ้าสนใจ
ข. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
3. ก. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับการเขียนชิ้นใด ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่างรักกุ่ม
ข. ข้าพเจ้าอยากให้ผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีชื่อเสียง หรือเป็นผู้มีความรู้
เชื่อถือได้
4. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก หรือเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
ข. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละคร หรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
5. ก. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนใดก็ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
ข. ข้าพเจ้าอยากกล่าวได้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าได้ทำงานที่ยากลำบากสำเร็จไปแล้ว
ควยก็
6. ก. ข้าพเจ้าอยากแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ได้
ข. ข้าพเจ้าชอบทำตามคำสั่งหรือคำแนะนำ และตามที่ได้คาดหวังให้ทำ
7. ก. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลกและใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกให้ผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าทราบว่า เขาทำงานได้ดี ถ้าข้าพเจ้าเห็น
เขาทำได้ก็จริง
8. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าจะต้องทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำตามคำแนะนำหรือคำสั่ง และตามที่ได้คาดหวังให้ทำ
9. ก. เมื่ออยู่ในที่ชุมนุมชน ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นสังเกตและวิจารณ์รูปร่าง ท่าทาง
และการแสดงออกของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญ ๆ
10. ก. ข้าพเจ้าอยากหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่มีผู้คาดหวังให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตาม
ระเบียบแบบแผน
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญ

11. ก. ข้าพเจ้าอยากให้ผู้อื่นยอมรับว่า ข้าพเจ้า เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงหรือเป็นผู้ที่มีความรู้
ที่เชื่อถือได้
- ข. ข้าพเจ้าชอบรวบรวม จัดและวางแผนงานก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงมือทำงานชิ้นใด
12. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่า บุคคลสำคัญใดคืออย่างไร เกี่ยวกับปัญหาที่ข้าพเจ้าสนใจ
- ข. ถ้าข้าพเจ้าจะต้องเดินทาง ข้าพเจ้าชอบวางแผนทุกอย่างไว้ล่วงหน้า
13. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าเริ่มกันไปแล้วให้เสร็จ
- ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งของบนโต๊ะทำงาน หรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบ
เรียบร้อย
14. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่า เรื่องการผจญภัย หรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ให้คนอื่นฟัง
- ข. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหาร และกำหนดเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหาร
ไว้ล่วงหน้า
15. ก. ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าชอบทัศนใจด้วยตนเองโดยไม่ขึ้นอยู่กับผู้ใด
- ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งของบนโต๊ะทำงานหรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
16. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้
- ข. ข้าพเจ้าชอบเล่า เรื่องสนุก และเรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
17. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามประเพณีและไม่ทำในสิ่งที่คนที่ข้าพเจ้านับถือ เห็นว่า
ผิดประเพณีนิยม
- ข. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
18. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตที่ดี เพื่อชีวิตจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น และไม่มี
การเปลี่ยนแปลง
- ข. ข้าพเจ้าชอบเล่า เรื่องการผจญภัย หรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
ให้คนอื่นฟัง
19. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องพิเศษเป็นส่วนสำคัญ
- ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม

20. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบใช้คำต่าง ๆ ซึ่งคนอื่นมักจะไม่ใช่ใจความหมาย
21. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าคงอาศัยความชำนาญและความพยายามให้สำเร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
22. ก. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างที่ต้องการ
23. ก. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ไป เสรีและ เอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อย และจัดเรียงอย่างมีระเบียบ
 ข. ในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ข้าพเจ้าชอบตัดสินใจด้วยตนเองโดยไม่ขึ้นอยู่กับผู้อื่นใด
24. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครสามารถตอบได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลที่มีตำแหน่งที่มีอำนาจ
25. ก. ข้าพเจ้า เคยโกรธมากถึงขนาดอยากขว้างหรือทำลายสิ่งของ
 ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและภาระผูกพัน
26. ก. ข้าพเจ้าอยากได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
27. ก. ข้าพเจ้าชอบทำตามคำแนะนำหรือคำสั่ง และตามที่ได้รับคาดหวังให้ทำ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
28. ก. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับงานเขียน ข้าพเจ้าชอบทำอย่างรัดกุม ประณีต และมีระเบียบ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
29. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่าเรื่องสนุก และ เรื่องตลกในงานชุมนุมสังสรรค์
 ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
30. ก. ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
 ข. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ

31. ก. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบคัดค้านผู้อื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำ ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำไปแล้ว
32. ก. ข้าพเจ้ายอมรับใ้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบที่จะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ เกี่ยวกับปัญหา
 ที่เขาคองเผชิญ
33. ก. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหาร และกำหนดเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหาร
 อาหารไวล่วงหน้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น
34. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม
 ข. ข้าพเจ้ามักจะเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อที่จะได้รู้ว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร
 ถ้าจะคงตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น
35. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างได้ตามที่ต้องการ
 ข. ข้าพเจ้าสังเกตว่า แต่ละคนรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
36. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญและความพยายาม
 ให้สำเร็จ
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อนพูดคุยให้กำลังใจ เมื่อเวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
37. ก. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากบุคคลที่ข้าพเจ้า
 เชื่อถือความคิดเห็นของเขา
 ข. ข้าพเจ้าชอบได้เพื่อนปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
38. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตที่ดี เพื่อชีวิตจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นโดยไม่มีการ
 เปลี่ยนแปลง
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ รู้สึกเห็นใจข้าพเจ้าเวลาที่ข้าพเจ้าป่วย
39. ก. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนแสดงความเห็นใจและห่วงใยเมื่อเวลาข้าพเจ้ามีความทุกข์
40. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงสิ่งที่ผู้อื่นจะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณี
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนแสดงความเห็นใจและห่วงใยใจเมื่อเวลาข้าพเจ้ามีความทุกข์

41. ก. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละครหรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
ข. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าอยากใคร่บ่แคงตั้งหรือใคร่บ่เลือกให้เป็นประธาน
42. ก. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่น เป็นผู้ นำ ในการ คัด สนิใจ ว่า กลุ่ม
ควร จะ ทำ อะไร
ข. ทุก ครั้ง ที่ ข้าพเจ้า มี โอกาส ข้าพเจ้า ชอบ ให้ คำ แนะนำ และ ให้ ผู้อื่น ปฏิบัติ ตาม
คำ แนะนำ ของ ข้าพเจ้า
43. ก. ข้าพเจ้า ชอบ เก็บ จุดหมาย ใบ เสรี จ และ เอกสาร อื่น ๆ อย่าง เรียบ ร้อย
และ จัด เรียง อย่าง มี ระเบียบ
ข. ข้าพเจ้า อยาก เป็น ผู้ นำ คน หนึ่ง ของ สมาคม หรือ กลุ่ม ที่ ข้าพเจ้า เป็น สมาชิก อยู่
44. ก. ข้าพเจ้า ชอบ ตั้ง คำถาม ที่ ข้าพเจ้า รู้ ว่า ไม่มี ใคร สามารถ ตอบ ได้
ข. ข้าพเจ้า ชอบ บอก คน อื่น ว่า เขา ควร ทำ งาน ของ เขา อย่าง ไ
45. ก. ข้าพเจ้า ชอบ หลีก เลี่ยง ความ รับผิดชอบ และ ภาระ รับผิดชอบ
ข. ข้าพเจ้า ชอบ ที่ จะ ใ้ รับ การ เรียบ ร้อง ให้ เป็น ผู้ โกล่ เกลี่ย ขัด ถก ถึง ขัด แย้ง ของ ผู้อื่น
46. ก. ข้าพเจ้า อยาก ให้ ผู้อื่น ยอมรับ ว่า ข้าพเจ้า เป็น ผู้ มี ชื่อ เสียง หรือ เป็น ผู้ มีความ รู้
ที่ เชิด ชื้อ ไ้
ข. ข้าพเจ้า รู้สึก ไม่ สบาย ใจ มาก ทุก ครั้ง ที่ ไ้ ทำ ใน สิ่ง ที่ ข้าพเจ้า รู้ อยู่ ว่า ผิด
47. ก. ข้าพเจ้า ชอบ อ่าน วิชา ประวัติ ศาสตร์ สำคัญ
ข. ข้าพเจ้า มี ความ รู้ สึก ว่า ควร สาร ภาพ ผิด เมื่อ ทำ สิ่ง ที่ เห็น ว่า ผิด
48. ก. ข้าพเจ้า ชอบ วาง แผน และ รวบรวม ราย ละ เอียด เกี่ยว กับ งาน ที่ ข้าพเจ้า ต้อง ทำ
ข. เมื่อ มี ข้อ ผิด พลาด เกิด ขึ้น ข้าพเจ้า รู้สึก ว่า ข้าพเจ้า ควร เป็น ผู้ ใ้ รับ การ คำ หนิ
มากกว่า คน อื่น
49. ก. ข้าพเจ้า ชอบ ใช้ คำ ที่ คน อื่น ไม่ คอย เข้า ใจ ความ หมาย ของ คำ นั้น
ข. ข้าพเจ้า รู้สึก ว่า ข้าพเจ้า คอย กว่า คน อื่น ทุก ๆ คำ าน
50. ก. ข้าพเจ้า ชอบ วิ จาร ณ์ คน ที่ อยู่ ใน ตำแหน่ง ที่ มี อำนาจ
ข. ข้าพเจ้า ไม่ กล่า พู ก ไม่ กล่า ทำ เวลา ที่ มี คน ซึ่ง เห็น กว่า ข้าพเจ้า อยู่ ควบ

51. ก. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
 ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือคนที่คอยกว่าข้าพเจ้า
52. ก. ข้าพเจ้าอยากทราบว่าบุคคลสำคัญ จะคิดอย่างไร เกี่ยวกับปัญหาที่ข้าพเจ้าสนใจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อน ๆ
53. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนลงมือทำอะไรที่ยาก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
54. ก. ข้าพเจ้าชอบเล่า เรื่องการณจัญภัยหรือเหตุการณ์แปลก ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า
 ให้คนอื่นฟัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนไว้วางใจข้าพเจ้าและเล่าความเคียดกรอนให้ฟัง
55. ก. ข้าพเจ้าชอบพูดเรื่องตลก ๆ ที่ข้าพเจ้าคิด
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
56. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
57. ก. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามประเพณี และไม่ทำสิ่งที่จะทำให้คนที่ข้าพเจ้านับถือ
 เห็นว่าเป็นการไม่ทำตามวิธีที่ได้ปฏิบัติมา
 ข. ข้าพเจ้านิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
58. ก. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียดและวางแผนการก่อนที่ ข้าพเจ้าจะลงมือ
 ทำงานชิ้นใด
 ข. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ
59. ก. เมื่ออยู่ในที่ชุมนุมชน ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นสังเกตและวิจารณ์รูปร่าง ท่าทาง
 ของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยวและเปลี่ยนที่อยู่เสมอ
60. ก. ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าชอบคัดฉินใจด้วยตนเอง
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ

61. ก. ข้าพเจ้าจะกล่าวให้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าทำงานยากลำบากสำเร็จไปแล้วด้วยดี
 ข. งานใดที่ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้าชอบทำให้เต็มความสามารถ
62. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่ตำแหน่งสูงกว่าว่าทำงานใดก็ ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่า เขาทำ
 ใดก็จริง
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ
63. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนการล่วงหน้าก่อน เดินทาง
 ข. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยาก ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาจนกว่าจะเสร็จ
64. ก. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไปเพียงเพื่อที่จะดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคนอื่น ๆ เท่านั้น
 ข. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้งานนั้นดูเหมือนว่าจะไม่คุ้มหน้าเลย
65. ก. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่า เป็นการไม่ทำตามวิธีที่เคยปฏิบัติมา
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
66. ก. ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
 ข. ข้าพเจ้าอยากสัมผัสร่างกายเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง
67. ก. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนต่างเพศ เห็นว่ารูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชวนมอง
68. ก. ข้าพเจ้าชอบชักสิ่งของบนโต๊ะทำงานหรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
 ข. ข้าพเจ้าอยากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน
69. ก. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบฟังหรือพูดเรื่องซำชันซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
70. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร
 ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
71. ก. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละครหรือนวนิยายที่ยิ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
 ข. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
72. ก. เมื่ออยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรทำอย่างไร
 ข. ข้าพเจ้าอยากวิพากษ์วิจารณ์คนทุกคนอย่าง เปิดเผยถ้าเห็นสมควร

73. ก. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตจะได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและไม่มี
การเปลี่ยนแปลง
ข. ข้าพเจ้าเคยโกรธมากถึงขนาดอยากจะขว้างหรือทำลายสิ่งของ
74. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า ข้าพเจ้าคิดเกี่ยวกับตัวของเขายังไง
75. ก. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าจะเห็นว่าทำอะไรผิดพลาด
76. ก. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญเพื่อน ๆ
ข. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด
77. ก. ข้าพเจ้าชอบสังเกตว่าแต่ละคนรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำอะไรก็ได้เต็มปากว่า ข้าพเจ้าได้ทำงานที่ยากลำบากสำเร็จ
ไปแล้วด้วยดี
78. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อนให้กำลังใจเวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
ข. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
79. ก. ข้าพเจ้าอยากเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าที่คนอื่นจะทำได้
80. ก. เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการตำหนิมากกว่าคนอื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบแก้ปัญหายาก ๆ ที่คนอื่นแก้ไม่ตก
81. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรได้เพื่อน ๆ
ข. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากคนที่ข้าพเจ้าเชื่อถือ
ความถนัดของเขา
82. ก. ข้าพเจ้ามักจะเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อจะได้รู้ว่า ข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร
ถ้าต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น
ข. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้มีตำแหน่งสูงกว่าว่า เขาทำงานได้ดี ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าเขาทำ
ได้ดีจริง

83. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้านิยมเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
84. ก. เวลาที่อยู่ในคณะกรรมการ ข้าพเจ้าอยากได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือก
 เป็นประธาน
 ข. เมื่ออยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอย่างไร
 อย่างเป็นประชาธิปไตย
85. ก. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้าจะรู้สึกว่าการลงโทษ
 ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามประเพณี และหลีกเลี่ยงสิ่งซึ่งคนที่ข้าพเจ้านับถือ
 เห็นว่าผิดประเพณีนิยม
86. ก. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่จะทำอะไรยาก ๆ
87. ก. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญ
 กับปัญหาต่าง ๆ
 ข. ถ้าข้าพเจ้าจะท่องเที่ยว ข้าพเจ้าชอบที่วางแผนการเดินทางไว้ล่วงหน้า
88. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบรวบรวมรายละเอียดและเตรียมงานก่อนลงมือทำงานชิ้นใด
89. ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเก็บจดหมาย ใบเสร็จและเอกสารอื่น ๆ อย่างเรียบร้อย
 และจัดให้เป็นระเบียบ
90. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเจ็บปวด และความทุกข์ที่ได้รับมา เป็นผลดีแก่ข้าพเจ้า
 มากกว่าผลเสีย
 ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนชีวิตให้ดี เพื่อชีวิตจะก้าวหน้าไปอย่างไร้
 การเปลี่ยนแปลง
91. ก. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแน่นแฟ้น
 ข. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าฉลาดหลักแหลม

92. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่า
อะไรทำให้เขา เป็นเช่นนั้น
ข. บางครั้งข้าพเจ้าชอบทำอะไรลงไป เบี่ยงเพื่อจะดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคนอื่น
เท่านั้น
93. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ วนวายเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้าชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของข้าพเจ้า
94. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขา เหล่านี้ได้อย่างไร
ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม
95. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า เมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้า เห็นว่า เหนือกว่าข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบใช้ถ้อยคำซึ่งคนอื่นมักจะไม่ว่าใจความหมาย
96. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ข้าพเจ้าถนัด
97. ก. ข้าพเจ้าชอบศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าไม่เป็นไปตามประเพณีนิยม
98. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้าด้วยเวลาที่ข้าพเจ้าป่วย
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่คนอื่นต้องการให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามประเพณีนิยม
99. ก. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร
100. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองค่อนกว่าคนอื่น เกือบทุกด้าน
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
101. ก. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ใหม่มากขึ้น
102. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
103. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือข้าพเจ้าเวลาที่ข้าพเจ้า เคืองครุ่น
ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้เพื่อน ๆ

104. ก. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้ง เวลาผู้อื่นโจมตีความผิดเห็นของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
105. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่มีคนว่าทำผิด
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ อย่างแนบแน่น
106. ก. ข้าพเจ้าชอบแบ่งปันสิ่งของกับเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
107. ก. ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นเป็นผู้นำของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
108. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
 ข. ข้าพเจ้าตัดสินใจอื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำเช่นนั้น ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำไปแล้ว
109. ก. เวลาที่อยู่ในกลุ่มข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินใจว่าเราควรจะทำอะไรต่อไปดี
 ข. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่าเพื่อน ๆ จะทำอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ
110. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการยอมแพ้มทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่าการพยายามเอาชนะ
 ข. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของผู้อื่น
111. ก. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ ให้มากขึ้น
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
112. ก. ข้าพเจ้าตัดสินใจอื่นจากการดูเหตุผลที่เขาทำเช่นนั้น ไม่ใช่ดูจากสิ่งที่เขาทำลงไปจริง
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
113. ก. ข้าพเจ้าอยากวางแผนชีวิตให้ดีกว่าชีวิตจะไ้ดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เพื่อนรู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้ากว่าเวลาที่ข้าพเจ้าป่วย
114. ก. ข้าพเจ้าอยากได้รับการเรียกร้องให้ไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้งซึ่งกันและกันของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ด้วยความเต็มใจ

115. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการสารนิพนธ์เมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้า
 ในยามที่ข้าพเจ้ามีความทุกข์
116. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง
 ข. ข้าพเจ้าชอบไต่แข่งเวลาที่ผู้อื่น โจมตีความกึกของข้าพเจ้า
117. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่า
 อะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
 ข. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่จะชักจูงและมีอิทธิพลพอที่จะให้คนอื่นทำตาม
 ที่ข้าพเจ้าอยากจะให้เขาทำ
118. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจและให้กำลังใจในยามที่ข้าพเจ้า
 มีความทุกข์
 ข. เวลาอยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ตัดสินว่าพวกเราควรจะทำอะไรต่อไป
119. ก. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครตอบได้
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
120. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า เมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้า เห็นว่า เหนือกว่าข้าพเจ้า
 ข. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าชอบให้ผู้อื่นปฏิบัติตามคำแนะนำของข้าพเจ้า
121. ก. ข้าพเจ้าชอบรวมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่าง มีความรู้สึกชอบกันและมีไมตรีต่อกัน
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งที่ได้รับรู้ว่าทำผิด
122. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของผู้อื่น
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ตนเองไม่สามารถจัดการกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้
123. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ รู้สึกเสียใจกับข้าพเจ้า เวลาที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย
 ข. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า การยอมแพ้ทำให้ข้าพเจ้าสบายใจว่าการพยายามเอาชนะ
124. ก. ข้าพเจ้าอยากมีความสามารถที่จะชักจูงให้คนอื่นทำตามที่ข้าพเจ้าอยากให้ทำ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ตนเองไม่สามารถเผชิญกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้
125. ก. ข้าพเจ้าชอบวิจารณ์บุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า เมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่ข้าพเจ้า เห็นว่า เหนือกว่าข้าพเจ้า

126. ก. ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต่างมีความรู้สึกอบอุ่นและมีไมตรีต่อกัน
ข. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเดือดร้อน
127. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของตนเอง
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นออกเห็นใจ เวลาที่เพื่อน ๆ ได้รับความทุกข์หรือเจ็บป่วย
128. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือในเวลาที่ข้าพเจ้าเดือดร้อน
ข. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตนด้วยความมีเมตตา กรุณา และความคิดเห็นออกเห็นใจ
129. ก. ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้นำคนหนึ่งของสมาคมหรือกลุ่มที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิก
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นออกเห็นใจในเวลาที่เพื่อนได้รับความทุกข์หรือเจ็บป่วย
130. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเจ็บป่วย และความทุกข์ที่ได้รับมานี้ ทำให้เกิดผลดีแก่ข้าพเจ้ามากกว่าผลเสีย
ข. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักอย่างมากต่อเพื่อน ๆ
131. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ มากกว่าทำงานตามลำพังคนเดียว
ข. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
132. ก. ข้าพเจ้าชอบคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของเพื่อน ๆ และพยายามหาเหตุผลว่าอะไรทำให้เขาเป็นเช่นนั้น
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำ ๆ เรื่อยไป
133. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความคิดเห็นและเข้าใจเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหา
ข. ข้าพเจ้าชอบพบปะคนแปลกหน้า
134. ก. ข้าพเจ้าชอบโต้แย้งเวลาที่คนอื่นโจมตีความคิดของข้าพเจ้า
ข. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนกิจกรรมอยู่เสมอ
135. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการยอมแพ้ ทำให้ข้าพเจ้าสบายใจกว่าการพยายามที่จะเอาชนะ
ข. ข้าพเจ้าชอบย้ายไปอยู่ตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
136. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรให้เพื่อน ๆ
ข. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่าง ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันทีและทำเรื่อยไปจนกว่าจะเสร็จ

137. ก. ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความรู้สึกและสาเหตุของการกระทำของผู้อื่น
ข. ข้าพเจ้าชอบหลีกเลี่ยงการถูกรบกวนเวลาทำงาน
138. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ ช่วยทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ข้าพเจ้าด้วยความเต็มใจ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนึก เพื่อให้งานเสร็จ
139. ก. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานครั้งละนาน ๆ โดยไม่ถูกรบกวน
140. ก. ถ้าข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองควรได้รับการลงโทษ
ข. ข้าพเจ้ายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้อันตรายว่าจะไม่ได้อะไร
- จากงานนั้นก็ตาม
141. ก. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง
142. ก. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่า เพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์อย่างหนึ่ง
ข. ข้าพเจ้าชอบพูดคุย ถกเถียงกับเรื่องเพศและกิจกรรมทางเพศ
143. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบเกิดความรู้สึกที่ตื่นเต้นและเร้าใจในเรื่องเพศ
144. ก. เวลาอยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบเป็นผู้ที่คิดว่า เราควรจะทำอะไรต่อไป
ข. ข้าพเจ้าชอบร่วมทำงานสังคมกับเพื่อนต่างเพศ
145. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจที่ข้าพเจ้าไม่สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
146. ก. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่ข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมหรือเรื่องรุนแรง
147. ก. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่า เพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ
ข. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
148. ก. ข้าพเจ้าชอบให้เพื่อน ๆ วนเวียนเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า

149. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่า เขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแกล้งคนที่สับสนประมาทข้าพเจ้า
150. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองคอยกว่าผู้อื่น เกือบทุกถ่าน
 ข. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะทำคุณที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับข้าพเจ้าให้เสียหาย
151. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อนเวลา เขา เกิดครั่น }
 ข. เวลาข้าพเจ้าทำอะไร ข้าพเจ้าชอบทำให้ดีที่สุด }
152. ก. ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่คนอื่นเห็นว่าต้องอาศัยความชำนาญ และความพยายาม ให้สำเร็จ
153. ก. เมื่อข้าพเจ้าลงทำงานใด ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มที่
 ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำประสบความสำเร็จในงานบางอย่างที่มีความสำคัญ
154. ก. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ดูใจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ
155. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรมหรือเรื่องรุนแรง
 ข. ข้าพเจ้าอยากเขียนบทละครหรือนวนิยายที่บ่งใหญ่สักเรื่องหนึ่ง
156. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เพื่อน
 ข. ในการวางแผนการทำงาน ข้าพเจ้าชอบรับคำแนะนำจากคนที่ข้าพเจ้าเชื่อถือ
 ความคิดของเขา
157. ก. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ และเปลี่ยนกิจกรรมอยู่เสมอ
 ข. ข้าพเจ้าชอบบอกผู้ที่ตำแหน่งสูงกว่าว่า เขาทำงานได้ดี ถ้าข้าพเจ้าเห็นว่าเขาทำ
 ได้ก็จริง
158. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนึก เพื่อให้งานเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบยกย่องบุคคลที่ข้าพเจ้านิยม
159. ก. ข้าพเจ้าชอบเกิดความตื่นเต้นและเร้าใจในเรื่องเพศ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้บุคคลที่ข้าพเจ้าเป็นผู้นำของข้าพเจ้า

160. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากแก้แค้นคนที่สยปรมาข้าพเจ้า
 ข. เวลาที่อยู่ในกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบใหญ่อันเป็นผู้นำในการตัดสินใจว่ากลุ่มควรจะทำอะไรก็
161. ก. ข้าพเจ้าชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนงานก่อนที่จะลงมือทำอะไรที่ยาก ๆ
162. ก. ข้าพเจ้าชอบรู้จักคนแปลกหน้า
 ข. เวลาที่ข้าพเจ้าทำงานเกี่ยวกับงานเขียน ข้าพเจ้าชอบทำอย่างรักภูมิ ประณีต และมีระเบียบ
163. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ได้เริ่มต้นไปแล้วได้เสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบจัดสิ่งของบนโต๊ะทำงาน หรือบริเวณที่ทำงานให้เป็นระเบียบ
164. ก. ข้าพเจ้าอยากให้เป็นเพื่อนทางเพศเห็นรูปร่างหน้าตาของข้าพเจ้าชัดเจน
 ข. ข้าพเจ้าชอบวางแผนและรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ข้าพเจ้าต้องทำ
165. ก. ข้าพเจ้าชอบบอกคนอื่นว่าข้าพเจ้าคิดอย่างไร เกี่ยวกับตัวเขา
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้มีการเตรียมอาหาร และกำหนดเวลาที่แน่นอนในการรับประทานอาหาร
166. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักอย่างมากต่อเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบพูดถึงสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าลึกลับแหลม
167. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าที่จะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
 ข. บางครั้งข้าพเจ้าทำอะไรลงไปเพียงเพื่อจะดูว่าจะเกิดผลอย่างไรขึ้นกับคนอื่นเท่านั้น
168. ก. ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้จะดูเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้นก็ตาม
 ข. เมื่ออยู่ในที่ชุมนุมชน ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นวิจารณ์รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง และการแสดงออกของข้าพเจ้า
169. ก. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเป็นจุดสนใจของกลุ่ม

170. ก. ข้าพเจ้าอยากตำหนิผู้อื่นเมื่อมีอะไรเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบตั้งคำถามที่ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีใครสามารถตอบได้
171. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความเห็นใจ เมื่อเวลาที่เพื่อนได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
 ข. ข้าพเจ้าชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ตามที่ข้าพเจ้าคิด
172. ก. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่า เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบประเพณีนิยม
173. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานให้เสร็จเป็นอย่าง ๆ ก่อนที่จะทำงานอื่นต่อไป
 ข. ข้าพเจ้าอยากรู้สึกเป็นอิสระที่จะทำทุกอย่างไปตามต้องการ
174. ก. ข้าพเจ้าชอบสนุกๆ ถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศ
 ข. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรตามใจชอบ โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร
175. ก. ข้าพเจ้าเคยโกรธมาก ถึงขนาดอยากจะทำร้ายหรือทำลายสิ่งของ
 ข. ข้าพเจ้าชอบสลับเสียง การรับผิดชอบและงานที่ต้องทำ
176. ก. ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ เวลาเขาเดือดร้อน
 ข. ข้าพเจ้าชอบซื้อของขวัญเพื่อน ๆ
177. ก. ข้าพเจ้าชอบทำอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น
178. ก. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่าง ข้าพเจ้าชอบเริ่มต้นทำทันที
 และทำเรื่อยไปจนกว่าจะเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเข้ากลุ่มที่สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกร่วมกัน และมีมิตรต่อกัน
179. ก. ข้าพเจ้าชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ข้าพเจ้าถูกใจ
 ข. ข้าพเจ้าชอบมีเพื่อนใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
180. ก. ข้าพเจ้าชอบโจมตีความคิดเห็นของคนอื่นที่ไม่ตรงกับของข้าพเจ้า
 ข. ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน ๆ
181. ก. ข้าพเจ้าชอบเชื้อเพื่อนเมื่อแยกตัวเพื่อน ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบตั้งเถวว่า แต่ละคนจะรู้สึกอย่างไรในสภาพการณ์หนึ่ง ๆ

182. ก. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารตามร้านใหม่ ๆ แปลก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบเอาใจเขามาใส่ใจเรา และพยายามคิดว่า เราจะรู้สึกอย่างไร
 ถ้าต้องตกอยู่ในสถานการณ์ เช่นนั้น
183. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานอยู่จนดึก เพื่อให้งานเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจถึงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ขณะที่เขากำลัง
 เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ
184. ก. ข้าพเจ้าชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ ในเรื่องเพศ
 ข. ข้าพเจ้าชอบศึกษา และวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น
185. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำอะไรผิดพลาด
 ข. ข้าพเจ้าชอบคาดคะเนว่า เพื่อน ๆ จะปฏิบัติอย่างไรในสภาพการณ์หนึ่ง ๆ
186. ก. ข้าพเจ้าชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้ง ทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจ
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้อภัยคนที่กำลังใจ เวลาที่ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว
187. ก. ข้าพเจ้าชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
 ข. ข้าพเจ้าอยากให้อีกเพื่อน ๆ แสดงความเห็นใจ และเข้าใจเวลาที่ข้าพเจ้า
 มีปัญหา
188. ก. เมื่อมีปัญหาหรือข้อยุ่งยากข้าพเจ้าพยายามแกจนกว่าจะเสร็จ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้อีกเพื่อน ๆ ปฏิบัติต่อข้าพเจ้าอย่างมีน้ำใจ
189. ก. ข้าพเจ้าอยากให้อีกเพื่อนต่างเพศ เห็นวามปรารถนาที่ข้าพเจ้าซ่อน
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้อีกเพื่อน ๆ แสดงความรักต่อข้าพเจ้ามาก ๆ
190. ก. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผย ถ้าเห็นสมควร
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้อีกเพื่อน ๆ วุ่นวาย เวลาที่ข้าพเจ้าได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย
191. ก. ข้าพเจ้าชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
 ข. ข้าพเจ้าชอบให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้นำ
192. ก. ข้าพเจ้าชอบทำงานแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าจะทำงานเก่าซ้ำเรื่อยไป
 ข. ถ้าข้าพเจ้าเป็นกรรมการควยคนหนึ่ง ข้าพเจ้าอยากได้รับเลือกเป็นประธาน

193. ก. ชาวเขาชอบทำงานที่ชาวเขาเริ่มค้นไปแล้วให้เสร็จ
 ข. ชาวเขาอยากมีความสามารถที่จะชักจูง และมีอิทธิพลให้คนอื่นทำตาม
 ในสิ่งที่ชาวเขาอยากให้ทำ
194. ก. ชาวเขาชอบพูดคุยถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศ และกิจกรรมทางเพศ
 ข. ชาวเขาชอบได้รับเรียบเรียงให้ไกลเกลียดชังถกเถียงและขัดแย้งของผู้อื่น
195. ก. ชาวเขาเคยโกรธมากถึงขนาดอยากฆวางหรือทำลายสิ่งของ
 ข. ชาวเขาชอบบอกคนอื่นว่าเขาควรจะทำงานของเขาเหล่านั้นอย่างไร
196. ก. ชาวเขาชอบแสดงความรักต่อเพื่อนมาก ๆ
 ข. ชาวเขาอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดเกิดขึ้นกับชาวเขา
197. ก. ชาวเขาชอบย้ายที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ และอยู่ในที่แปลก ๆ
 ข. ถ้าชาวเขาทำผิด ชาวเขารู้สึกว่าตนเองควรได้รับการลงโทษ
198. ก. ชาวเขายังชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แมดูเสมือนว่าจะไม่ได้อะไร
 จากงานนั้นก็ตาม
 ข. ชาวเขารู้สึกว่าความเจ็บปวดและความทุกข์ที่ได้รับมานี้ ทำให้เกิดผลดี
 แก่ชาวเขามากกว่าผลเสีย
199. ก. ชาวเขาชอบอ่านหนังสือหรือบทละครที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
 ข. ชาวเขามีความรู้สึกว่าควรสารภาพผิดเมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด
200. ก. ชาวเขาอยากตำหนิผู้อื่น เมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นกับชาวเขา
 ข. ชาวเขารู้สึกว่าตนเองคอยกวาดคนอื่นเกือบทุกด้าน
201. ก. เวลาชาวเขาทำอะไร ชาวเขาชอบทำให้ดีที่สุด
 ข. ชาวเขาชอบช่วยเหลือคนที่คอยกว่าชาวเขา
202. ก. ชาวเขาชอบทำอะไรใหม่ ๆ แปลก ๆ
 ข. ชาวเขาชอบปฏิบัติต่อกันด้วยความมีเมตตากรุณา และความเห็นอกเห็นใจ
203. ก. เมื่อชาวเขาได้รับมอบหมายให้ทำงาน ชาวเขาชอบเริ่มค้นทำทันที และทำไป
 เรื่อย ๆ จนกว่าจะเสร็จ
 ข. ชาวเขาชอบช่วยเหลือคนที่คอยกว่าชาวเขา

204. ก. ชาวเขาชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับคนต่างเพศ
ข. ชาวเขาชอบให้อภัยเพื่อนที่บางครั้งทำให้เขาไม่สบายใจ
205. ก. ชาวเขาชอบโจมตีความคิดเห็นของผู้ที่ไม่ตรงกับของเขา
ข. ชาวเขาชอบให้เพื่อนไวใจเขาและเลาความเค็ดรอนให้ฟัง
206. ก. ชาวเขาชอบปฏิบัติคยู่กันควยควมมีเมตตากรุณา และควมเห็นอกเห็นใจ
ข. ชาวเขาชอบทองเที่ยวไปในสถานที่ตาง ๆ
207. ก. ชาวเขาชอบปฏิบัติควมประเพณี และไมทำในสิ่งทีคนทีเขานับถือ
เห็นวาคิประเพณีนิยม
ข. ชาวเขานิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
208. ก. เมื่อเขาเจอลงมือท่งงานใด เขาจะทำอย่งเต็มที
ข. เขาชอบประสภการณ์ใหม่ ๆ แผลก ๆ และเปลียนกิจวัตรเป็นบงครั้ง
209. ก. เขาชอบอยู่ไกลชิดกับเพื่อนตางเพศทีเขาสนใจเป็นพิเศษ
ข. เขาชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
210. ก. เมื่อเขาไมเห็นควยกับใคร เขาอย่งจะวเขาให้เสียหย
ข. เขานิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
211. ก. เขาชอบชวยเหลือคนทีคยกว่าเขา
ข. เขาชอบท่งงานทีเขาได้เริ่มตนไปแล้วให้เสร็จ
212. ก. เขาชอบย่ำยไปตมที่ตาง ๆ และอยู่ในที่แผลก ๆ
ข. เขาชอบท่งงานครั้งละน่น ๆ โดยไมถูกรบกวน
213. ก. ถาเขาจะตองเดินท่ง เขาชอบวางแผนการท่งอย่งไวลวงหน้า
ข. เมื่อมีปัญหาหรือชอย่งยาก เขาพยายามแกจนกว่าจะเสร็จ
214. ก. เขาอย่งรักกับเพื่อนตางเพศบงคน
ข. เขาชอบท่งงานให้เสร็จเป็นอย่ง ๆ ก่อนทีจะลงมือท่งงานอื่นตอไป
215. ก. เขาชอบบอกคนอื่นวเขาคิดเกี่ยวกับตัวเขาอย่งไร
ข. เขาไมชอบให้มีสิ่งใดรบกวนขณะทีท่งงาน

216. ก. ชาวเขาชอบทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ให้เพื่อน
ข. ชาวเขาชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับคนต่างเพศ
217. ก. ชาวเขาชอบรู้จักคนหน้าใหม่ ๆ
ข. ชาวเขาอยากสัมผัสร่างกายเพื่อนต่างเพศที่ถูกต้อง
218. ก. เมื่อมีปัญหาหรือขอยุ่ยาก ชาวเขาพยายามแก้จนกว่าจะสำเร็จ
ข. ชาวเขาอยากรักกับเพื่อนต่างเพศบางคน
219. ก. ชาวเขาชอบคุยเกี่ยวกับความสำเร็จของชาวเขา
ข. ชาวเขาชอบฟังหรือพูดเรื่องชาชน ซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
220. ก. ชาวเขารู้สึกอยากหัวเราะเยาะคนที่ชาวเขาเห็นว่าทำอะไรผิดพลาด
ข. ชาวเขาชอบฟังหรือพูดเรื่องชาชน ที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
221. ก. ชาวเขาชอบให้เพื่อนไว้วางใจชาวเขา และเล่าความเคียดแค้นให้ฟัง
ข. ชาวเขาชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับเรื่องฆาตกรรม และเรื่องรุนแรง
222. ก. ชาวเขานิยมแฟชั่นใหม่ ๆ
ข. ชาวเขารู้สึกอยากจะวิพากษ์วิจารณ์คนบางคนอย่างเปิดเผยถ้าเห็นสมควร
223. ก. ชาวเขาไม่ชอบให้มีสิ่งใดมารบกวนขณะที่ทำงาน
ข. ชาวเขารู้สึกอยากจะทำอะไรที่ขัดแย้งกับชาวเขาให้เสียหาย
224. ก. ชาวเขาชอบฟังหรือพูดเรื่องชาชน ซึ่งมีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ
ข. ชาวเขารู้สึกอยากแกล้งคน ที่สับสนประมาทชาวเขา
225. ก. ชาวเขาชอบหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบ และงานที่จะต้องทำ
ข. ชาวเขารู้สึกอยากจะทำอะไรที่ชาวเขาเห็นว่าทำอะไรผิดพลาด

ประวัติย่อของยู เชียง

ชื่อ
ที่เกิด
การศึกษา

นางสาวบุญสอน ไกรเพชร (24 กุมภาพันธ์ 2482)
ตำบลหัวคอง อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์
ประถมศึกษา - โรงเรียนวัดหาดเลา อำเภอบรรพตพิสัย
จังหวัดนครสวรรค์(2490 - 2494)
มัธยมศึกษา - โรงเรียนการช่างสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมือง ฯ
จังหวัดนครสวรรค์ (2496 - 2500)
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)
- โรงเรียนฝึกหัดครูอาชีวศึกษา อำเภอบางกอกน้อย
จังหวัดนครบุรี (2501 - 2502)
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง(ป.กศ.สูง)
- วิทยาลัยครูสวนสุนันทา (2503 - 2504)
ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม.)
- วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
(2505 - 2506)
ประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเฉพาะ
- วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (2512)
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
- วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (2514)
หัวหน้าแผนกการศึกษา เทศบาลเมืองนครสวรรค์
(2512 - ปัจจุบัน)
185 อัมราวิดี อำเภอเมือง ฯ จังหวัดนครสวรรค์

หน้าที่การงานปัจจุบัน

ที่อยู่ปัจจุบัน